

Onsdag den 10. november 2010 (D)

1

15. møde

Onsdag den 10. november 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren erkende, at kommunerne skal skære ned på folkeskolen på grund af regeringens plan om nulvækst, når det nu fremgår af en undersøgelse fra Danmarks Lærerforening, at 74 kommuner til næste år skærer ned på folkeskolen for i alt 615 mio. kr. på grund af regeringens plan om nulvækst?

(Spm. nr. S 326).

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren tage ansvar for de alvorlige nedskæringer, vi ser i kommunerne i øjeblikket på grund af regeringens plan om nulvækst, som nu bl.a. andet resulterer i, at 45 pct. af kommunerne vedtager flere lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

(Spm. nr. S 328).

3) Til kulturministeren af:

Søren Krarup (DF):

Vil ministeren være med til at råde bod på det forfald, som det danske sprog har været udsat for i de seneste generationer, hvor meningsløs, inkonsekvent sprogbrug og afstumpet udtryksmåde er blevet gjort til gyldigt og gældende dansk, hvilket i høj grad kan tilskrive det faktum, at Dansk Sprognævn ikke vil opretholde sprogets rette indhold og syntaks, men blot forholder sig registrerende og accepterende til vildskud og meningsløsheder?

(Spm. nr. S 123).

4) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig i, at det er vigtigt, at der opretholdes et armslængdeprincip mellem politikere og DR, således at det forhindres, at politikere søger at udøve pression mod DR's programvirksomhed?

(Spm. nr. S 330).

5) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, at Venstres daværende medieordfører, Jens Rohde, dels har søgt at true DR på bevillingerne i en mail til daværende nyhedsdirektør Lisbeth Knudsen, dels med stærke vendinger har søgt at påvirke DR's generaldirektør Kenneth Plummer i sagen om Christoffer Guldbrandsens dokumentarfilm »Den hemmelige krig«?

(Spm. nr. S 331).

6) Til kulturministeren af:

Jørgen Poulsen (RV):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, at daværende kulturminister Brian Mikkelsen på regeringens vegne søgte at påvirke DR's bestyrelsesformand Jørgen Kleener vedrørende DR's dækning af Irakkrigen?

(Spm. nr. S 327).

7) Til kulturministeren af:

Jørgen Poulsen (RV):

Hvad vil ministeren gøre for i fremtiden at sikre, at regeringen og borgerlige politikere ikke udøver pression mod medarbejdere og programvirksomheden i DR?

(Spm. nr. S 329).

8) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for de mange familier, hvor forældrene knokler hårdt på arbejdsmarkedet, at de nu får sværere ved at få hverdagen til at hænge sammen, fordi regeringens plan om nulvækst fører til, at 45 pct. af kommunerne øger antallet af lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

(Spm. nr. S 335).

9) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad vil ministeren gøre for at dæmme op for den stigende fattigdom i Danmark?

(Spm. nr. S 130).

10) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at antallet af fattige stiger i eksempelvis København, samme år, som ministeren står i spidsen for EU's fattigdomsår i Danmark?

(Spm. nr. S 131).

11) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke initiativer har ministeren gennemført for at undgå, at fattige mennesker må stå uden julehjælp i 2010?

(Spm. nr. S 306).

12) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke initiativer har ministeren gennemført for at undgå, at hjemløse må stå uden mulighed for husly i vinteren 2010-11?
(Spm. nr. S 307).

13) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at børn på 2 år ikke flyttes fra vuggestue til børnehave?
(Spm. nr. S 332).

14) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem kommunale besparelser dikteret af regeringen og den stadig mere udbredte tendens til, at små børn på 2 år sendes i børnehave, samt forøgelsen af lukkedage i dagtilbud?
(Spm. nr. S 334).

15) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Per Dalggaard (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det er de samme ngo'er, der år efter år modtager penge fra den ene milliard kroner, som uddeles til danske ngo'ers udviklingsaktiviteter?
(Spm. nr. S 259).

16) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Per Dalggaard (DF):

Er ministeren bekendt med de mange undersøgelser, som f.eks. professor Martin Paldam fra Aarhus Universitet har gennemført om ulandsstøttens virkning i modtagerlandene, og som har konkluderet, at denne støtte gennem flere årtier ikke har haft nogen som helst mærkbar virkning på en bedre ytringsfrihed, udvikling af en form for demokrati, reduktion af den udbredte korruption i disse lande, skabelse af en bedre retssikkerhed eller i det hele taget givet den almindelige borger i disse lande et bedre liv?
(Spm. nr. S 260).

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er ministeren enig med Odders socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, som bl.a. i Ekstra Bladet og på Aarhusportalen er citeret for at kræve en lønforhøjelse på ikke mindre end 400.000 kr. om året?
(Spm. nr. S 152).

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Anser ministeren det ikke for kommunalpolitisk problematisk, når Odder Kommunes socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, går ud og kræver 400.000 kr. mere i lønningsposen, når samme borgmester står i spidsen for fyring af 126 medarbejdere, to skolelukninger og tilmed en skatteforhøjelse?
(Spm. nr. S 153).

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren tage initiativ til, at den skjulte brugerbetaling på høreapparatbehandlingen på private klinikker fremover bliver tilgængelig?
(Spm. nr. S 310, skr. begr.).

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er udtryk for forskelsbehandling mellem staten og kommunerne, hvis Kerteminde Kommune ikke har mulig-

hed for at sælge jorden i Sommerbyen til lejerne af grunden på samme vilkår som dem, hvorpå staten i marts 2010 har solgt ud af jord til lejere i Nordjylland (jf. lov vedtaget herom i marts 2010)?
(Spm. nr. S 337).

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at personer, der i mange år har holdt deres psoriasisgigt nede ved at komme til klimabehandling, nu ikke tilbydes denne behandling mere, men i stedet tilbydes en biologisk behandling, som er meget dyrere?
(Spm. nr. S 339).

22) Til undervisningsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvordan forventer ministeren, at erhvervsskolerne skal hæve kvaliteten på erhvervsuddannelserne og få flere unge gennem en ungdomsuddannelse, samtidig med at erhvervsskolesektoren udsættes for massive besparelser og nedskæringer?
(Spm. nr. S 320).

23) Til undervisningsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvad er ministerens positive hensigt med nedskæringerne på erhvervsskolerne, som er annonceret i finansloven for 2011, og kan erhvervsskolesektoren forvente yderligere besparelser ud over de i finanslovsforslaget allerede annoncerede nedskæringer?
(Spm. nr. S 322).

24) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor er det elever og studerende, der især skal rammes af regeringens nedskæringer med forslag om at fjerne SU for hjemmeboende, øge transportudgifter til unge på ungdomsuddannelserne og ekstraordinære besparelser på uddannelserne på grund af øget søgning til uddannelserne?
(Spm. nr. S 321).

25) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor mener ministeren, at unge, der søger uddannelser som lærer, pædagog, sygeplejerske, ingeniør m.v., skal rammes af en ekstraordinær besparelse ud over de i forvejen varslede i finanslovsforslaget, alene fordi der er flere, der søger netop de uddannelser, som regeringen selv har ønsket større søgning til?
(Spm. nr. S 323).

26) Til undervisningsministeren af:

Per Husted (S):

Hvordan er det kommet bag på ministeren, at flere unge har søgt en uddannelse, som nu skal finansieres af en ekstraordinær, stor besparelse på ministerens eget budget?
(Spm. nr. S 317).

27) Til undervisningsministeren af:

Per Husted (S):

Hvordan mener ministeren, at de ekstraordinære nedskæringer på uddannelserne styrker målsætningen om, at 95 pct. af de unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse og 50 pct. af de unge en videregående uddannelse i 2015?
(Spm. nr. S 318).

28) Til skatteministerens af:

Thomas Jensen (S):

Vil ministeren redegøre for, om ordlyden af den pressemeddelelse, ministeren offentliggjorde den 12. oktober 2010, med teksten »Det er ikke meningen, at almindelige danskere skal rammes af denne lov. Derfor kommer de nye momsregler ikke til at gælde for privates salg af deres egen bolig«, skal forstås sådan, at ministeren alene opfatter »almindelige mennesker« som mennesker, der bor i et parcelhus, og dermed ikke opfatter den store gruppe danskere, der bor i en almen bolig, som »almindelige mennesker«?

(Spm. nr. S 308).

29) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at de almene lejes afdelinger og foreninger lige-som parcelhusejerne skal undtages af den præcisering af reglerne, som ministeren orienterede om i sin pressemeddelelse af 12. oktober 2010?

(Spm. nr. S 309).

30) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres trafikordfører, Kristi-an Pihl Lorentzen, i, at bilister fra år 2012 skal betale 1.500 kr. om året eller 60 kr. for 10 dage for at køre på motorvejene?

(Spm. nr. S 312).

31) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres skatteordfører, Mads Rørvig, i at indførelsen af kørselsafgifter vil medføre en dobbeltbe-skatning af bilisterne?

(Spm. nr. S 313).

32) Til skatteministeren af:

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Vil ministeren medgive, at momsen på boligadministration og køb af nye byggegrunde rammer lejere hårdt?

(Spm. nr. S 314).

33) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvor har den borgerlige regering efter ministerens vurdering foreta-get den største kovending med hensyn til at ændre sin aktiveringspoli-tik over for arbejdsløse i erkendelse af, at regeringens egen hidtidi-ge aktiveringspolitik har spillet fallit?

(Spm. nr. S 324).

34) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvor lang tid forventer ministeren, der vil gå, inden ministeren også betegner regeringens egen regel om, at arbejdsløse på arbejdsforde-ling skal være aktivt jobsøgende, som en rigid regel, ministeren vil afskaffe?

(Spm. nr. S 325).

35) Til justitsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad er ministerens reaktion på, at antallet af anmeldte hadforbr-ydelser i 2009 med PET's egne ord er »markant højere« end i 2008, jf. rapporten »Kriminelle forhold i 2009 med mulig ekstremistisk baggrund«?

(Spm. nr. S 333, skr. begr.).

36) Til transportministeren af:

Pia Olsen Dyhr (SF):

Mener ministeren, at han har sikret, at Kystbanen kører til tiden og stopper på alle stationer?

(Spm. nr. S 340, skr. begr.).

37) Til transportministeren af:

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hvad vil ministeren gøre for at afhjælpe den manglende kapacitet på Kystbanen, herunder sikre mod tog med blot én togstamme?

(Spm. nr. S 341).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Lovforslag nr. L 50 (Forslag til lov om økonomiske og administrati-ve forhold for modtagere af driftstilskud fra Kulturministeriet).

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 51 (Forslag til lov om ændring af lov om aktiv so-cialpolitik. (Veteraners opfyldelse af opholdskravet for ret til kon-tanthjælp) og

Lovforslag nr. L 52 (Forslag til lov om 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til enlige forsørgere).

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 53 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Byggeskade-fondsdekning af renovering af almene bo-liger m.fl.).

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 54 (Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældel-se af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 55 (Forslag til lov om ændring af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven). (Gennemførelse af ændringsdirek-tivet om rapporterings- og dokumentationskrav i forbindelse med fu-sioner og spaltninger m.v.)).

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Lovforslag nr. L 56 (Forslag til lov om ændring af lov om befor-dringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. (Harmonisering af satser for befodringsrabat til uddannelsessøgende m.v., indførelse af godtgørelse efter en kilometersats til studerende ved videregående uddannelser m.v.)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til statsministeren til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

I dag er det statsministeren, der besvarer spørgsmål i spørgetimen. Jeg vil give ordet til statsministeren for den indledende redegørelse. Værsgo.

Kl. 13:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den, der venter længe nok, vil blive belønnet, og nu kom der i hvert fald lys i mikrofonen.

Jeg vil gerne indlede denne spørgetime med ganske kort at gøre rede for den aftale, der jo netop er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om en finanslov for 2011, som sikrer sunde offentlige finanser, og hvor denne kreds af partier tager ansvaret for dansk økonomi, skaber forudsætningen for at få væksten igen. Lad mig kort opridse nogle hovedpunkter.

Vi iværksætter en række nye vækstfremmende initiativer for dansk økonomi, som ligger i forlængelse af den stribe initiativer, der er taget gennem krisen, og som betyder, at Danmark nu har udsigt til at komme fri af krisen med betydelig lavere menneskelige omkostninger end det, man kunne frygte, og det, man ser i verden omkring os. Vi styrker markedet for risikovillig kapital med op mod 10 mia. kr., så i særlig grad de små og mellemstore virksomheder får adgang til kapital. Vi sænker skatten på kapital til iværksættere, så nye vækstvirksomheder kan få tilført kapital og ekspertise. Vi omlægger forskerskatten, så det bliver lettere for virksomhederne at tiltrække højt kvalificeret arbejdskraft fra udlandet.

Ved siden af det lægger årets aftale også op til en række meget målrettede indsatser for at bringe ghettoen tilbage til samfundet, bl.a. et obligatorisk dagtilbud til tosprogede børn med danskproblemer, for vi vil ikke acceptere, at børn kan møde op i 0. klasse uden at kunne sproget dansk. Samtidig har vi på boligområdet i en bredere kreds af partier, der jo også indbefatter Det Radikale Venstre, aftalt et ekstraordinært løft til renoveringer på i alt 5 mia. kr. i 2011, 2012, 2013, og der er ansat 0,5 mia. kr. til nedrivning, strategisk nedrivning, af boligblokke frem mod 2014 via midler fra Landsbyggefonden med det sigte de steder, hvor det giver god mening, at åbne ghettoerne op for det omkringliggende samfund.

På kræftområdet har vi aftalt en styrkelse med 810 mio. kr. over de kommende år i en ny kræftplan III, der følger op på de allerede eksisterende kræftplaner, som jo har betydet, at vi i dag har en mærkbart bedre behandling af kræftsyge, end vi historisk havde. Med kræftplan III sætter vi nu særlig fokus på forebyggelse, på screening og rehabilitering.

Derudover rummer aftalen også et meget spændende initiativ om frikommuner. Vi udvælger fem kommuner til i en periode at få så højt til loftet, som man overhovedet ønske sig kan. Vi tager kommunerne på ordet og siger: I får frihed fra procesregulering, detaljstyring. Der er en økonomisk ramme, og lad os se, hvad I kan inden for den. Lad os se, om det ikke kan inspirere også landets øvrige kommuner og rimeligvis også Folketinget til på en række punkter at rulle regler tilbage og give mere frihed til de offentligt ansatte.

Så har vi også indgået en udlændingeaftale. Vi vil modernisere reglerne om familiesammenføring, så de mennesker, der kommer hertil, har viljen og evnerne til at bidrage positivt til vores samfund.

Omvendt skal de, der ikke vil integreres, ikke kunne blive familiesammenført. Det gælder uanset alder. Med den faste, den fair og den fornuftige udlændingepolitik har vi jo allerede vendt udviklingen, så de fleste udlændinge nu kommer til Danmark for at arbejde eller studere, og vi har set mærkbare positive integrationsresultater. De unge piger, danske piger med indvandrerbaggrund, læser nu videre i et omfang, der overstråler danske piger med dansk baggrund. Men der er fortsat udfordringer, og de nye regler tager nu skridtet videre og samtænker udlændingepolitik og vækstpolitik, så vi kan sikre den danske velfærd i fremtiden.

Det var blot nogle få elementer trukket frem med respekt for den tidsramme, der er til rådighed her i dag, og jeg ser frem til en interessant spørgetime.

Kl. 13:05

Formanden :

Tak til statsministeren. Jeg kan oplyse, at der til statsministeren er anmeldt følgende spillere:

Morten Bødskov (S)
Villy Søvndal (SF)
Margrethe Vestager (RV)
Per Clausen (EL)
Simon Emil Ammitzbøll (LA)
Jonas Dahl (SF)
Mogens Jensen (S)
Thomas Jensen (S)
Frank Aaen (EL)
Yildiz Akdogan (S)
Christine Antorini (S)

Jeg ved ikke, om der er flere, der ønsker at melde sig som spillere. I givet fald er det tvivlsomt, om man når at få ordet. Ved fuld taletid bruges der 8 minutter pr. spiller, så det er op til medlemmerne selv, hvor mange der egentlig bliver plads til. De, der ikke bruger tiden fuldt ud, giver jo mulighed for, at nogle efterfølgende i givet fald kan bruge tiden.

Men under alle omstændigheder er den første, der får ordet, hr. Morten Bødskov. Værsgo.

Kl. 13:06

Spm. nr. US 22

Morten Bødskov (S):

Tak for det, og tillykke til statsministeren med, at det jo er lykkedes at få sammensat en finanslov. Man kan sige, at det så bare er ærgerligt, at det i sådan en vanskelig tid for Danmark ikke er muligt at samle hele sit parlamentariske grundlag bag regeringens økonomiske politik, i og med at Liberal Alliance jo har valgt ikke at stå bag finansloven.

Men der sker meget her i Folketinget, og noget af det er statsministeren jo også selv heftigt involveret i eller i hvert tilfælde har været heftigt involveret i. Eksempelvis vedtog et enigt Finansudvalg og dermed jo i hvert tilfælde det meste af et helt Folketing i sidste uge en kraftig beretning, hvor man giver en usædvanlig alvorlig kritik af statsministeren og regeringens vicestatsminister, nemlig udenrigsminister Lene Espersen.

Den sag er jo den første og er kulminationen på en lang sag om regeringens overbetaling af privathospitalerne, hvor væsentlige problemstillinger jo virkelig er bragt i spil, benspænd for Rigsrevisionen, misbrug af skatteydernes penge og ministre, som ikke fortæller sandheden, hverken til Folketinget eller til Folketingets udvalg. Derfor vil jeg gerne starte med at høre, om statsministeren er enig med Folketingets Finansudvalg i, at – som der står i beretningen – udenrigsministeren ikke har udtalt sig i tråd med ministeransvarsloven, da hun fik stillet spørgsmål i Folketingets spørgetime den 13. maj 2009.

Kl. 13:07

Kl. 13:11

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:08

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. (*Problemer med mikrofonen.*) Jeg går ud fra, at vi måske kan lave en aftale med formanden om, at mikrofonventetiden trækkes fra. (*Formanden:* Det gør den).

Altså, udenrigsministeren har jo selv, på det tidspunkt, hvor der opstod diskussion om det konkrete svar i Folketinget, i en skrivelse direkte til Folketingets formand beklaget med en ordlyd, som jeg ikke skal stå og referere efter min hukommelse, men som jo egentlig også matcher meget fint med den konklusion, der er truffet i Folketingets Finansudvalg. Så der kan jo ikke rigtig koges meget mere suppe på den pølsepind.

Kl. 13:08

Formanden :
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:08

Morten Bødskov (S):

Nu er det jo ikke hver dag – og jeg har godt nok kun været i Folketinget i 9 år, men jeg tror ikke, at jeg har oplevet det før – at der bliver givet så kraftig en kritik af en minister, som der blev givet her i sidste uge af Folketingets Finansudvalg af vicestatsminister Lene Espersen.

Mit spørgsmål var jo bare ganske enkelt, om statsministeren er enig med Folketingets Finansudvalg i, som der står i beretningen, at udenrigsministeren ikke har udtalt sig i tråd med ministeransvarsloven. Det spørgsmål kan man jo svare ja eller nej på. Venstres folketingsgruppe er jo også med bag beretningen. Når statsministeren er medlem af Venstres folketingsgruppe, burde det være naturligt at sige, at selvfølgelig bakker man som statsminister op om den kritik, som Venstres folketingsgruppe står bag, når man har tilsluttet sig beretningen fra Folketingets Finansudvalg.

Derfor igen: Er statsministeren enig med Folketingets Finansudvalg i, at da udenrigsministeren udtalte sig her i Folketingssalen den 13. maj 2009, udtalte hun sig ikke i tråd med ministeransvarlighedsloven?

Kl. 13:10

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, hvis svarene er så åbenlyse, er der jo ingen grund til at stille spørgsmålene, kunne man jo modsat sige. Det korte af det lange er, at udenrigsministeren på eget initiativ, da den her sag opstod omkring upræcise, ikke fuldt tilstrækkelige, udtømmende svar, af egen drift skrev til Folketingets formand og beklagede det. Det forhold, som så har fyldt meget i debatten efterfølgende, er så mundet ud i, at et enigt Finansudvalg har kritiseret udenrigsministeren for det, hun selv har beklaget. Det har udenrigsministeren taget til efterretning, og det tager jeg altså også til efterretning, og så er der egentlig ikke mere at tilføje i den sag.

Kl. 13:11

Formanden :
Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet er jo selvfølgelig relevant, for statsministeren har jo – og det tror jeg heller aldrig nogen sinde jeg har set før – sådan på række meldt afbud til tre yderst relevante samråd i Folketinget. Statsministeren vil ikke møde op i Folketingets Finansudvalg og svare på regeringens holdning til Rigsrevisionens og rigsrevisors alvorlige kritik af hans muligheder for overhovedet at udføre sit arbejde. Statsministeren vil ikke møde op i Folketingets såkaldte PØ-udvalg, Det Politisk-Økonomiske Udvalg, for at svare på rammerne for de særlige rådgiveres arbejdsvilkår i forlængelse af mistanken om, at der skulle være slettet mails i Økonomi- og Erhvervsministeriet. Ej heller vil man møde op i Sundhedsudvalget for her at svare på de principielle spørgsmål, der er vedrørende overbetaling.

Derfor møder vi op her i dag for gerne at ville have statsministerens svar på, om man er enig med et totalt enigt Finansudvalg i Folketinget, som har udtalt, at udenrigsminister Lene Espersen ikke har udtalt sig i tråd med ministeransvarsloven. Jeg vil gerne bede statsministeren svare ganske kort ja eller nej på, om man er enig med Folketingets Finansudvalg i den kritik.

Kl. 13:12

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Når der nu bliver sagt, at jeg ikke vil møde op i samråd, så er det jo nok lidt på kanten af sandheden, al den stund at jeg sådan set *har* været i samråd om de pågældende spørgsmål. Jeg har deltaget i samråd i Finansudvalget, og efter min bedste erindring strakte det sig over et antal timer, der handlede om den her sag i sin substans. Siden det samråd, som har fundet sted for lang tid siden, er der jo på substansen ikke tilføjet sagen noget nyt. Jeg har været til møde i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen om det samme. Jeg har gentagne gange både i spørgetid og ved besvarelse af skriftlige spørgsmål forholdt mig til de her ting. Derfor er sagen i sin substans belyst. Men det er jo sådan set heller ikke det, der nu spørges til.

Der spørges til spørgsmål om, hvilke svar ministre skal give. Det har jeg sådan set også svaret på ved flere tidligere lejligheder, nemlig at ministre, når de svarer, skal svare præcist, sanddrueligt. Det mener jeg, det mener regeringen, og det mener udenrigsministeren også selv. Det er jo sådan set baggrunden for, at udenrigsministeren – for vel hen ved en måned, hvis ikke det er mere siden – i et brev til Folketingets formand har beklaget en konkret besvarelse, som så siden har været genstand for stor drøftelse, og hvor Finansudvalget så her for nylig har skrevet en beretning, som regeringen, der både inkluderer udenrigsministeren og jeg selv, har taget til efterretning.

Kl. 13:13

Formanden :
Tak til hr. Morten Bødskov.

Den næste spørger er hr. Villy Søvnald.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 23

Villy Søvnald (SF):

Som statsministeren givetvis husker, var der jo landsmøde i Venstre i den seneste weekend, hvor statsministeren i sin tale henvendte sig til de hårdtarbejdende mennesker i sundhedsvæsenet. Til dem sagde statsministeren, og jeg citerer fra talen:

»Tak, I gør et kæmpe stykke arbejde for mennesker, som er dybt afhængige af jer. I har oplevet mange omvæltninger gennem de seneste år. Og nu fortjener I de bedst mulige arbejdsbetingelser.«

Det var et rigtig godt citat.

En af de største omvæltninger, som personalet ude på sygehusene har oplevet, er sket med de store fyringsrunder, som kom, efter at de i 2009 havde leveret en historisk vækst i antallet af behandlinger til danskerne. De fyringer ville regeringen ikke gøre noget for at stoppe. Nu står sygehusene så, efter en rundspørge fra Danmarks Radio, over for at skulle miste yderligere næsten 3.000 stillinger over det næste års tid. Og så vil jeg gerne spørge:

Vil statsministeren den her gang gøre noget for at forhindre de mange nye stillingsnedlæggelser? Eller mener statsministeren, at nedlæggelsen af op mod 3.000 stillinger vil give de bedst mulige arbejdsbetingelser for personalet på vores sygehuse?

Kl. 13:15

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke starte med at komplimentere hr. Villy Søvndal for et korrekt citat. Det var heller ikke frit efter hukommelsen, der blev læst op. Tak for det. Det er et citat, jeg meget gerne vedstår mig, for der er grund til at takke de offentligt ansatte på vores sygehuse, som siden regeringsskiftet i 2001 har bidraget til at gøre et godt sundhedsvæsen bedre: med en markant afkortning af ventetiderne, med langt flere operationer – 40 pct. flere end i 2001, det er mere end 200.000 flere operationer om året – med markant bedre overlevelses-tal på kræftsygdomme m.v. for den indsats, de har ydet. Hvis der var blevet læst videre op fra min tale i lørdags, ville man også have hørt, at det handler meget om, at vi nu skal skabe en optimal sygehusstruktur, der danner gode organisatoriske rammer omkring en fortsat indsats for vores offentligt ansatte. Det er derfor, vi laver danmarkshistoriens største investering i sygehusbyggeri. Ikke siden de store kirkebyggerier omkring årtusindskiftet har man set så massiv en investering i nogen enkeltstående dansk sektor.

Så er der spørgsmålet om normeringer. Ja, der er det nu engang sådan, at normeringer og penge skal passe sammen. Det, man kan konstatere, er, at selv om vi lever i en tid, hvor vi ikke har mulighed for at lade de offentlige udgifter vokse, så prioriterer regeringen fortsat sundhedsområdet. Det er derfor, vi sætter 2 mia. kr. af næste år til ny medicin i sygehusvæsenet; det er derfor, vi har lavet en kræftplan; det er derfor, vi har 5 mia. kr. mere over de kommende år. Herfra er det så op til regionerne at bringe de penge bedst i spil. Det gør nogle bedre end andre. Tag f.eks. regionen, vi står i lige nu, hvor man af ideologiske grunde afholder sig fra at have et strategisk samarbejde med de private, bruge udbud, og derfor får pengene til at række lidt kortere, end man gør andre steder.

Kl. 13:17

Formanden :
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:17

Villy Søvndal (SF):

Statsministeren glemte at svare på det, jeg spurgte om, nemlig om det bekymrer statsministeren, at det, folk møder, når de møder statsministerens løfter, er en sygehussektor, der er i gang med at nedlægge 3.000 stillinger. En af de førende sundhedsekonomer, vi har, Jes Søgaard, siger, at udviklingen er meget bekymrende og advarer om, at man kan nå et punkt, hvor kurven knækker. Når man er rundt på hospitalerne, oplever man – og det tror jeg vi begge har oplevet, desværre ikke sammen, fordi statsministeren jo ikke har villet være

med til, at vi gjorde det sammen – et personale, der er fantastisk engageret, og som arbejder fantastisk hårdt. Synes statsministeren, der er et eller andet punkt, hvor der er en risiko for, at det her knækker med øget sygelighed til følge og med den følge, at man ikke er omhyggelig nok med omsorgen for den enkelte patient? Eller har statsministeren planer om, at den her nedlæggelse af stillinger i regionerne er noget, der er kommet for at blive, noget, der skal fortsætte? Jeg spørger også, fordi statsministeren jo er bekendt med, at S og SF har fremlagt en plan i »En Fair Løsning«, hvor vi går ud og finansierer et ganske betydeligt løft, et varigt løft i vores sundhedsudgifter.

Kl. 13:18

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:18

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det kunne være spændende at se en plan, hvor S og SF finansierer noget. Indtil videre har vi jo mest set en plan med en overskrift, som der ikke kan leveres på. Og selv hvis man lagde til grund, at der kunne leveres, så rækker pengene ikke; man bruger dem flere gange.

Men det, jeg kan sige, er, at vi med den finanslovaftale, der netop er indgået, i reale kroner – altså renset for inflation, renset for lønstigninger – vil have et sundhedsvæsen, som bruger 23 mia. kr. mere næste år, end da vi kom i regering. Det er også baggrunden for, at vi har kunnet udvide antallet af sygeplejersker, udvide antallet af læger – vi har i øvrigt også udvidet optaget på lægestudiet m.v. Det er også det, der forklarer, hvorfor vi behandler langt flere patienter end nogen sinde før. Det er også det, der forklarer, hvorfor ventetiderne er meget kortere, end da vi i sin tid kom til. Det er også det, der forklarer, at kræftsyge mennesker har en bedre overlevelschance, end de havde dengang. Det er også det, der har gjort det muligt f.eks. at lave et second opinion-panel, så patienter ikke skal ud på tyske motorveje for at opsøge behandling i et sidste håb. De stadig flere penge skal forvaltes af regionerne, og hvis jeg bekymrer mig over noget, så er det, hvis regionerne laver stop and go-politik. Men det er et regionalt ansvar at sørge for at tilrettelægge sin drift, så man ikke på et tidspunkt kommer til at bruge mere, end man har budgetlagt, for derefter at skulle stoppe op. Det er et regionalt ansvar.

Kl. 13:20

Formanden :
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:20

Villy Søvndal (SF):

Men det er jo så underligt, at statsministeren blander sig i det eller ytrer sig om det i en tale, hvis han mener, at det er et rent regionalt ansvar. Statsministeren sagde – og jeg forstod, at jeg citerede korrekt – at de fortjente de bedst mulige arbejdsbetingelser, og der har statsministeren jo et ansvar i forbindelse med de økonomiaftaler, der laves med regionerne og kommunerne, for, at der mulighed for det. Forstår statsministeren ikke den sygeplejerske, den læge, der synes, det er lidt underligt at blive mødt af statsministerens venlige ord, som bestemt givetvis er velmente, og så opleve efterfølgende, at konsekvensen af de pæne ord er, at der nedlægges 3.000 stillinger på vores sygehuse i en periode, hvor vi i øvrigt diskuterer som det store problem, at vi kommer til at mangle kvalificeret sundhedspersonale? Og et tillægsspørgsmål: I Venstres gamle pjecer fra valgkampen 2007 lovede man, at de, der gjorde en særlig indsats, skulle belønnes. Hvad er der blevet af det? Er belønningen, at så risikerer man at blive afskediget? For sådan har folk ikke hørt det, tror jeg – at det var det, der stod lige for – når de hørte ordet belønning.

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:21 innovation i Danmark, når man ser på de, synes jeg, meget massive uddannelsesbesparelser, som er linjen i finansloven.

Kl. 13:24

Kl. 13:21 **Formanden :**
Statsministeren.

Kl. 13:24

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg anerkender og påtager mig endda med glæde også ansvaret for det danske sundhedsvæsen. Jeg har bl.a. haft hovedansvaret for, at vi nu har 5 regioner frem for 14 amter; jeg har ansvaret for, at patienterne har fået en unik patientrettighed, som S-SF desværre vil udhule. Der er mange ting, jeg har ansvaret for, men jeg har ikke det konkrete driftsansvar ude på det enkelte sygehus. Det har man ude på det enkelte sygehus i samspil med et regionsråd.

Vi har ansvaret for at indgå økonomiaftaler. De økonomiaftaler, der er indgået, siden denne regering kom til, er aftaler, der år for år har gjort det muligt at behandle flere patienter, at udvide butikken, hvis man kan sige det på den måde, at bruge flere penge. Det er det, og det er uomtvisteligt.

Herfra er det så den enkelte region, der har det konkrete planlægningsansvar, og jeg kan godt forstå, hvis man ude på en afdeling kan føle det stærkt generende, hvis økonomiopfølgningen har været af en karakter, hvor man har ladet det vokse for så at skulle bremse igen. Det kan jeg sagtens forstå. Men det rokker altså ikke ved, at med den arbejdsfordeling, vi har lavet i det danske samfund, må hver udfylde sin rolle. Vi har skabt nogle rammer, der vokser år for år, og inden for de rammer er det regionernes ansvar at drive vores sygehuse.

Kl. 13:22

Formanden :
Tak til hr. Villy Søvndal.

Så er det fru Margrethe Vestager med et spørgsmål til statsministeren. Værsgo.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 24

Margrethe Vestager (RV):

Nu kan det jo være svært at få tid til at opsummere, så jeg vil bare lige fremhæve, at jeg hørte svaret på hr. Morten Bødskovs spørgsmål om, hvorvidt statsministeren kunne erklære sig enig eller ej i Finansudvalgets kritik af viceudenrigsministeren, som at statsministeren faktisk til sidst, lige klemte ud mellem sidebenene, fik sagt: Ja, jeg har taget kritikken til efterretning. Og det er vist det, der på politikersprog betyder: Ja, jeg er enig i kritikken. Det synes jeg er godt og klædeligt, og det giver selvfølgelig også et afsæt for at komme videre.

Det er det, jeg gerne vil, for det, som jeg synes er tankevækkende, er de massive besparelser på uddannelse, som ligger i finansloven og genopretningsplanen. Det bliver jo væsentlig værre i forbindelse med finansloven, for nok udmøntes der 1,4 mia. kr. fra globaliseringspuljen til forskning, men der gennemføres samtidig besparelser på 5,5 mia. kr. Og den risiko, som statsministeren løber, er jo, at hvis det påvirker uddannelsesniveaet, vil der snart være mange danskere, der ikke kan blive familiesammenført i Danmark på grund af deres lave uddannelsesniveau. Det er jo sådan set lidt et paradoks, for den vækst, som vi har brug for, er jo bl.a. en vækst, der kommer af uddannelse.

Tyskland, som også er et land, der er ramt af krisen, har med omhu friholdt deres uddannelses- og forskningsbevillinger, selv om de er i gang med at genoprette deres økonomi. Den generelle anbefaling fra OECD er jo, at man friholder uddannelsesinvesteringerne, fordi det er det, som væksten kommer af. Derfor har jeg svært ved at forstå statsministerens optimisme med hensyn til kommende vækst og

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak. Jeg tager i sagens natur et aktivt medansvar for den finanslovaftale, der nu er på plads, og som tager afsæt i, at vi har et historisk højt offentligt forbrug – historisk højt; aldrig før i historien har vi brugt så mange penge – og at ambitionen og udgangspunktet derfor er, at vi klarer os med det, vi har. Og det er klart, at det er en udfordring, jeg skal ikke stå og gøre det let.

Det er klart, at når der er flere unge, der søger ind på vores uddannelsesinstitutioner, hvilket jo er positivt, det vil vi gerne have, så er det en udfordring, men det er der jo også anvist konkrete veje til at imødegå i den finanslovaftale, der er indgået, og som selvfølgelig også kommer til at udfordre vores uddannelsesinstitutioner på lige fod med en række andre dele af den offentlige sektor. Anderledes kan det ikke være. For alternativet ville jo være, at vi lod de offentlige udgifter stige, og det ville gøre underskuddet større, det ville gøre gældsbyrden større, det ville potentielt skabe et pres på den danske krone, det ville kunne sætte sig i rentestigninger til skade for boligejere, landbrug, erhvervsliv og alle andre, og derfor tager jeg et ansvar.

Jeg havde i øvrigt lejlighed til selv at snakke med OECD's generalsekretær her den anden dag – nu hvor OECD blev bragt på banen – og jeg kan selvfølgelig ikke referere fra den samtale, men jeg kan da så i hvert fald se, at den pågældende generalsekretær i Børsen har udtrykt stor støtte til den økonomiske politik, der føres i Danmark.

Kl. 13:26

Formanden :
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:26

Margrethe Vestager (RV):

Jo, jo, men samme generalsekretær sagde i øvrigt også på den konference, hvor han talte, at der er en fantastisk fordel for de lande, der går foran på det grønne område. De, der sørger for investeringer, de, der dristigt udfordrer med høje afgifter, med skarp regulering, får en first mover-fordel. Så jeg håber bestemt, at statsministeren har lyttet til hele generalsekretærens anbefaling.

Den generelle anbefaling, som OECD giver – og nu læser jeg op – er at friholde forskning og uddannelse fra besparelser, hvis man foretager konsolideringer på de offentlige budgetter. Så der må være et skisma der.

Jeg synes ikke, statsministeren er særlig præcis, for hvis jeg skal oversætte det, statsministeren siger, så siger statsministeren: Historisk højt forbrug betyder penge nok, de er også udfordret; med andre ord har de fået det, de skal have, nu kan de godt spare, der er flere studerende at gøre godt med.

Det synes jeg er komplet uforståeligt, når man ser på afkastet af uddannelse i økonomiske termer og afkastet af uddannelse, når det kommer til innovation. Det er meget svært at få det til at gå op, når man ser på, at nok har vi i fællesskab fundet 1,4 mia. kr. i Globaliseringsfonden, men samtidig tager regeringen med den anden hånd 5,5 mia. kr. Det hænger da ikke sammen, hvis man gerne vil have vækst og fremdrift i det her samfund.

Kl. 13:27

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:27

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har fulgt meget godt med i, hvad den pågældende generalsekretær for OECD har sagt, også det her i relation til den grønne vækst, hvilket i øvrigt fik ham til, bl.a. i et interview til Børsen, at rose den skatteaftale, som regeringen indgik sidste år, og som netop har det sigte at fremme det grønne ved at beskatte det, vi gerne vil have mere af, mindre, nemlig arbejde, og beskatte det, vi gerne vil have mindre af, mere, nemlig forurening og energiforbrug. Det fremhævede han som et meget positivt eksempel.

Hvad angår en meget specifik debat omkring taxameterssammen-sætning etc., er jeg nok nødt til at henvise til henholdsvis viden-skabsministeren og undervisningsministeren.

Helt overordnet har vi jo ønsket at kunne håndtere den situation, at et rekordstort antal unge har lyst til at uddanne sig, tage en ungdomsuddannelse, tage en universitetsuddannelse. Det skal vi gøre i en situation, hvor vi samtidig skal have udgifter og indtægter til at passe sammen. Det stiller krav til alle, og derfor stiller det også naturlige krav til vores uddannelsesinstitutioner helt overordnet om at få ressourcerne til at række lidt længere. Det kan ikke være anderledes, og det er i øvrigt også muligt.

Kl. 13:29

Formanden :

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:29

Margrethe Vestager (RV):

Jeg forstår til fulde OECD's generalsekretær, og jeg synes sådan set også, det er anerkendelsesværdigt at lægge sig efter at anerkende, hvad der foregår. Derfor håber jeg selvfølgelig også, at OECD's anerkendende stil vil føre til, at den meget, meget længe ventede klimaplan vil gå den vej, som bliver anbefalet, nemlig at være den, der rykker først for at få fordelen af innovation og vækst. Men det er så en anden diskussion.

Jeg synes, der er én ting, der er afgørende i en krise, og det er det politiske ansvar for at prioritere. Når statsministeren siger, at de har masser af penge, og de må selv løse problemerne, vender det jo tilbage til, at regeringen har fralagt sig ansvaret for at sige, hvad man gerne vil have, og hvad man mindre gerne vil have. Der er jo muligheder for at prioritere, statens budget er meget, meget højt, så man kunne tage hul på forskellige reformer. Det behøver ikke være det radikale reformkatalog, vi er fuldstændig åbne for, at man kan gøre andre ting, men det, som regeringen viser med sine uddannelsesbesparelser, er jo fravær af evnen til at prioritere, fralægge sig ansvaret og sige: Det må I selv om.

Så siger statsministeren helt åbenlyst, at det med, hvordan det kommer til at virke konkret, må vi spørge nogle andre om. Jeg er uenig i den nedprioritering af uddannelse, som finansloven lægger op til.

Kl. 13:30

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:30

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er helt enig i, at man skal prioritere, og det er også det, regeringen gør. Det er jo sådan set baggrunden for, at vi har valgt den tilgang til genopretningen af dansk økonomi, at vi laver reformer. Vi laver en dagpengereform, som bidrager både nu og her og på lang sigt, og vi er gået ind og har reguleret børnechecken for at nævne en anden ting.

Der er en række steder, hvor vi med åbne øjne lægger hånd på og reformerer, og det gør vi jo, fordi vi er i en situation, hvor vi ikke har plads til, at verdens højeste offentlige udgifter stiger, og samtidig gerne vil have rum til at gøre det rigtige. Det er jo derfor, vi bl.a. skaber et ekstra rum til, at vi fortsat kan opprioritere sundhedsvæsenet, og det er også derfor, Danmark også i en krisetid er i stand til mere end at efterleve Barcelonamålsætningen om forskning. Prøv at sammenligne det nøgletal med en række andre europæiske landes, så det er sådan set et udtryk for at prioritere.

Til det hører også at sige åbent, at et grundlæggende vilkår er, at vi ikke har plads til, at de offentlige udgifter stiger. Når der samtidig er et (*Formanden*: Tidsproblem) tidsproblem (*munterhed*), bliver den ressource også knap, og det kunne man overføre til at sige, at det betyder så også, at man generelt i den offentlige sektor nødvendigvis bliver logisk udfordret til at prøve at få pengene til at række lidt længere.

Kl. 13:32

Formanden :

Tak til fru Margrethe Vestager.

Næste spørger er hr. Per Clausen med spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 25**Per Clausen** (EL):

Jeg har forstået, at når tiden bliver knap, så bliver ansvarlighed lig med at skære ned på uddannelser og udsætte klimaplanen til engang ud i fremtiden. Det er ansvarlig politik.

Jeg vil nu alligevel godt vende tilbage til en enkelt ting i forlængelse af det, hr. Morten Bødskov var inde på. Statsministeren afviser et samrådsspørgsmål, som jeg har stillet, med henvisning til, at han ikke bare har svaret på det spørgsmål, men på alle spørgsmål i en sag, kræver det jo grundig undersøgelse efterfølgende, for det kunne jo være, at statsministeren eller jeg havde overset noget.

Jeg vil alligevel prøve igen med et spørgsmål, som jeg ikke synes statsministeren har svaret på i sagen om overkompensation af de private sygehuse, for nu at bruge den officielle terminologi i den rede-gørelse, der ligger fra Sundhedsministeriet. I debatten om det er det fremgået, at den daværende særlige politiske rådgiver for den daværende sundhedsminister – jeg beklager, at udskiftningen foregår så hurtigt, at vi hele tiden snakker om daværende – i en mail med nogle talepinde skrev, at den daværende finansminister, som nu er statsminister, havde været helt umulig at få i tale, når det handlede om at få gjort noget ved overkompensation af private sygehuse. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det, den daværende særlige politiske rådgiver skrev, var rigtigt, eller det var forkert.

Kl. 13:34

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke først omkring klimaplanen sige, at jeg ikke ved, hvad det var, der blev henvist til dér. Jeg kan sige, at regeringen nedsatte en klimakommission. Den barslede med en ganske glimrende rapport, og den agter regeringen at følge op på i det tidlige forår 2011, bare så det er sagt.

Hvad angår det andet spørgsmål, vil jeg sige, at jeg også har svaret på det spørgsmål i en række sammenhænge. Sagen er jo meget, meget enkel, og det tror jeg også hr. Clausen i virkeligheden godt ved.

På det tidspunkt, hvor disse mails blev skrevet og der blev svaret på det meget omtalte spørgsmål i Folketinget, var der ikke noget udvidet frit valg i Danmark. Det var suspenderet, det var sat på pause. Hvem gjorde det? Det gjorde jeg selv, det gjorde jeg i sommeren 2008 oven på strejken, fordi vi ikke følte, at det ville være ansvarligt at køre med den rettighed i den situation. Det blev sat på pause, og så var der 1 år, til det skulle genindføres. Og det år brugte regeringen til at finde ud af, på hvilke nye vilkår det skulle genindføres.

Det førte frem til, at jeg den 1. april 2009 indgik en aftale på regeringens vegne med Danske Regioner, som langt hen ad vejen hviler på noget af den tænkning, der er i det aldrig færdiggjorte materiale fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, som senere blev oversendt til rigsrevisor. Og det er jo det forløb, der har været i den sag, og det forløb besvarer i sig selv det spørgsmål, hr. Per Clausen stillede.

Kl. 13:35

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:35

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at jeg nu forstår, hvad vanskeligheden består i, når jeg synes, at statsministeren ikke har svaret på et spørgsmål. For når statsministeren får et meget enkelt spørgsmål, starter han med en udredning af, hvad der sådan er sket i et langt forløb.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål, for jeg tror sådan set, at det har betydning for den misere, udenrigsministeren rodede sig ud i, da hun talte usandt over for Folketinget: Er det korrekt, at der på det tidspunkt, hvor den særlige politiske rådgiver skrev denne mail, var en konflikt, hvor der var ministre i regeringen, som mente, at der hurtigere skulle nås frem til en konklusion med hensyn til at stoppe overkompensationen af de private sygehuse, og at finansministeren havde en anden opfattelse, og at der altså var en strid imellem ministrene om det? Eller er det urigtigt, hvad denne særlige rådgiver har skrevet?

Jeg har forstået, at heller ikke særlige rådgivere må lyve, så derfor går jeg sådan set ud fra, at det er sandt, og det er vel også derfor, vi ikke kan få et præcist svar fra statsministeren på et i grunden meget enkelt spørgsmål.

Kl. 13:36

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:36

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, vi får her, er en udmærket illustration af, at om jeg så var i livs-langt samråd for at svare, ville vi aldrig nogen sinde nå en situation, hvor hr. Per Clausen syntes, at der var kogt suppe nok på den her pølsepind.

Der spørges til, hvorvidt der var en konflikt i regeringen om, hvor hurtigt man skulle stoppe overbetalingen. Det får mig til at sige to ting.

For det første er det ikke regeringens opfattelse, at der var nogen overbetaling. For det andet var der i hvert fald under ingen omstændigheder noget at stoppe i det pågældende tidsrum, for der var *ingen betaling*, der var ikke noget udvidet frit sygehusvalg. Det blev suspenderet i sommeren 2008, hvor det blev besluttet, at man skulle droppe det i 1 år, fordi man oven på krisen, der havde givet et tilbageslag i vores sundhedsvæsen, desværre ikke havde plads til den patientrettighed.

Det, der var regeringens opgave, det kan man læse ud af regeringsgrundlaget fra 2007, og det kan man læse ud af den beslutning fra 2008, var så at sørge for, at den her unikke patientrettighed, som venstrefløjnen ikke bryder sig om, og som venstrefløjnen jo gerne vil

tage væk – under dække af en bekymring over skatteborgernes penge vil man ikke snakke om de ting – var at få det genindført. Det fik vi, og det fik vi i form af en aftale, jeg selv indgik den 1. april 2009, i god tid inden det frie sygehusvalg blev genindført.

Kl. 13:38

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:38

Per Clausen (EL):

Jeg skal jo altså ikke afvise, at statsministeren selv mener og tror på, at han har svaret på spørgsmålet, og heller ikke afvise, at det, at jeg stadig væk ikke mener, at jeg har fået noget svar, kan skyldes, at jeg ikke er i stand til at begribe de sætningskonstruktioner, statsministeren kommer med.

Men er statsministeren ikke enig med mig i, at når man læser denne mail, som den særlige rådgiver skrev, og når man ser, hvad den daværende økonomiminister offentligt sagde, og når man ser den daværende sundhedsministers opfattelse – vi har senere spurgt ham om, hvad hans opfattelse var – så tyder meget på, at der i Sundhedsministeriet og blandt ledende ministre i regeringen var en klar opfattelse af, at der var dokumentation for, at der var sket en overkompensation, og at det derfor var vigtigt at gribe hurtigt ind? De samme ministres ledende, særlige rådgivere udsprede det rygte, at den daværende finansminister og nuværende statsminister var imod at gøre noget ved det.

Det er jo ganske enkelt. Statsministeren kan bare sige: Det passer ikke, det, de skrev, er urigtigt, og selvfølgelig arbejdede jeg lige så ihærdigt som andre på, at staten og det offentlige aldrig kom til at betale en krone for meget, når det handlede om at få behandlinger gennemført på de private sygehuse.

Kl. 13:39

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:39

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu gik hr. Per Clausen så i gang med nogle lange sætninger. Jeg havde ellers siddet og forberedt mig på bare at kunne svare nej på spørgsmålet, men så kom der lige nogle indskudte sætninger til sidst, så jeg tabte overblikket over, hvorvidt nej er et klogt svar, eller om jeg skal sige nej, ja – eller nej, måske nej, ja – for der var mange spørgsmål i det her.

Det, der er det helt korte og lange, er, at regeringen siden valget 2007 åbent og af egen drift har sat den dagsorden at lave et nyt afregningssystem i kølvandet på de erfaringer, vi havde indhøstet. Oven på en suspension i sommeren 2008 fik vi også god tid til det. Vi havde et helt år at arbejde med det i, for der var ikke noget, der stod på spil, for der var ikke noget frit sygehusvalg. Og da det blev genindført, blev det genindført på en måde, hvor man ligesom tog gevinsten hjem, ved at de private sygehuse fyldte lidt mere, end de gjorde før.

Derfor er der ingen konflikt i regeringen, der har ikke været nogen konflikt i regeringen. Den eneste konflikt, der er, er en konflikt, der handler om, at der er nogle, der ikke bryder sig om, at danske patienter har fået en unik patientrettighed, som 350.000 patienter har gjort brug af, og som samtidig har presset det offentlige sygehusvæsen til at være mere effektivt. Man kan ikke lide det af ideologiske grunde og frem for at sige det åbent, forsøger man så at iklæde det alle mulige andre argumenter, som der i øvrigt ikke er hold i.

Kl. 13:41

Kl. 13:44

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen.

Den næste med spørgsmål til statsministeren er hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 26**Simon Emil Ammitzbøll (LA):**

Tak. Jeg skal starte med at beklage, hvis jeg bryder ind i den almindelige række af politisk fnidder, men det er nok, fordi Liberal Alliance ikke har siddet så mange år i Folketinget endnu, og så vil vi gerne diskutere politik. Jeg vil nemlig gerne forholde mig til den indledning, som statsministeren kom med om finansloven. Liberal Alliance beklager nemlig, at der ikke rigtig kommer nok gang i væksten med den finanslovaftale, som er vedtaget. Vi mener, der mangler reformer: reformer af skattesystemet, reformer, der kan hjælpe med en senere tilbagetrækningsalder. Hvis man ikke får gang i de reformer, kommer man jo til at ramme velfærdssamfundets kerneydelser og danskernes velstand.

Danske Bank har også beklaget, at der ikke er nok vækst, CEPOS har beklaget, at der ikke er nok reformer, og det skal jo til, hvis vi skal have vækst. Og så slår det mig bare: På hvilken måde hjælper den her finanslov egentlig med at opfylde statsministerens et år gamle drøm om, at Danmark skal være et af verdens ti rigeste lande i 2020?

Kl. 13:42

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:42

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Jeg synes aldrig, man bliver for gammel til at diskutere politik, og jeg deler sådan set den ambition, at alle skulle bruge lidt flere kræfter på det, for der er sådan set meget på spil. Vi har et unikt samfund – det havde vi før krisen, det har vi under krisen, og det har vi også efter krisen – men det er klart, at det er udfordret, og jeg er helt enig med spørgeren i, at det også stiller krav om, at der skabes reformer. Til den her stribe af ting, der så blev beklaget, kunne man jo så også beklage, at Liberal Alliance valgte at stå udenfor og dermed altså gik glip af muligheden for at bruge de tre mandater, der ligger ud over det, der skal til, for at vi har et flertal til at få sat nogle fingeraftryk. Men vi er i gang med at lave reformer.

Vi har som en del af genopretningspakken lavet en dagpengereform, som er en meget, meget stor arbejdsmarkedspolitisk reform, som er listet meget, meget højt blandt de anbefalinger, der i en lang årrække faktisk er blevet fremsat til Christiansborg, men hvor den politiske vilje ikke har været til stede. Det har vi gjort. Spørgeren ved jo også godt, at det ikke stopper med det, og det er også baggrunden for, at vi nu, hvor finansloven er i hus, om kort tid arbejder målrettet videre med et udspil til en SU-reform, der skal forfølge det mål at få de unge hurtigere igennem uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet, og en førtidspensionsreform, som har præcis det samme sigte, nemlig at vi ikke parkerer unge mennesker på livslang passiv ydelse. Så det tror jeg grundlæggende vi ser ens på.

Kl. 13:44

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg er sådan set ikke i tvivl om, at viljen til reformer er der. Spørgsmålet er så bare, om de også kommer. I forbindelse med arbejdsmarkedsreformen er jeg også nødt til lige at nævne, at vi selvfølgelig også har stemt for i Liberal Alliance. Vi stillede forslaget allerede i april, da der ikke var ét andet parti, der ville stemme for at lave den reform, men vi var da glade for, at Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale senere tilsluttede sig den politik, som Liberal Alliance havde fremlagt her i Folketingssalen.

Men tilbage til finansloven. Jeg ved godt, at der er 72 sider, men noget, der virkelig har slået mig, er på side 2 – og det er ikke, fordi jeg ikke har læst resten. Der står:

»Væksten i Tyskland, Sverige, Holland og til dels England, som er blandt Danmarks største eksportmarkeder, har været overraskende stærk i første halvår af 2010«.

Det gør mig lidt bekymret, at det er så overraskende for regeringen. LA prøvede jo ydmygt at komme med nogle få ønsker, der virkelig kunne være gode for at fremme væksten, men jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren: Hvorfor tror statsministeren, at det er sådan, at i de lande, der omgiver os, har man fået en overraskende høj vækst? Hvad er det egentlig, der er så overraskende? Hvad er det, man har gjort der, som gør, at væksten er blevet boostet?

Kl. 13:45

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det vil man ikke kunne sige noget hurtigt, sammenfattende om i forhold til de her lande, som har en meget forskellig karakter. Det, man derimod kan sige om Danmark, er, at vi også er ved at få vækst igen. Den første forudsætning – og det var jo egentlig det oprindelige spørgsmål: Hvad er der i den her finanslov, som gør, at jeg tror på, at det fremmer udsigten til at få vækst igen? – og helt grundlæggende forudsætning er, at vi fører en politik, hvor der er sunde offentlige finanser, hvor vi skaber et signal til den store omverden om, at der er styr på den her butik.

Det er forudsætningen for, at vi ikke skal ud og forsvare kronen med højere renter, der vil være ødelæggende i forhold til erhvervslivets mulighed for at investere, der vil være ødelæggende for husboldningernes tillid til fremtiden m.v. Det formål opfylder denne finanslov. Og mere til end det, fordi den jo også på en række områder tager fat i nogle vækstinitiativer. Det gælder ved afløftning af moms på konferencer, det gælder med lempelse af iværksætterskatten, det gælder om den skattelettelse, der ligger til de familier, der har to gange multimedieskat, det gælder det, at vi rejser kapital i et dynamisk samarbejde med pensionskasserne til små og mellemstore virksomheder. Så der er en række initiativer. Det, man desværre bare må konstatere, er, at Liberal Alliance så har valgt at stå som de sidste rene og sige: Da vi ikke kan få alt, hvad vi vil have, så vil vi helst ikke være med. Det har jeg respekt for, for profil og branding og sådan noget skal man også kere sig om.

Kl. 13:46

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:46

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu synes jeg, at statsministeren bryder den aftale, jeg prøvede at starte med, nemlig at vi to skulle diskutere politik og ikke politisk

fnidder. Så jeg vil lade være med at tage de billige point i forhold til iværksætterskatten og multimedieskatten. Det ville være for nemt.

Jeg vil i stedet for prøve at holde fast i, at bl.a. både Tyskland, Sverige, Holland og vel også England har borgerlige regeringer, der fører en klar borgerlig vækstpolitik. Det er bare det, vi i Liberal Alliance også kunne ønske os i Danmark. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi støtter hundrede procent op om statsministeren, hundrede procent op om en borgerlig regering, men vi ville bare så gerne have, at vi også havde en borgerlig vækstpolitik, for sandheden er jo den, at det her havde været en udmærket finanslov sidste år, men hvis vi skal nå at være et af verdens ti rigeste lande i 2020, får vi virkelig travlt fra næste år og frem, for den her finanslov har ikke gjort nok, hvis vi skal nå statsministerens egen drøm, som vi ellers gerne ville være med til at hjælpe statsministeren til også at opleve i virkeligheden.

Kl. 13:48

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:48

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror, at med hensyn til den vurdering af de pågældende landes aktuelle økonomiske situation ville man for det første næppe kunne lave den analyse inden for rammerne af spørgetiden, og for det andet tror jeg, at man skal have fat i mange parametre. Der er et andet valutaregime i Sverige, der er et andet valutaregime i UK, bare for at nævne nogle forskelle.

Men i forhold til bundlinjen har Danmark en borgerlig-liberal regering. Det er jo bl.a. derfor, at vi sidste år lavede den mest omfattende, fuldt finansierede sænkning af skatten på den sidst tjente krone, der er gennemført, siden indkomstskatten blev indført i det her samfund. Det er jo derfor, at vi som et alternativ til en isoleret sparevej har valgt i genopretningen at lave reformer, en dagpengereform, som jo helt konkret også havde det resultat, at vi kunne afmontere, hvad der var alternativet, nemlig at vi skulle ind og låse pensioner og andet. Så det er den regering, vi har, som i øvrigt så skal finde et flertal.

Jeg skal endnu en gang beklage, at det flertal i den her konkrete situation ikke rækker til og med Liberal Alliance. Så kunne den aftale, der var lavet, formentlig på nogle punkter have set anderledes ud, men det må jeg bare tage til efterretning. Så vil jeg bare til slut kvittere for, at man fra spørgerens side dog trods alt udtrykker sig med noget større positivitet og optimisme end de der ord om makværk og uansvarlighed, der ellers har lydt i debatten.

Kl. 13:49

Formanden :
Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Så er det hr. Jonas Dahl med spørgsmål til statsministeren, værsgo.

Kl. 13:49

Spm. nr. US 27

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. I sin tale på Venstres landsmøde sagde statsministeren, at Venstres sundhedspolitik er, og jeg citerer, blevet genstand for den mest nedrige propaganda fra oppositionens side. Her fremhæver statsministeren bl.a., at i modsætning til, hvad oppositionen påstår, har de private sygehuse i gennemsnit fået en lavere betaling end de offentlige. Så er det, at jeg bliver en lille smule usikker på, hvem det rent faktisk er, der fører propaganda her, for i oppositionen har vi jo sådan set hele tiden sagt, at privathospitalerne fra 2006 fik 95 pct. af taksterne til det offentlige. Vores kritik har bare været, at betalingen

skulle have været langt lavere, ikke mindst fordi privathospitalerne ikke varetager funktionen til akutmodtagelse, de varetager ikke et beredskab, der skal stå klart 24 timer i døgnet, der er ingen uddannelse af læger, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter osv. Så der er altså en lang række ting, som privathospitalerne ikke tager ansvar for, heller ikke forskning eller indbetaling til Patientforsikringen.

Så når det er sagt, vil jeg sige, at det jo har været vores kritik, at man faktisk skulle have haft en endnu lavere takst end den takst, man reelt set har givet de private. Og derfor vil jeg egentlig gerne spørge statsministeren: Hvor er det, at oppositionen ifølge ham har påstået, at privathospitalerne har fået en højere betaling end de offentlige?

Kl. 13:51

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:51

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er rigtigt, at der er forskel på offentlige og private sygehuse – det skal jeg ikke gå dybt ned i, det er heller ikke min ressource. Men f.eks. er det sådan, at de private sygehuse står anderledes i forhold til lønsum og moms, og de er nødt til at arbejde med afskrivning; der falder ikke en røntgenmaskine ned fra himlen, og så er den betalt kontant, og så påvirker den ikke hver enkelt røntgenfotografering, nej, den skal afskrives på de behandlinger, der laves. Sådan er der jo rammeforskelle, der går den ene vej og den anden vej, og det er sådan set også baggrunden for, at man historisk har sagt, at man tager afsæt i det, det koster – afsæt i det, det koster – i det offentlige, og så forhandler man det.

I takt med at man har hentet erfaringer og at markedet fylder noget mere, har man så også været i stand til at få mere for pengene. Og det at få mere for pengene er en rigtig god idé, og jeg har jo glædet mig meget over, at oppositionen i forhold til det, når vi handler ind privat, er stærkt optaget af det. Jeg glæder mig til den dag, hvor synspunktet også vinder genklang i forhold til den offentlige sektor, for så bliver der virkelig noget at tage fat på.

Når der spørges konkret til, hvor den nedrige propaganda ses mest konkret, vil jeg sige, at det jo f.eks. er i det fuldstændig udokumenterede udsagn om, at der skulle have været overbetalt 1 mia. kr., hvilket er tilbagevist af mange omgange, men det florerer jo fortsat i debatten.

Kl. 13:53

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:53

Jonas Dahl (SF):

Den her historie med de flyvende røntgenmaskiner tror jeg vi skal tage som et kapitel helt for sig selv.

Men jeg synes, det er lidt interessant, at statsministeren nu vender tilbage til at sige, at der sådan set ikke er foregået nogen overbetaling. Det er jo det, han faktisk står og siger nu, når vi har en statsminister, som siger, at det er tilbagevist mange gange. Men vi bliver også nødt til at holde fast i, at rigsrevisor sådan set er kommet med en kritik af den daværende sundhedsministers embedsførelse, ikke mindst i forbindelse med overbetalingen, og hvor man netop klart konkluderer, at der ikke er taget skyldig hensyntagen til økonomien. Det er jo faktisk det, der er konklusionen fra Rigsrevisionen. Så er jeg med på, at statsministeren tidligere har sagt, at det er udtryk for en vildfarelse hos rigsrevisor og andre ting, men som hr. Morten Bødskov jo allerede tidligere har spurgt ind til, har der også været en behandling af det her i Finansudvalget, hvor Venstre tog den rapport,

som rigsrevisor faktisk også er kommet med, til efterretning. Det var faktisk en del af konklusionerne, som statsministeren tidligere også sagde at han tog til efterretning, fra Finansudvalget.

Kl. 13:54

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 13:54

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, og jeg tror, vi skal et år tilbage i tiden for at finde det tidspunkt, hvor jeg selv tog rigsrevisors beretning til efterretning. Så der er jo sådan set ikke meget nyt i den sag. Det gjorde jeg allerede for et år siden.

Jeg beklager, at det ikke er mig, der kan stille spørgsmålene, men altså, der bliver spurgt ind til, hvor det propagandistiske opstår. Jeg peger på, at det er stærkt propagandistisk at blive ved med at cykle rundt med en løs påstand om, at der skulle have været en overbetaling på 1 mia. kr., når det positivt er forkert. Man kunne jo retorisk spørge: Hvor i rigsrevisors materiale finder man dokumentationen for 1 mia. kr.? Ingen steder – ingen steder. Hvis man læser i papirerne, vil man se, at i forhold til det, som er rigsrevisors synspunkt, og som regeringen har taget til efterretning, om end vi har en faglig uenighed, så er det rigsrevisors opfattelse, at man, da man ikke kunne enes om priserne tilbage i, var det 2006, ikke skulle have skåret midt igennem, men have lagt sig et andet sted. Og lagde man det til grund, at man havde lagt sig lige præcis dér, hvor de offentlige sygehuse var parat til at lægge sig, jamen så snakker vi om et beløb, der kunne være på op til 100 mio. kr. Men hr. Jonas Dahl og andre snakker jo stadig om 1 mia. kr.

Kl. 13:55

Formanden :
Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:55

Jonas Dahl (SF):

Jamen når jeg har snakket om overbetalingen af privathospitaler, har jeg sådan set hele tiden sagt, at det er op imod 1 mia. kr. Jeg har ikke sagt, at det er 1 mia. kr., for vi må jo bare erkende, at vi ikke kan få tallene at se. Og når vi fra oppositionens side har sagt, det er op imod 1 mia. kr., tager vi udgangspunkt i vicesstatsministerens holdning, med hensyn til at der er foregået en overbetaling – man kaldte det i sin tid at lukke for de gyldne haner – og at overbetalingen har været på 25 pct. Hvis man tager volumen til privathospitalerne og så tager 25 pct. oveni, kommer man ganske tæt på en lille milliard kroner.

Det, der bare er interessant, er jo, at statsministeren på Venstres landsmøde sagde, at det var propaganda, og at oppositionen skulle have sagt, at privatsygehusene i gennemsnit har fået en lavere betaling end de offentlige. Statsministeren har så bekræftet, at det, han sagde på Venstres landsmøde, simpelt hen ikke var korrekt. Og det er jeg sådan set glad for. Statsministeren har også bekræftet – det gjorde han jo lige før – at der har foregået en overbetaling. Så kan vi bagefter skændes om beløbsstørrelsen, men nu bekræftede statsministeren så endelig, at der har foregået en overbetaling – og det er jeg sådan set rigtig glad for – lige så vel som at statsministeren jo også har taget til efterretning, som rigsrevisor konkluderede, at man ikke har taget skyldigt hensyn til økonomien, som det hedder med rigsrevisors sprog.

Kl. 13:56

Formanden :
Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, jeg ved ikke, med hvilket øre der lyttes, når man kan drage alle disse håndfaste konklusioner på, hvad jeg har sagt. Det kan da i hvert fald ikke være sådan, at der lyttes til, hvad jeg siger.

Jeg må forstå det sådan, at oppositionen jo ikke synes, at udenrigsministerens svar den pågældende dag var fyldestgørende – og nu lægges det så i øvrigt fuldstændig entydigt til grund – samtidig med at man klamrer sig til en rigsrevisorrapport, som sådan set siger, at der fra sommeren 2006, da der var en konflikt mellem den daværende amtsrådsforening og de private sygehuse, skulle have været lavet noget mere markedsafprøvning. Det har man klamret sig til.

Men man lægger alligevel ikke det til grund, når man skal markedsføre sine påstande om, hvad det er, vi taler om. Og derfor er bundlinjen i det her, uanset hvordan man spørger og pakker det ind, at oppositionen hader den frihedsrettighed, vi har givet patienterne, og har forslag om at rulle den baglæns, og i stedet for at få en politisk snak om det rimelige i, at danske patienter tager et beløb med sig, hvis ikke vi selv kan behandle patienten i det offentlige, som er mindre og historisk set gennemsnitligt aldrig højere end det, vi selv bruger, pakker man det ind i al mulig prokuratorjuridisk sniksnak.

Kl. 13:58

Formanden :

Tak til hr. Jonas Dahl.

Så er det hr. Mogens Jensen som den sidste med spørgsmål til statsministeren.

Kl. 13:58

Spm. nr. US 28

Mogens Jensen (S):

Jeg står her med et åbent brev, som er blevet sendt til statsministeren fra direktøren for Uddannelsescenter Ringkøbing-Skjern. Det, som direktøren klager over og er meget ked af, er de nedskæringer, som regeringen jo med statsministeren i spidsen nu gennemfører i de unges transportgodtgørelse udeomkring i landet. Der bliver skåret med 75 mio. kr. her fra næste år, og det får faktisk stor betydning bl.a. for et uddannelsescenter som det i Ringkøbing-Skjern, der, som statsministeren udmærket ved, ligger i et område af landet, hvor det virkelig er svært at tiltrække unge til uddannelserne.

Nu betyder det for kommunen, som tidligere har givet gratis tilbud til eleverne om at blive transporteret til deres uddannelse, at de ikke længere kan det, så nu skal eleverne selv til at betale et meget stort beløb hver måned for at blive transporteret til deres uddannelser.

Er det ikke i total modstrid med regeringens målsætning om, at 95 pct. af de unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse, at man nu lægger økonomiske barrierer i vejen for, at det sker, særlig i et område af landet, hvor man i forvejen har svært ved at tiltrække de unge til uddannelserne? Det vil jeg gerne bede statsministeren svare på.

Nu er det et åbent brev, og så kan der jo også komme et åbent svar her i dag fra statsministeren.

Kl. 14:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, og når jeg har besvaret det brev, som jeg jo blankt må indrømme ikke er nået op til besvarelse endnu, vil jeg også gerne være åben om det svar, jeg afgiver.

Det, der for alvor ville udfordre den danske ungdom, var, hvis vi i en situation, hvor vi er blevet ramt af det største økonomiske tilbageslag siden 1930'erne, ikke tog det alvorligt og forsøgte at rette tingene op, men betalte gæld med gæld, sådan som Socialdemokratiet foreslår, og øgede de offentlige udgifter ud over et niveau, hvor det kan finansieres, og dermed dømte den danske ungdom til at skulle slæbe rundt på og trækkes med livslange renter. Det ville være en ungdomsfjendsk tilgang til tingene.

Det er derfor, vi har valgt en anden og noget sværere tilgang, der kan udtrykkes i knap så smarte overskrifter, men som sådan set handler om at få pengene til at række. Og ja, det er rigtigt, at loftet over, hvor meget man kan komme til at betale for transport i ungdomsuddannelserne, er blevet hævet. Det er det så også blevet, i lyset af at vi aktuelt har SU-ordninger og andet, og spørgeren ved jo også godt, at stod det til regeringen, ville vi gerne afvikle noget af den SU og prioritere den om. Så det følger jo med at tage ansvar for økonomien.

Unge mennesker tager ikke en uddannelse, fordi de kommer billigt med bussen. Unge mennesker tager en uddannelse for at blive dygtigere og få et bedre liv. Og deres forældre må også have den tilgang til tilværelsen, at det handler om at give deres børn et godt afsæt her i livet.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:02

Mogens Jensen (S):

Nu er det nok ikke nogen hemmelighed for statsministeren, at Socialdemokraterne jo på ingen måde er enige i, at det er en god idé, og at det er med til at skabe udviklingsmuligheder for Danmark og ny vækst, at man i genopretningsplanen skærer 3,8 mia. kr. ned på uddannelserne og nu yderligere her med finanslovaftalen 700 mio. kr. de kommende år, hvor uddannelsesinstitutionernes takster skal skæres ned med 1,5 pct. Det er jo så én ting, det er vi fuldstændig uenige i. Det er en forkert satsning – eller manglende satsning.

Men vil statsministeren ikke give mig ret i, at når man hæver betalingen for, at de unge kan få lov at transportere sig frem til deres uddannelsesinstitution, er det en barriere og mindre motiverende for de unge at tage en uddannelse, end det er, når det har været muligt for nogle kommuner at give tilbud om gratis transport? Og rammer det her ikke særlig hårdt i yderområderne, fordi det er der, man har sværest ved at fastholde unge på uddannelsesinstitutioner? Det er det, jeg gerne vil have statsministerens klare svar på.

Kl. 14:03

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:03

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu fortæller spørgeren om alt det, Socialdemokratiet vil satse på, og det er fint nok. Det helt grundlæggende problem er altså, at det, Socialdemokratiet vil bygge, er et hus, der bygges på kviksand, fordi pengene til alle disse satsninger ikke er der. Det hviler på nogle forudsætninger, der ikke er til stede, på nogle besværgelser ind i fremtiden, som ikke kan indfries. Det er jo regeringens ansvar at bevæge sig rundt i virkelighedens verden, hvor pengene skal være der, før de kan bruges.

Og ja, det er rigtigt, at i forhold til ungdomsuddannelserne accepterer vi en lidt højere egenbetaling end den, der har været før. Det gør vi, fordi pengene skal række, og fordi vi sådan set helt åbent hellere vil gøre det dér end at gøre det på f.eks. kvaliteten af undervis-

ningen eller ved at sige til hver 20. gymnasieelev: Du kan desværre ikke komme ind, fordi din plads er sparet væk.

Det handler om at prioritere. Jeg er helt med på, at den byrde har Socialdemokratiet ikke, og jeg skal jo gøre, hvad jeg kan for at sikre, at det heller ikke kommer til at ske.

Kl. 14:04

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:04

Mogens Jensen (S):

Nu siger statsministeren: en lille egenbetaling. Gennemsnitligt bliver det en 70-procents-stigning af elevernes udgifter til transport.

Man kan have alle mulige diskussioner, om den ene eller den anden plan virker, men er det ikke rigtigt, at når det begynder at koste mere i transport for de unge, kan det være en medvirkende årsag til, at det er knap så attraktivt for de unge at søge en uddannelse? Vil statsministeren ikke give mig ret i det?

Vil statsministeren ikke også give mig ret i, at særligt i yderområderne i Danmark, hvor man i forvejen kæmper for at fastholde unge på uddannelsesinstitutioner og i det hele taget for at have uddannelsesinstitutioner, er det en særlig barriere, man her skaber, når man nu ikke giver Ringkøbing-Skjern Kommune mulighed for, som de har gjort hidtil og gerne vil fortsat, at give de unge gratis transport til uddannelserne?

Kl. 14:05

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, det vil jeg ikke medgive. Nu kan jeg ikke transportregulativerne i hovedet og i alle detaljer, men efter min bedste hukommelse går det ud på, at vi i forhold til elever på ungdomsuddannelsesinstitutioner siger, at man kan komme ud for at skulle betale 531 kr. om måneden i transport. Er 531 kr. i transport en uoverstigelig barriere i forhold til at få den ungdomsuddannelse, der åbner resten af tilværelsen for en, og som gør, at man kan få en videregående uddannelse, som gør, at man kan få et job, der er bedre betalt end det, man ville kunne få uden uddannelse, og som gør, at man kan få en større ansættelsessikkerhed end uden uddannelse? Nej, det er det ikke. Det er det ikke!

I forhold til udkantsområderne: Vi vil jo sådan set hellere, hvad vi også arbejder målrettet med, sørge for, at der gives et ordentligt uddannelsesstilbud de steder. Det er jo derfor, vi på forskellig vis – det vil undervisningsministeren kunne redegøre meget mere indgående for, end jeg kan – har arbejdet meget målrettet med det, f.eks. ved at dreje taxametrene, sådan at vi også de steder, hvor elevgrundlaget er lidt tyndere og klassestørrelsen lidt mindre osv., kan give et tilbud med indhold i, og hellere prioritere det end en gratis busbillet.

Kl. 14:07

Formanden :

Tak til hr. Mogens Jensen og tak til statsministeren.

Hermed sluttede spørgetimen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

Kl. 14:09

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:07

Formanden :

Her kan jeg meddele, at de af Pia Olsen Dyhr (SF) under nr. 36 og nr. 37 opførte spørgsmål til transportministeren (spørgsmål nr. S 340 og S 341) efter ønske fra spørgeren er overgået til skriftlig besvarelse.

Endvidere har Lise von Seelen (S) taget det under nr. 12 opførte spørgsmål til socialministeren (spørgsmål nr. S 307) tilbage.

Det første spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:07

Spm. nr. S 326

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren erkende, at kommunerne skal skære ned på folkeskolen på grund af regeringens plan om nulvækst, når det nu fremgår af en undersøgelse fra Danmarks Lærerforening, at 74 kommuner til næste år skærer ned på folkeskolen for i alt 615 mio. kr. på grund af regeringens plan om nulvækst?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:07

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg skal læse op:

Vil ministeren erkende, at kommunerne skal skære ned på folkeskolen på grund af regeringens plan om nulvækst, når det nu fremgår af en undersøgelse fra Danmarks Lærerforening, at 74 kommuner til næste år skærer ned på folkeskolen for i alt 615 mio. kr. på grund af regeringens plan om nulvækst?

Kl. 14:07

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når 2011 er gået, forventer vi en stigning i det samlede offentlige forbrug på knap 74.000 mio. kr. mere end i 2001 og vel at mærke efter korrektion for den almindelige pris- og lønudvikling. Det samlede offentlige forbrug har dermed aldrig udgjort en større andel af vores samlede produktion i Danmark end netop nu. Langt den største del af den stigning i forbruget er prioriteret til den borgernære service i kommuner og regioner.

Som det er hr. Rasmus Prehn bekendt, viste kommunernes regnskaber i 2009 som bekendt, at man havde overskredet budgetterne med 5 mia. kr. og dermed også en massiv overskridelse af de rammer, der er for kommunernes økonomi. Hvis vi tager et eksempel, f.eks. Aalborg Kommune, så er det sådan, at Aalborg Kommune overskred budgetterne i 2009 med godt 90 mio. kr. I det lys er det selvfølgelig klart, at f.eks. en kommune som Aalborg jo står over for at skulle genoprette sin økonomi. Men de tilpasninger, som f.eks. Aalborg Kommune nu er ude for, er jo ikke et resultat af regeringens prioriteringer, men skyldes derimod Aalborg Kommunes manglende økonomistyring og massive overforbrug i 2009.

Kl. 14:09

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Det er jo efterhånden sådan et tilbagevendende fænomen, at når man spørger ind til, hvordan virkeligheden ser ud derude, så får man svar på noget helt andet. Man får et svar, som er udenomssnak, som handler om, at det er kommunernes skyld osv. Sagen er jo bare den, at kommunerne også i årene før har været presset på økonomien og haft utrolig svært ved at få enderne til at nå sammen.

Det er jo faktisk sådan, at hvis vi kigger på kommunernes egen revision af normalundervisningen i folkeskolen, kan vi se, at det er sådan, at fra regeringen kom til i 2001 og frem til 2009, har man faktisk fået 3.301 kr. mindre pr. elev om året. 3.301 kr. mindre pr. elev om året, det er bare frem til 2009. Det er jo altså der ministeren siger, at man har brugt for meget. Der har man ødslet med pengene. Det skal kommunerne så bøde for nu. Nu skal man så spare yderligere. Der er det så, at vi står i en situation, hvor Danmarks Lærerforening kan ridse op, at det er 614 mio. kr. i 2010. Hvis vi tager hele næste skoleår, er det over en milliard kroner, der skal spares på folkeskolen, så oven i at man allerede har sparet, skal man spare endnu mere. Det, man skal spare ekstra ud over de lidt over 3.000 kr., man havde sparet pr. elev, er jo altså så svarende til, at man skal spare 1.500 kr. pr. elev, hvis vi tager udgangspunkt i, at der er 700.000 elever i folkeskolen.

Så det er altså først en spareøvelse, så siger man, at det er kommunernes skyld, og nu skal der spares endnu mere, og så kommer der en spareøvelse oveni. Hvordan kan det hænge sammen med, at landets statsminister brugte nytårstalen til at love danskerne en folkeskole i verdensklasse?

Kl. 14:11

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Rasmus Prehn demonstrerer onsdag efter onsdag, at han ikke er klar over, at der er en økonomisk krise, der har ramt hele verden, og som også har ramt Danmark. Den gør, at vi ikke bare kan blive ved med at hælde penge ud, men hvis vi hælder flere penge ud, skal vi ud at låne pengene.

Hovedproblemet i det, kommunerne er ude for i øjeblikket, er jo, at de havde et massivt overforbrug. Nu nævner jeg så en kommune, som jeg ved at hr. Rasmus Prehn har et indgående kendskab til, nemlig Aalborg Kommune. Aalborg Kommune overskred altså væsentligt deres budgetter i 2009, og når vi nu har indgået en aftale for 2011, er det selvfølgelig klart, at kommunerne under et og Aalborg Kommune med det her beløb skal sikre, at man kommer ned, så man kan overholde sine budgetter. Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at alle borgere, også i Aalborg, ved jo, at hvis man lægger et budget baseret på de indkomster, man har, kan man jo ikke bare slippe løs og sige, at det ikke får nogen konsekvenser. Jeg ved godt, at hr. Rasmus Prehn mener, at vi skal blive ved med at låne milliardbeløb i udlandet, men sådan er det altså ikke mere, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn. De glade tider, hvor man bare kunne blive ved med at hente penge, er forbi. Vi skal finde pengene, og man skal overholde sine budgetter.

Kl. 14:12

Formanden :

Og taletid. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:13

Kl. 14:16

Rasmus Prehn (S):

Jamen nu må finansministeren prøve at høre efter. Alle er jo fuldstændig enige om, at vi skal udvise rettidig omhu, at vi skal passe på vores penge, og at vi selvfølgelig ikke skal hælde pengene ud, og jeg kunne godt tænke mig at vide: Er det regeringens politik? Er det finansministerens oplevelse, at investering i uddannelse, investering i fremtiden og det, at vores børn bliver klogere, er at hælde pengene ud?

Kl. 14:13

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

År for år bruger vi flere penge, er jeg nødt til at sige til hr. Rasmus Prehn. Vi har siden 2001 brugt 74.000 mio. kr. mere på kerneområderne, end man brugte i 2001. Den økonomiske krise, vi er i, siger, at nu må vi holde os fra yderligere forbrug i de næste år, men kommunerne får dog flere penge, idet vi fremskriver beløbene med prisudviklingen og lønudviklingen, sådan at det personale, man har i år, kan man også have til næste år, fordi beløbene fremskrives. De varer og tjenesteydelser, man køber i år, kan man også købe til næste år, fordi beløbene fremskrives.

Men det er jo klart, at hvis man i et år har haft et massivt overforbrug, kan man jo ikke bare fortsætte med det overforbrug. Det kan kommunerne under et ikke, og det kan f.eks. Aalborg Kommune heller ikke. I Aalborg Kommune har man jo så lavet nogle prioriteringer. Man har ikke overholdt sine budgetter, og jeg siger bare, at fremover er man altså nødt til, når man lægger nogle budgetter, at overholde dem. Jeg er ret sikker på, at det vil kommunerne også i fremtiden, fordi vi har gennemført nogle ret skrappe sanktioner over for kommunerne.

Kl. 14:14

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:14

Rasmus Prehn (S):

Ministeren bliver ved med at gentage det her med, at budgetter skal overholdes, og også det er vi jo fuldstændig enige i. Det, der bare er problemet her, er, at kommunerne har været presset af regeringen – ikke bare i år, men igennem efterhånden mange år – og at det er svært at få enderne til at nå sammen.

Som jeg lige refererede her, har kommunernes eget revisionsinstitut konstateret, at man faktisk brugte mere end 3.000 kr. mindre pr. elev i 2009, end man gjorde i 2001, så det går ned ad bakke med investeringer i folkeskolen. Kigger vi så på den seneste udvikling med de nuværende besparelser, skal man til at spare 1.500 kr. pr. elev oven i det, så det, ministeren står og siger om, at nu skal man overholde budgetterne, og nu skal man også udvise rettidig omhu osv., handler altså om, at man kommer til at spare på folkeskolen, og derfor skal jeg spørge en gang til: Er det virkelig sådan, at regeringen mener, at folkeskolen ikke er en investering i fremtiden, men at det bare er at hælde pengene ud? Viser undersøgelser ikke, at man får pengene mange gange igen? Når man bruger en krone på uddannelse, får man den mange gange igen, så er det særlig klogt at presse kommunerne til at spare på fremtiden ved at spare på uddannelse?

Kl. 14:16

Formanden :

Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen i enhver husholdning har man nogle indkomster, og så lægger man nogle budgetter. Det gjorde kommunerne ikke i 2009, da lod de bare rullen køre, og derfor er det, vi beder om nu, at man holder udgifterne i ro. Kommunerne får – nu skal jeg nok lade være med at tage hele rækken, men i 2002 havde de flere penge end i 2001, og for at springe frem kan jeg sige, at i 2009 havde de flere penge end i 2008, og i 2010 har de flere penge, end de havde i 2009 osv., så det er et spørgsmål om husholdning.

Hvis vi så ser på det potentiale der er, kan vi jo også se, at i de dyreste kommuner koster en folkeskoleelev 90.000 kr., og i den billigste ende koster en elev 50.000 kr., så også her kan kommunerne lade sig inspirere af hinanden. Det, hr. Rasmus Prehn onsdag efter onsdag står og prædiker her, er, at det er ligegyldigt, om man lægger nogle budgetter, vi skal bare bruge alle de penge. Men livet er altså en prioritering, det politiske liv er en prioritering, og det, hr. Rasmus Prehn står og siger, er, at nu åbner vi bare alle sluser for udgifter, men det er der ingen borgere i det her land, der er tjent med.

Kl. 14:17

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til finansministeren og stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 328

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren tage ansvar for de alvorlige nedskæringer, vi ser i kommunerne i øjeblikket på grund af regeringens plan om nulvækst, som nu bl.a. resulterer i, at 45 pct. af kommunerne vedtager flere lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:17

Rasmus Prehn (S):

Ja, og jeg skal igen læse højt.

Vil ministeren tage ansvaret for de alvorlige nedskæringer, vi ser i kommunerne i øjeblikket, på grund af regeringens planer om nulvækst, som bl.a. resulterer i, at 45 pct. af kommunerne vedtager flere lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

Kl. 14:18

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens aftale med Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2011 indebærer, at kommunerne kan videreføre den aktuelt høje budgetramme i 2011. Kommunernes budgetter reguleres oven i købet med stigningen i priser og lønninger, og det indebærer, at kommunerne til næste år kan købe de samme varer og tjenesteydelser, som de kan i år, fordi beløbet reguleres med prisudviklingen; det betyder, at de kan have det samme personale til næste år, som de har i år, fordi udgiften reguleres med lønudviklingen. Og det vil jeg gerne genopfriske hr. Rasmus Prehns hukommelse fra for 3 minutter siden med, nemlig at kommunerne i 2009 realiserede en massiv overskridelse af budgetterne og af de rammer, der var aftalt

med regeringen, og det skyldtes, at kommunernes egne økonomiske dispositioner var uansvarlige i forhold til de budgetter, som de lagde.

Realiteten i alt det her er et massivt overforbrug i kommunerne i 2009 på 5 mia. kr., og det kan man vel næppe kalde nedskæringer, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn. Nu skal kommunerne så tilpasse sig de budgetter og de aftaler, kommunerne har indgået med regeringen. De spørgsmål, hr. Rasmus Prehn stiller, forudsætter derfor, at der ikke er indgået nogen aftaler, og at pengene kommer ned fra himlen. Men i politik må man prioritere de ressourcer, man har – det må vi i staten, det må de i regionerne, og det må de i kommunerne.

Kl. 14:19

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:19

Rasmus Prehn (S):

Men ikke desto mindre er der jo her tale om, at regeringen ikke lever op til det løfte, den gav danskerne i 2007, hvor den sagde i forbindelse med kvalitetsreformen, at vi ikke skulle have lukkedage i daginstitutionerne. Det var det, man lovede danskerne. Man rejste land og rige rundt og lovede danskerne ikke flere lukkedage, og nu er situationen den, at der sker en eksplosion i antallet af lukkedage i rigtig mange af landets kommuner. Finansministeren kan så godt sige: Ja, men vi fremskriver økonomien i landets kommuner. Men finansministeren ved da udmærket godt, at kommunerne har fået nogle nye udgifter – der er flere ældre, der er flere ledige – og at der er færre indtægter osv.

Så ministeren ved da udmærket godt, at vi ikke kan få den samme velfærdsservice for de penge, man har, og når regeringen har lovet, at vi skal have en folkeskole i verdensklasse, og regeringen har lovet, at vi ikke skal have lukkedage, så er den da også nødt til at stå på mål for det ved at sige, at det løfte overholder den alligevel ikke. Vi havde godt nok en statsminister, der i sin nytårstale lovede en folkeskole i verdensklasse. Vi havde en regering, der turnerede hele landet rundt med kvalitetsreformen og sagde: Aldrig flere lukkedage. Det løfte er den så nødt til at bryde, fordi – ja – den sparer på kommunerne.

Det er jo det, finansministeren er nødt til at rejse sig op og indrømme frem for bare at sige, at der er nøjagtig de samme penge, for det passer ikke. Den pris- og lønfremskrivning, der er tale om, dækker jo ikke de nye udgifter, som kommunerne har fået pålagt, og det ved finansministeren jo udmærket godt.

Kl. 14:21

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er ikke ret lang tid siden, jeg indgik en aftale med kommunerne om økonomien for 2011. Alle var enige om, at dette dækkede kommunernes udgifter – vi var enige, kommunerne var enige, og det blev underskrevet i en aftale. Sådan er kendsgerningerne. Vi har lavet en aftale om økonomien for 2011.

Sandheden er jo også, at regeringen friholder kommunerne for virkningen af den internationale krise. Kommunernes budgetter bliver godkendt og reguleret, og derfor slår krisen ikke igennem på den kommunale økonomi. Tag over til Sverige og se, hvordan det er i Malmø, og hvordan økonomien slår igennem direkte over for kommunerne.

Så vi har altså lavet en aftale – en frivillig aftale – med kommunerne om økonomien til næste år, og det er ret vigtigt at få det slået fast.

Hvis hr. Rasmus Prehn tager og kigger på kommunebudgetterne, vil han så kunne nævne nogen besparelse, som regeringen har foretaget over for kommunerne? I genopretningspakken foreslog vi, at også kommunerne skulle bære 4 mia. kr. i besparelser, men vi opgav forslaget om den besparelse, og der er ikke sket nogen besparelse på kommunebudgetterne.

Så derfor er den jammer, hr. Rasmus Prehn kommer med her, bare frit opfundet. Vi kompenserer f.eks. udgifterne for antallet af ledige, for bare lige at nævne et lille eksempel, og det beløb reguleres flere gange i løbet af året. Så det, hr. Rasmus Prehn står og siger, er jo direkte forkert.

Kl. 14:22

Formanden :

Tiden kan ikke dække finansministerens engagement, og det er selvfølgelig beklageligt, men sådan er det nu engang. Så er det hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:22

Rasmus Prehn (S):

Finansministeren er simpelt hen nødt til at forklare, hvorfor vi får stadig flere lukkedage. Det er jo konservative kommuner, og det er Venstre kommuner, som har nøjagtig de samme problemer som alle andre kommuner, nemlig at der kommer flere lukkedage. Det får den ærgerlige konsekvens, at der er forældre, der er nødt til at blive væk fra arbejde. De kan ikke passe deres arbejde, fordi de er nødt til at blive hjemme og passe deres børn. Det er produktivitet, det danske samfund går glip af. De forskellige erhvervsorganisationer har været ude at kritisere det her i skarpe vendinger.

Det var jo også derfor, at regeringen i 2007 var ude og love, at vi ikke skulle have lukkedage. Hvis det virkelig passer, hvad finansministeren siger, altså at man kompenserer, og at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i kommunerne, som der er nu, hvorfor føler så selv ministerens partifæller i kommunerne sig tvunget til at lave flere lukkedage og simpelt hen tvinge forældrene til at blive hjemme i stedet for at passe deres arbejde? Er det Venstrepolitik? Er det det, vi skal? Er det hensigtsmæssigt, at forældre ikke kan møde ind på arbejdet og holde produktionen i gang i det danske samfund? Er det Venstres politik? For det må det jo være, hvis det ikke er på grund af, at regeringen sparer. Så må det være en bevidst handling ude i de forskellige Venstre kommuner, hvor man ser, at der er et stigende antal lukkedage.

Kl. 14:24

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I forhold til lukkedage i daginstitutionerne vil jeg gerne understrege, at det er regeringens klare politik, at løsrevne lukkedage skal afskaffes. Derfor indgik vi jo også en aftale med kommunerne – vi har en klar aftale med kommunerne – om, at de skal fastsætte kriterier for lavt fremmøde, der skal afspejle, at det er uforholdsmæssigt omkostningstungt at holde åbent, og kun når kriterierne er opfyldt, kan der holdes lukket. Kommunerne skal altid tilbyde alternativ pasning for de børn, der har behov for pasning, når deres egen daginstitution holder lukket. Vi har derfor med økonomiaftalen for 2010 også præciseret, at kommunerne i god tid skal informere forældrene om, at der holdes lukkedage.

Blot for at slå det fast: Kommunerne er kompenseret for afskaffelsen af løsrevne lukkedage med et permanent løft af bloktilskuddet på 65 mio. kr. Socialministeren følger tæt, at kommunerne lever op til afskaffelsen af løsrevne lukkedage.

Men for at give hr. Rasmus Prehns noget inspiration, sådan at kommunerne kan få noget luft i deres økonomi, vil jeg igen tage et eksempel fra et område, som er hr. Rasmus Prehn bekendt. Hvis man f.eks. tager antallet af administrativt personale pr. 1.000 indbyggere, er det 14 i Aalborg. I nogle kommuner er det 11. Så man har også i Aalborg mulighed for at kunne frigøre yderligere ressourcer.

Kl. 14:25

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:25

Rasmus Prehn (S):

Nu kan der jo altså også være velfærdsservice forbundet med, at man har administrativt personale, der kan hjælpe borgerne med sagsbehandling og andet.

Men jeg tager det, som ministeren siger, som udtryk for, at regeringen stadig væk mener, at vi skal af med lukkedagene, og så må man jo bare konstatere, at det løfte har regeringen svigtet. Man lovede et, man gjorde noget andet, for der er flere lukkedage i dag, end der var i 2007, da regeringen kom med sit løfte.

Så har jeg to helt konkrete spørgsmål. Ministeren nævner et beløb på nogle og tres millioner kroner, man har sat af til at løfte problemet med lukkedage. Der viser beregninger jo så, at det faktisk kun svarer til en halv lukkedag mindre ude i landets kommuner. Det løft svarer til en halv lukkedag mindre ude i landets kommuner, viser beregningerne. Der er det så, vi har et citat fra Politiken, og det er stykke tid siden, men den daværende formand for Kommunernes Landsforening Erik Fabrin siger om det beløb, som finansministeren sætter af til at løfte kommunernes økonomi med:

Regeringen tror, den kan spille verdensmand for en femmer, men det kan den altså ikke.

Det er Venstremanden Erik Fabrin, der giver udtryk for, at man med det beløb spiller smart for en femmer. Det er sådan set det, som Venstrefolk i kommunevirkeligheden giver udtryk for, og det er, at regeringen spiller smart for en femmer.

Kl. 14:27

Formanden :

Så er det finansministeren.

Kl. 14:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg undskylder over for dem, der følger debatten her, at jeg ligesom er nødt til at gentage almindelige kendsgerninger.

Jeg vil sige til hr. Rasmus Prehn, at vi har aftalt med kommunerne, at vi har kompenseret det her med lukkedagene. Hr. Rasmus Prehn taler, som om regeringen dikterer: Så siger vi dit, og så vi siger dat. Når det kommer til kommunernes økonomi, er det noget, vi aftaler, og derfor nytter det jo ikke noget at stå her i Folketingssalen og ligesom lade det skinne igennem, at det hænger sammen på en anden måde. Hele det her system er aftalebaseret. Vi laver nogle aftaler omkring de her ting. Vi er enige om, hvad udgiften ved det er. Vi kompenserer udgiften. Sådan er det, det foregår på det kommunale område.

Derudover er der jo så mulighed for kommunerne for at frigøre ressourcer ved at lade sig inspirere af, hvordan andre kommuner gør. Nu har jeg bare nævnt nogle enkelte eksempler i dag på, hvordan Aalborg Kommune kunne lade sig inspirere af den måde, andre gør det på, og derved frigøre nogle ressourcer. Så der er jo masser, man kan gøre for at løfte velfærden yderligere.

Jeg synes jo også, at den finanslov, vi har lavet, vidner om, at selv om vi holder udgifterne på det niveau, vi har i dag, kan man gøre masser af ting for at videreudvikle velfærdssamfundet.

Kl. 14:28

Formanden :

Tak til hr. Rasmus Prehn, og tak til finansministeren. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Vi går til spørgsmål 3. Det er stillet til kulturministeren af hr. Søren Krarup.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 123

3) Til kulturministeren af:

Søren Krarup (DF):

Vil ministeren være med til at råde bod på det forfald, som det danske sprog har været udsat for i de seneste generationer, hvor meningsløs, inkonsekvent sprogbrug og afstumpet udtryksmåde er blevet gjort til gyldigt og gældende dansk, hvilket i høj grad kan tilskrives det faktum, at Dansk Sprognævn ikke vil opretholde sprogets rette indhold og syntaks, men blot forholder sig registrerende og accepterende til vildskud og meningsløsheder?

Formanden :

Værsgo til hr. Søren Krarup.

Kl. 14:28

Søren Krarup (DF):

Spørgsmålet lyder:

Vil kulturministeren være med til at råde bod på det forfald, som det danske sprog har været udsat for i de seneste århundreder, hvor meningsløs, inkonsekvent sprogbrug og afstumpet udtryksmåde er blevet gjort til gyldigt og gældende dansk, hvilket i høj grad kan tilskrives det faktum, at Dansk Sprognævn ikke vil opretholde sprogets rette indhold og syntaks, men blot forholder sig registrerende og accepterende til vildskud og meningsløsheder?

Kl. 14:29

Formanden :

Så er det kulturministeren.

Kl. 14:29

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at vi skal passe på det danske sprog. Det er der faktisk ikke andre der gør for os. Der er 5 milliarder mennesker, og der er kun 5 millioner danskere, og det er kun de 5 millioner, der er interesseret i det danske sprog. Derfor er det vores opgave, og derfor er det også et meget væsentligt område for mig som kulturminister at være med til at beskytte og sikre og udvikle det danske sprog.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg ikke er helt enig i, at det danske sprog er i forfald og har været det igennem generationer, fordi så var det jo snart slut med det danske sprog, så fandtes det ikke mere. Jeg synes faktisk, at man kan konstatere, at det danske sprog stadig er rigt og blomstrende, og det forstår stadig væk at udvikle sig som et komplet og samfundsbærende sprog, hvad det jo skal være, hvad vi er enige om. Men vi kan jo ikke tage det for givet, at det forbliver det med de udfordringer, sproget står over for. Det danske sprog er truet af anglicismer, sms-sprog, e-mail-sprog, facebook-sprog, og alt sammen er det med til, præcis som hr. Søren Krarup antyder, at forarme og gøre hjælpeløs i forhold til stavning, retskrivning osv., som bliver ringere og ringere. Vi kan jo også konstatere, hvordan journalister og andre har meget svært ved at stave rigtigt.

Men man hjælper altså ikke det danske sprog ved at udvide det Danske Sprognævns beføjelser. Det Danske Sprognævn skal i forvejen fastlægge dansk retskrivning og i øvrigt rådgive om god sprogbrug. Men ordenes mening og sætninger, sådan som de udvikler sig, er jo ikke omfattet af statslige regler og skal jo ikke være det. Men

netop fordi vi vil modvirke det, som hr. Søren Krarup er bange for skal ske, har regeringen lanceret en sprogpolitik, der styrker sprogets placering i skolerne væsentligt, gør opmærksom på sproget på universiteterne, og vi slår et slag for glæden hos børn ved det danske sprog.

Så vil jeg godt oplyse, for det tror jeg ikke Folketinget har fået at vide før, at det er en kendsgerning, at vi for nylig har indgået en aftale med Det Danske Akademi om at spille en rolle i forhold til det danske sprog i samarbejde med det Danske Sprognævn, fordi Det Danske Akademi skal efter sin fundats virke for dansk sprog og ånd. Det er så derfor, jeg er glad for, at vi nu har fået lavet en rigtig aftale mellem akademiet og Sprognævnet for at beskytte og udvikle det danske sprog.

Kl. 14:31

Formanden :

Så er det hr. Søren Krarup.

Kl. 14:31

Søren Krarup (DF):

Jeg siger tak for svaret. Vi er jo ikke i nogen polemisk situation over for hinanden. Vi er enige om, at det danske sprog er helt afgørende for, at der er et dansk folk, og jeg tror også, vi er enige om, at det danske sprog er utrolig presset i øjeblikket, først og fremmest i kraft af at engelsk jo har tiltaget sig en alt, alt for stor magt i dette land. Men vi er også presset af, at det danske sprog forfalder på grund af sjusk, på grund af ligegyldighed, på grund af dorskhed.

Der er jo det ene punkt efter det andet, hvor man må konstatere, at sproget misbruges. Jeg kan ikke lade være at falde over det ene tilfælde efter den anden af journalister, der skriver virak og tror, det betyder tummel og alarm, hvor det betyder hyldest, eller falde over, hvordan ordet bjørnetjeneste opfattes, som om det er en særlig stor og god tjeneste, der udføres, i stedet for at det er det modsatte.

Det danske sprog er virkelig blevet svigtet og misligholdes af dem, der skulle bruge det. Der er det jo selvfølgelig især mediernes – jeg synes, at mediernes sprogbrug er utrolig ringe. Samtidig med at jeg siger det, er jeg mig også bevidst, at de, der havde til opgave at sikre det danske sprog, nemlig det Danske Sprognævn, der jo i sin formålsparagraf har, at man skal følge det danske sprogs udvikling, give råd og oplysning om det danske sprog, fastlægge dansk retskrivning, fuldstændig svigter deres opgave. Det Danske Sprognævn sidder og tror, at de bare skal være, om man så må sige, klakør til det, som finder sted på det sproglige område, i stedet for at de skal hævde sproget og retlede folk, der misbruger det. Det er det, de ikke gør, og der synes jeg virkelig, at der er grund til at sige, at man også kunne ønske, at ministeren, Kulturministeriet ville påtale over for det Danske Sprognævn, at de har en opgave i retning af at stå fast på at bruge det danske sprog ordentligt og ikke bare kapitulerer for at være med på den sidste mode.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:33

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg har også haft møde med det Danske Sprognævn, et ganske glimrende møde, og det Danske Sprognævn er jo i virkeligheden enig med hr. Søren Krarup i, at man faktisk også skal rådgive, men man kan bare ikke fortælle, hvordan alle skal skrive.

Jeg vil godt lige nævne, fordi det Danske Sprognævn jo altså er bredere, end det fremgår her, at Sprognævnet ifølge Sprognævnets bekendtgørelse fra 1997 skal arbejde efter to principper, og det er det, der kan vanskeliggøre det, når de skal præcisere, hvordan retskrivningen af et udtryk skal være. Man har to principper: Det ene er

traditionsprincippet, og efter traditionsprincippet ligger stavemåder af eksisterende ordforråd principielt fast, bortset fra justeringer som følge af sprogbrugsprincippet. Her kommer vi så til det andet princip, og det er jo så det, hr. Søren Krarup kan føle de lytter for meget til. Det andet princip er sprogbrugsprincippet, og efter det princip skrives ord og ordformer i dansk i overensstemmelse med den praksis, som følges i gode og sikre sprogbrugerens skriftlige sprogbrug. Det vil sige, at de ikke bare kan tage et hvilket som helst mærkeligt udtryk og sige, at det er rigtigt, for det skal følges og følges i gode og sikre sprogbrugerens skriftlige sprogbrug.

Det er derfor, jeg har koblet Det Danske Akademi og Sprognævnet sammen, for i akademiet må vi jo gå ud fra, at vi har præcis de sprogbeherskere, som netop laver god sprogbrug, fordi der jo står i akademiets fundats, at det skal udgøres af skribenter, som på fremragende måde dyrker dansk sprog, for at styrke også de gode sprogbrugerens anvendelse af det, så det kan smitte af, for det er vigtigt, at sproget ikke forfalder.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:35

Søren Krarup (DF):

Det er klart, at sproget er et meget, meget konservativt element, fordi det er det, der sikrer forbindelsen imellem generationerne, og derfor er tradition noget helt afgørende. Jeg vil sige, at jeg meget vil advare ministeren imod at tage det der sprogbrugsprincip alvorligt, for det er jo ensbetydende med, at man netop for at være med på moden svigter det, som er sagen, nemlig at fastholde, at dansk siger noget ganske bestemt, og at ikke alting er rigtigt. Jeg kommer til at tænke på, da fru Pia Kjærsgaard anlagde injuriersag, fordi hun blev kaldt racist. Racist er jo, hvis man taler dansk, noget, der har et forhold til begrebet race. Næh, sagde Dansk Sprognævn, det kan bruges overalt, hvor der er tale om at være i modsætning til andre. På den måde ophæver man sprogets betydning, og det kan et folk ikke leve med. Derfor vil jeg foreslå ministeren, at han for det første tager Dansk Sprognævn kraftigt i nakken og for det andet måske laver en konkurrent til dem, som kunne hedde noget i retning af et dansk sprogakademi, som kan gøre det, som Dansk Sprognævn åbenbart ikke tør, nemlig fastholde, at det danske sprog har et ganske bestemt indhold, som skal respekteres.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:36

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jamen jeg har også set det forslag om at lave et sprogakademi fremsat i Berlinske Tidende i dag i en kronik. Altså, jeg synes faktisk, at vi med den kombination, der nu er lavet med Sprognævnet og Det Danske Akademi, for så vidt har lavet noget, der kunne ligne det sprogakademi, for Det Danske Akademi har en speciel opgave inden for sproget, og de skal altså nu holde møder med Sprognævnet i forbindelse med udvikling af sproget eller om accepten af udvikling af sproget.

Så skal jeg minde om, at Sprognævnet fremlægger sine resultater for et bredt sammensat repræsentantskab, og derefter skal deres resultater godkendes af kulturministeren, der så indhenter en udtalelse fra undervisningsministeren. Så vi godkender altså ikke hvad som helst, men til gengæld kan vi jo ikke bare afgøre, at ting ikke må skrives sådan eller sådan; vi kan ikke gribe ind over for forfattere og forlag. I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at nogle af vores største forfattere jo også har stavet anderledes, end retskrivnin-

gen var på det tidspunkt. Altså, tag Johannes V. Jensen: Jeg kan huske, når jeg som skoledreng brugte stavemåder fra Johannes V. Jensen, så fik jeg minus, for han stavede ikke efter retskrivningsordbogen. Så sproget udvikler sig altså, og sproget forandrer sig. Men det vigtige er at fastholde sprogets og ordenes betydning og også opbygningen af grammatikken. Og det svigter. Der er mange ting, der svigter. Man kan jo læse stort set hver anden dag eller i hver anden artikel, at forskellen mellem ligger og lægger er forsvundet, på trods af at den er væsentlig. Ligger man i ovnen, eller lægger man ovnen? som jeg plejer at spørge, når folk ikke kan stave.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Det er meget klogt og interessant, men der er kun 1 minut til korte bemærkninger. Men interessant er det.

Hr. Søren Krarup

Kl. 14:37

Søren Krarup (DF):

Johannes V. Jensen var jo en udvikler af det danske sprog, og det betød ikke, at han svigtede det. Det betød, at han gav det den særlige duft, som himmerlandsk indeholdt. Og der kommer jeg jo så også til at tænke på ordet dufte. Det er jo også et af de ord, der er blevet misbrugt. Man tror, at man »dufter til« – nej, det er planten, der giver en duft; det er ikke personen, der dufter til noget.

Jeg synes, der finder et sådant forfald sted af det danske sprog, at der faktisk er brug for et par ministre, både kultur- og undervisningsministeren, som tør tage dem i nakken, der løber fra at hævde, at sproget betyder noget bestemt. Jeg får lyst til lige at nævne et eksempel, i øvrigt fra den samme artikel fra Berlingske Tidende i dag, som ministeren nævnte, hvor en sød, gammel bedstemor har bagt nogle boller. Og bedstemors boller er i ét ord og hedder bedstemorboller. Men i dag kan man ikke stave, så der står »bedstemor«, nyt ord, »boller«.

Jeg synes, der er brug for et virkelig fyndigt og myndigt ord fra ministeren til Dansk Sprognævn: I skal sørge for, at der tales dansk, og at vi respekterer det sprog, vi er fælles om.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:38

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nu forstod jeg ikke rigtig det der sprogbillede, som hr. Søren Krarup kom med. (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Det gjorde vi andre heller ikke, men der skal svares alligevel.) Men så kan jeg sige om »dufter«: Der kommer jeg jo til at tænke på »Rosen dufter alt i Danas have«. (*Søren Krarup* (DF): »Rosen blusser alt i Danas have«.) Ja, undskyld. Tak, det var 1-0 til hr. Søren Krarup. Kulturministeren tabte 1-0. Jeg vil sige tak til hr. Søren Krarup. Men vi er stadig væk enige om, at rosen kan dufte.

Jeg er enig i betydningen af det danske sprog. Det er jo sådan, at i sproget ligger bevidstheden; bevidstheden kan ikke tænkes uden sprog. Vi kan ikke tænke, vi kan ikke tale, vi kan ikke forestille os noget uden sprog. Og derfor er sprogets rigdom helt afgørende for vores evne som tænkende mennesker. Så derfor skal jeg gerne lægge mig mere i selen, hvis det er nødvendigt. Men jeg har haft nogle gode møder med Sprognævnet, Sprognævnet kender sine opgaver, og jeg har nu koblet Det Danske Akademi på. Lad os nu se.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 330

4) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig i, at det er vigtigt, at der opretholdes et armslængdeprincip mellem politikere og DR, således at det forhindres, at politikere søger at udøve pression mod DR's programvirksomhed?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:40

Mogens Jensen (S):

Jeg kommer jo ikke med bedstemors boller, men læser nu op: Er ministeren enig i, at det er vigtigt, at der opretholdes et armslængdeprincip mellem politikere og DR, således at det forhindres, at politikere søger at udøve pression mod DR's programvirksomhed?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:40

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg mener naturligvis, at der skal ske en opretholdelse af armslængdeprincippet i forhold til Danmarks Radio, sådan som det er fastlagt i radio- og fjernsynsloven og i DR's public service-kontrakt. Det er meget vigtigt, at man respekterer Danmarks Radios uafhængighed i programspørgsmål, men samtidig må der jo være en adgang for alle borgere, alle, herunder altså også politikere og ministre, for det er ikke en speciel dyreart i en zoologisk have, der er afsondret fra omverdenen, til at tilkendegive en holdning til, hvad DR bringer, og en opfattelse af programvirksomheden; det må de jo også have lov til, det er tilladt for alle. Det afgørende er, om Danmarks Radio føler, at de er tvunget til at følge kritikken, men hvis de selv kan føle, at der er noget i kritikken, er det jo deres egen suveræne sag. Det helt afgørende er, om armslængden betyder, at de *ikke* er suveræne, eller om de *er* suveræne.

Armslængden betyder, at de *er* suveræne, og det betyder så også, at hr. Mogens Jensen har lov til at mene, hvad han vil, om Danmarks Radios programmer, og sige det.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:41

Mogens Jensen (S):

Jeg er fuldstændig enig med kulturministeren i, at man selvfølgelig skal have lov til offentligt at kunne udtrykke sine holdninger omkring Danmarks Radio og Danmarks Radios programvirksomhed. Det, jeg jo taler om, er, når der udøves pression mod Danmarks Radio, når man altså bruger sin politiske stilling til over for Danmarks Radio at tilkendegive, at hvis det ikke bliver på den ene eller på den anden måde, så vil der ske et eller andet politisk, det kan være bevillingerne, man truer med, det kan være andre ting, man truer med, f.eks. privatisering.

Er ministeren enig i, at det, hvis en politiker tager et møde med, ringer til eller sender en mail til ledende medarbejdere eller formanden i Danmarks Radio og dér indikerer, at det, hvis de ikke agerer på den ene eller den anden måde, så kan gå ud over bevillingerne til Danmarks Radio, eller man truer med privatisering, er en form for

pression, en form for måde at forsøge at lægge pres på Danmarks Radio på, som ikke er acceptabel?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 14:42

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er jeg jo ganske enig i. Altså, man kan ikke bruge sin magtposition herinde til at udfolde magt over for Danmarks Radio og true Danmarks Radio. Man har lov til at sige: Jeg synes sandelig, det var en dårlig udsendelse, du lavede. Og så kan programredaktionen i Danmarks Radio jo i deres efterkritik vurdere, om det er en rimelig kritik eller en urimelig kritik; de kan selv afgøre suverænt, hvad de mener om det. Men selvfølgelig kan man da ikke true med at ændre bevillingerne eller gå efter den ene eller den anden person, det kan man ikke, og desuden er der en bestyrelse til at beskytte direktionen og en direktion til at beskytte medarbejderne. Så det tror jeg heller ikke sker.

Men det, hr. Mogens Jensen jo hentyder til, er Jens Rohde, som selv i Politiken her for nylig har sagt: »Men jeg skal ærligt indrømme, at jeg gik over strengen i forhold til Kenneth«. Så den tavle er jo altså vasket ren, idet manden, som det antydes, erkender, at det skulle han ikke have gjort. Og det skulle han heller ikke.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:43

Mogens Jensen (S):

Det er rigtigt, at jeg henviser til Jens Rohdes udtalelser i en ny bog og også efterfølgende til medierne, hvor han siger, at han synes, han gik for langt i sin pression over for Danmarks Radio. Men han refererer også til en række andre eksempler, bl.a. forholder han sig til den daværende kulturminister, Brian Mikkelsens, indflydelse på, hvem der blev ansat som generaldirektør i Danmarks Radio, hvor det efter Jens Rohdes opfattelse var sådan, at her havde kulturministeren et stort ord at skulle have sagt og forsøgte at påvirke det meget kraftigt.

Det står igen for Jens Rohdes egen regning, men når nu ministeren giver Rohde ret i det første udsagn, han er kommet med, må man vel også bede ministeren om at tage stilling til, om han synes, en sådan ting skulle være i orden, nemlig at kulturministeren direkte går ind og blander sig i, hvem der skal være bestyrelsesformand for Danmarks Radio, når det nu er bestyrelsen, der skal vælge formand. Der er en række andre eksempler, men det kan vi vende tilbage til.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg er sikker på, at der også er en række andre eksempler fra før 2001, som vi vil finde, hvis vi begynder at grave i alle mulige arkiver.

Men angående det, der bliver nævnt her, med min forgængers eventuelle indblanding i ansættelsen af Kenneth Plummer, vil jeg godt sige, at Mogens Munk-Rasmussen, der var formand på det tidspunkt, ifølge Børsen.dk, den 1. november 2010, kl. 14.59, udtaler i forbindelse med hans indblanding: Det gjorde han bestemt ikke. Det foregik fuldstændig efter bogen. Der var et ansættelsesudvalg, og

hele bestyrelsen fulgte med til sidst. Og et professionelt headhunterfirma forestod processen. Det siger Mogens Munk-Rasmussen altså.

Så får han spørgsmålet: Så Brian Mikkelsen havde ikke nogen som helst indflydelse eller indvirkning på processen? Nej, svarer Mogens Munk-Rasmussen.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:45

Mogens Jensen (S):

Ja, og det er så Mogens Munk-Rasmussens udlægning af sagen. Jens Rohde har en anden udlægning. Jeg har også forsøgt at få oplysninger fra Danmarks Radio, der kunne belyse den her sag, altså om der på det tidspunkt var tale om, at kulturministeren forsøgte at lægge pres i forbindelse med ansættelsen. Jeg har i øvrigt også forsøgt at få belyst, om det var sådan, som der jo også har verseret rygter om, må man sige, at ansættelsen af den daværende generaldirektør – nu er det jo den daværende generaldirektør – Kenneth Plummer, rent faktisk betød, at man tog en anden end den person, som ansættelsesudvalget anbefalede. Men alt det der kan jeg jo ikke få oplysninger om, og derfor kommer vi ikke det nærmere.

Men det, jeg hører kulturministeren sige her, er, at det ikke er i orden, at man forsøger at presse Danmarks Radio ved at true dem på deres bevillinger eller med en eventuel privatisering, da det vil overskride armlængdeprincippet gældende mellem politikere og DR.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det med privatisering går så på mig, fordi jeg ved regeringsmødet sarkastisk sagde, at man måske skulle privatisere Danmarks Radio. Men det er jo en gammel nyhed, og det er også for lang tid siden dementeret, idet Weekendavisen, tror jeg, det er, den 23. marts 2007, skriver: Udenrigsministeren har efterfølgende anført, at udtalelsen var ment som en spøg. Man har jo lov til at sige en spøg, for han/hun, der kun tager spøg for spøg og alvor kun alvorligt, har faktisk fattet begge dele dårligt. Så lad det ligge, for det fnidder får vi ikke noget ud af, det er dementeret.

Men det afgørende er – og det er hr. Mogens Jensen og jeg jo enige – at vi har en bestyrelse, der står for det overordnede, både programvirksomheden og ansættelse af direktionen, og det er den, der skal beskytte Danmarks Radio og træffe de overordnede dispositioner. Og så ansætter den generaldirektøren, direktionen, og de har så ansvaret for den daglige programvirksomhed og ansættelsen af de øvrige medarbejdere. Sådan skal det være, og det er hverken hr. Mogens Jensen eller mig, som skal gribe ind og meddele, om den skal ansættes, den skal ikke ansættes. Det er bestyrelsens sag i de øverste organer og direktionens sag i de andre.

Og vi er enige om, at der kan man ikke bruge pression og skal ikke bruge pression eller true sig til noget som helst resultat. Man har lov til offentligt – det er meget bedre offentligt – at sige sin mening om hvad som helst. Vi lever i et frit land. Men så har bestyrelsen og direktionen også ret til at blæse en en hatfuld.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 331

5) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængde-princippet, at Venstres daværende medieordfører, Jens Rohde, dels har søgt at true DR på bevillingerne i en mail til daværende nyhedsdirektør Lisbeth Knudsen, dels med stærke vendinger har søgt at påvirke DR's generaldirektør Kenneth Plummer i sagen om Christoffer Guldbrandsens dokumentarfilm »Den hemmelige krig«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:47

Mogens Jensen (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængde-princippet, at Venstres daværende medieordfører, Jens Rohde, dels har søgt at true DR på bevillingerne i en mail til daværende nyhedsdirektør Lisbeth Knudsen, dels med stærke vendinger har søgt at påvirke DR's generaldirektør Kenneth Plummer i sagen om Christoffer Guldbrandsens dokumentarfilm »Den hemmelige krig«?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:48

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det har vi egentlig svaret på, for jeg tog jo præcis Jens Rohdes egen beklagelse op før og læste den op under det andet punkt. Punkterne ligner jo hinanden ret meget, så de er gledet lidt sammen. Så det har jeg jo svaret på.

Det er selvfølgelig ikke i orden. Men jeg kan også konstatere, at Jens Rohde ud fra avisen, som jeg læste op fra før, heller ikke i dag finder det i orden.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:48

Mogens Jensen (S):

Det fører mig jo over til spørgsmålet. Det er jeg selvfølgelig glad for at ministeren mener, men jeg bliver jo lidt bekymret. Nu ruller Jens Rhode så en række eksempler op her. Jeg har henvist til andre eksempler. Der kommer også senere spørgsmål om konkrete eksempler på, at det samme er sket. Gør det ikke kulturministeren lidt bekymret, at vi altså kan se en lang række episoder under VK-regeringen, hvor det synes, som om det har været legitimt, at man går ind og forsøger at presse DR og true DR?

Jeg er glad for, at ministeren klart siger, at det skal man ikke kunne, men jeg synes jo, at det er bekymrende, og derfor vil jeg også spørge, om det ikke også giver anledning til, at ministeren har overvejelser om, hvordan man ligesom kan stadfæste det her armslængdeprincip, gøre det klart for folk, hvad man egentlig kan tillade sig, og hvad man ikke kan tillade sig. For når vi ser en lang række eksempler på, at det sker, er det for mig at se udtryk for, at der er nogle, der mener, at det kan man godt tillade sig at gøre.

Jeg mener jo, at det er en trussel imod vores demokrati, hvis man tror, at fordi vi har et offentligt ejerskab af DR, kan man bruge sin position enten som regering eller som politiker til at forsøge at få fremmet forskellige programmer, eller at man forsøger at få DR til at tage forskellige politiske hensyn. Så mener ministeren, at det er en udvikling, der skal gribes ind over for? Vil ministeren gøre noget konkret for at forsøge at stadfæste det her armslængdeprincip?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:50

Kl. 14:50

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg finder ikke, at der er nogen grund til at lave en ny lov for radio- og tv-virksomhed i Danmark på baggrund af de eksempler. Det ville være forkert, for alle ved det jo. Man kan jo også godt se med de reaktioner, der har været, at hr. Jens Rohde ved det. Jeg vil også minde om, at statsminister Anders Fogh Rasmussen efter sådan en debat den 16. marts 2007 er citeret for i DR's nyheder:

Regeringen har naturligvis ikke på noget tidspunkt haft til hensigt at presse frie og uafhængige medier, herunder Danmarks Radio, sagde statsministeren Anders Fogh Rasmussen.

Så er det krystalklart, at det gør man ikke, men der må man lige gøre opmærksom på, at hr. Mogens Jensen jo faktisk selv er med til at presse Danmarks Radio. Hr. Mogens Jensen er jo fuldstændig legitimt, hver gang vi laver et forlig, med til at presse Danmarks Radio. Lad mig nævne, at når vi f.eks. laver resultatkontrakt med Danmarks Radio, bestiller vi politikere jo noget, vi skal have for de 3,5 mia. kr., og er det så pressen? Altså, det er jo ikke således, at Danmarks Radio ejes af dem, der tilfældigvis er ansat. Det ejes af offentligheden, licensbetalerne, styret herfra, og det vil sige, at vi lægger nogle principper ned over Danmarks Radio, når vi laver public service-kontrakten med Danmarks Radio. Der var vi jo f.eks. enige om sidst, vi snakkede sammen om de her ting, at vi synes, at det er en glimrende idé, at Danmarks Radio laver en dramaserie. Er det så indblanding eller ikke indblanding?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:51

Mogens Jensen (S):

Det er jo klart, at man lægger en politisk ramme omkring Danmarks Radios virkelighed, som de så skal agere inden for. Den skal tage hensyn til pluralisme, mangfoldighed, der må ikke tages politiske, erhvervsmæssige, økonomiske hensyn. Det mener jeg respekteres, i hvert fald med de mediaftaler, vi har været med til at lave med Danmarks Radio.

Nu er det jo sjovt nok, at ministeren refererede til tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens udtalelser dengang om, at man slet ikke forsøgte at lægge pres på Danmarks Radio, og så ser vi jo alligevel, og ministeren erkender det jo, en lang række eksempler på, at det rent faktisk er sket. Statsministerens egen medieordfører på det pågældende tidspunkt har altså i flere tilfælde truet, udøvet pression mod Danmarks Radio, så det er jo sket. Det her demonstrerer jo faktisk den daværende statsministers udtalelser om, at det ikke er sket. Det er det, der bekymrer mig. Derfor er jeg glad for, at kulturministeren så kraftigt her siger, at det ikke må ske, og at det ikke er i orden. Det betragter jeg jo så som en tilbagevirkende røffel til det, der er sket i regeringens levetid.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:52

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det er jo oplagt. Man må ikke bruge sin position herinde til at give Danmarks Radio indtryk af, at hvis ikke de gør, som hr. Mogens Jensen eller jeg eller hvem som helst herinde siger, kommer det til at

komme ved kasse et, således at man tvinger dem til at gøre det, vi gerne vil. Det skal man ikke, for så er den redaktionelle frihed jo væk.

Jeg vil godt have lov at skelne mellem to ting: Det, at man bruger sin position til indirekte at få fremtvinget et resultat, og så det andet, at man rent offentligt kommer med udsagn om, hvad man synes om f.eks. X Factor, eller hvad man synes om Paradise Hotel – det er nu ikke Danmarks Radio – eller hvad man synes om nyhederne eller Clement Kjærsgaard. Det må man da have lov til, for det er jo åbenlyst. Så kan Danmarks Radios redaktioner, bestyrelse, direktion blæse på det eller sige, at det kan godt være, der er noget om det. Vi skal jo også deltage i den offentlige debat, vi er jo valgt, fordi vi har nogle meninger, så vi kan jo ikke præcis omkring Danmarks Radio og programmerne sige, at vi ikke har nogen mening. Vi er valgt, fordi folk har tillid til, at vi har nogle sunde meninger, eller de har stemt imod os, fordi de synes, at vi har nogle usunde meninger. Men det er åbenlyst, hvad vi står for. Det er det, det drejer sig om.

Det er helt åbenlyst, at Danmarks Radio skal beskyttes mod pression. Derfor har vi også udnævnt en bestyrelse, der skal beskytte mod pression.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:54

Mogens Jensen (S):

Jeg er jo enig, når det gælder den almindelige, generelle programvirksomhed. Man skal have lov til at udtale sig og have lov til i offentligheden at sige, hvad man mener, ellers kan vi jo ikke få nogen debat om, hvad der er godt og skidt i Danmarks Radio. Det gælder jo på kunstsiden og også som helhed. Det er jeg sådan set enig i.

Der, hvor bekymringen er, er, når man forsøger at bruge det til en eller anden form for politisk påvirkning af DR. Det ene forhold, vi taler om her, handlede om DR's dækning af Irakkrigen, som regeringen på daværende tidspunkt var meget utilfreds med og synes var ensidig, hvilket efterfølgende jo har vist sig ikke at være korrekt. Det andet handlede om Christoffer Guldbrandsens dokumentarfilm om krigen i Afghanistan, som jo også fra regeringens side blev stemplet som utroværdig. Man syntes, at det var urimeligt, at Danmarks Radio sådan set havde vist filmen, og Jens Rohde indrømmede, at han forsøgte at presse Danmarks Radio til, at den ikke skulle vises. Der er det jeg mener at vi har et problem. Jeg er glad for, at kulturministeren i dag kraftigt tager afstand fra det og siger, at den slags ikke skal ske.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Kulturministeren.

Kl. 14:55

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nej, nej, den slags skal ikke ske. Så vil jeg også bare minde om, at der har været en kolossal masse spørgsmål og svar mellem daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen og oppositionen om de spørgsmål der. Det har jo så været helt åbenlyst. Den daværende statsminister skjulte jo aldrig over for offentligheden, hvad han mente om det. Han har også lov til at have en mening.

Det afgørende er, og det er der, at Jens Rohde erkender, at han gik over stregen, hvis man udnytter det til at tage direkte, men i virkeligheden i forhold til offentligheden skjult kontakt til beslutningstagerne derinde og prøver at tvinge dem til at træffe en beslutning, som passer en selv, men måske ikke dem. Hvad der foregår åbenlyst – åbenlys meningstilkendegivelse – synes jeg at vi i et demokrati skal være tilfredse med.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til kulturministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til kulturministeren af hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 327

6) Til kulturministeren af:

Jørgen Poulsen (RV):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, at daværende kulturminister Brian Mikkelsen på regeringens vegne søgte at påvirke DR's bestyrelsesformand Jørgen Kleener vedrørende DR's dækning af Irakkrigen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Poulsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:55

Jørgen Poulsen (RV):

Mit spørgsmål ligger jo meget i forlængelse af de to sidste (Den fg. formand (Holger K. Nielsen): Der skal bare læses op, hr. Jørgen Poulsen) – og det lyder:

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med armslængdeprincippet, at daværende kulturminister Brian Mikkelsen på regeringens vegne søgte at påvirke Danmarks Radios bestyrelsesformand Jørgen Kleener vedrørende Danmarks Radios dækning af Irakkrigen?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kulturministeren.

Kl. 14:56

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg nævnte jo før, at statsminister Anders Fogh Rasmussen forholdt sig ganske klart og konkret til det, og han meddelte jo, at man ikke skulle lægge pres på Danmarks Radio. Så det svar er blevet givet her i Folketinget, og det står stadig væk ved magt.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:56

Jørgen Poulsen (RV):

Jo, men samtidig har jeg da hørt ministeren sige, at man jo har lov til at sige, hvad man vil, at alle har lov til at have en mening om programmerne og om medarbejderne i Danmarks Radio, og derfor bliver jeg også nødt til at spørge ministeren: Kunne man forestille sig, at den nuværende kulturminister ville tage røret eller sende en mail, hvis han så sig sur på en eller anden i Danmarks Radio, ville opnå noget eller ikke brød sig om dækningen? Kunne det så finde sted? Ville den nuværende kulturminister kunne gøre det?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Så dum er jeg ikke, for det ville jo næste dag være på forsiden af Ekstra Bladet. Så bare af den grund ville det jo være temmelig tåbeligt, at jeg gjorde det. Der vil jeg – ligesom hr. Jørgen Poulsen, går jeg ud fra – respektere, at det er bestyrelsen, jeg som kulturminister

skal forholde mig til, hvis jeg har et eller andet, som jeg synes de skal vide, ikke med hensyn til at klage over et eller andet konkret program, men i forbindelse med, at vi skal lave public service-kontrakten, og så drejer det sig om det overordnede.

Public service-kontrakten går jo bl.a. på, om man skal styrke udlandsdækningen og Europadækningen, eller om man skal styrke den klassiske musik, eller hvad det nu kan være. Der griber vi jo ind i programvirksomheden, fordi vi siger, at vi skal have noget for de små 4 mia. kr., ligesom vi også var enige om – jeg mener, at hr. Jørgen Poulsen var med til det – at vi godt ville bevilge 100 mio. kr. til en dramaserie om Danmarks historie. Der har vi jo også grebet ind, for vi siger udtrykkeligt, at de 100 mio. kr. skal bruges til en dramaserie om Danmarks historie, og det gør vi, fordi vi er dem, der leverer pengene.

Det er mere, så man ikke går fejl af hinanden. Der er forskel på det og på at måtte ringe ind og sige: Det program, I lavede i går, må I ikke lave, det var noget skidt, og det må I aldrig gentage. Den form for indblanding er uacceptabel.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:58

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg er selvfølgelig meget glad for at høre, at snitfladerne er så klart trukket op. Men desværre må man jo sige, at det ikke er så utænkeligt. Vi har jo eksempler på det.

Jeg står faktisk her med en udskrift af den mail, som i sin tid blev sendt af den daværende kulturminister, Brian Mikkelsen, til den daværende formand, Jørgen Kleener, og her skriver han jo direkte om regeringen, at – og jeg citerer – »de har specielt set sig sure på et par kvindelige værter og Ole Sippel.« Videre skriver han:

»Det kom derhen, at udenrigsministeren mente, at vi ikke burde privatisere TV2, som var fair i Irakdækningen, men snarere DR.«

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at den daværende udenrigsminister nu er kulturminister, og derfor synes jeg også, det er rimeligt at spørge, om det udsagn er gyldigt.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det svarede jeg jo også på før, og det fremgår altså også af Weekendavisen den 23. marts 2007. Der står:

»Udenrigsministeren har efterfølgende anført, at udtalelsen var ment som en spøg.«

Det var faktisk også det, der var tilfældet, og statsminister Anders Fogh Rasmussen forholdt sig jo også til det, idet han, som jeg sagde før, klart og tydeligt sagde, at man ikke på noget tidspunkt havde haft til hensigt at presse frie og uafhængige medier, herunder Danmarks Radio.

Så siger jeg også i den artikel fra den 16. marts 2007 – undskyld, at jeg står og læser op:

»Hvad der uformelt i kanten af ministermøder måtte være sagt af sarkastiske og spøgefulde bemærkninger for fire år siden – herunder fra min side – skal selvfølgelig ikke tages for andet end netop det.«

Altså: spøgefulde bemærkninger. Vi har jo lov til at sidde og komme med jokes. Problemet er jo så, hvis de misforstås, efter de er blevet sagt, men det er jo allerede i 2007 blevet gendrevet, at det skulle være et forsøg på pressen, for det havde været uacceptabelt. Det er uacceptabelt, hvis det bliver meddelt herindefra, af ministeren eller andre, at man skal flytte eller fjerne den ene eller den anden

medarbejder. Det har vi overhovedet ikke noget med at gøre. Det er direktionens job. Og hvis bestyrelsen synes, at direktionen har ansat forkerte medarbejdere, så har bestyrelsen at forholde sig til direktionen og generaldirektøren og træffe beslutninger i den sammenhæng. Sådan er det.

Men den overordnede programpolitik, om man så må sige – public service-kontrakten – lægger de partier, som er med til at bevilge pengene. Derefter udmøntes det af direktionen og bestyrelsen, og hvis vi så undervejs synes, at det er en dårlig dramaserie, de 100 mio. kr. bliver brugt til, så kan vi sige offentligt, at det da sandelig er en dårlig dramaserie. Men vi kan ikke ringe ind og meddele: I skal lave afsnit 5 i serien bedre end afsnit 4. Det har vi ikke noget med at gøre.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 15:01

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen jeg synes, det er rimelig klart, og jeg mener også, at både kulturministeren og jeg var ansat i Danmarks Radio under en ledelse, hvor det jo stort set var fyringsgrund, hvis man overtrådte snitfladerne mellem medarbejdere og medlemmer af bestyrelsen. Så det er meget klart, og jeg synes bare, jeg vil sige tak for, at ministeren virkelig vil gøre noget ud af armslængdeprincippet, så vi ikke får den der politiske påvirkning. Jeg er også glad for at høre det sagt, at så dum er ministeren heller ikke.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Et svar fra ministeren til det?

Kl. 15:01

Kulturministeren (Per Stig Møller):
Nej, det behøver jeg ikke.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
O.k. Så er spørgsmålet afsluttet.

Men hr. Jørgen Poulsen skal lige blive heroppe, for der er et spørgsmål mere til kulturministeren, også af hr. Jørgen Poulsen, og det er spørgsmål nr. S 329.

Kl. 15:01

Spm. nr. S 329

7) Til kulturministeren af:

Jørgen Poulsen (RV):

Hvad vil ministeren gøre for i fremtiden at sikre, at regeringen og borgerlige politikere ikke udøver pressen mod medarbejdere og programvirksomheden i DR?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:01

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen jeg kan jo trække det, for vi har trukket spørgsmålet ind i det foregående.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Det lyder fornuftigt. Det sætter vi pris på, så tak til hr. Jørgen Poulsen.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Julie Skovsby.

Kl. 15:02

Kl. 15:05

Spm. nr. S 335

8) Til socialministeren af:

Julie Skovsby (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for de mange familier, hvor forældrene knokler hårdt på arbejdsmarkedet, at de nu får sværere ved at få hverdagen til at hænge sammen, fordi regeringens plan om nulvækst fører til, at 45 pct. af kommunerne øger antallet af lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:02

Julie Skovsby (S):

Tak for det.

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende for de mange familier, hvor forældrene knokler hårdt på arbejdsmarkedet, at de nu får sværere ved at få hverdagen til at hænge sammen, fordi regeringens plan om nulvækst fører til, at 45 pct. af kommunerne øger antallet af lukkedage i daginstitutionerne ifølge en undersøgelse fra BUPL?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:02

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil godt begynde med at slå to ting fast:

For det første indebærer regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi for 2011, at kommunerne kan videreføre den aktuelt høje budgetramme i 2011. Kommunernes budgetter reguleres tilmed med stigningen i priser og lønninger. Det betyder, at kommunerne kan købe de samme varer og fastholde det samme personale, som kommunerne har budgetteret med i 2010, hvor der i øvrigt ikke er sket en reduktion i kommunernes samlede økonomiske rammer, tværtimod. Så regeringen har altså ikke dikteret nogen kommunale besparelser.

For det andet dikterer regeringen heller ikke, hvordan kommunerne prioriterer på de kommunale velfærdsområder. Det er kommunernes opgave at fastlægge serviceniveauet, også på dagtilbudsområdet. Det system – og her tænker jeg på det kommunale selvstyre i det hele taget – har vi jo netop for at sikre den fleksibilitet, der ligger i, at man lokalt kan tilgodese de behov, der er i den enkelte kommune. Kommunernes tilrettelæggelse af service skal selvfølgelig ske inden for rammerne af lovgivningen og aftaler med regeringen, og her har regeringen som bekendt en klokkeklar aftale med KL om, at kommunerne kun kan holde lukket i daginstitutionerne, når der er lavt fremmøde i den enkelte institution. De skal sørge for, at der er et alternativt pasningstilbud til forældrene på lukkedage. Alt andet ville være uacceptabelt.

Jeg mener, at det er fornuftigt, at daginstitutionerne ikke skal holde åbent, når der er meget få børn til stede, der har brug for pasning. Det giver jo ikke nogen mening, at man f.eks. skal holde ti institutioner åbne, hvis der kun møder to børn op i hver institution. Det er i hvert fald ikke optimalt brug af ressourcerne.

Til sidst vil jeg for god ordens skyld præcisere, at BUPL's undersøgelse ikke kun, som spørgeren tilsyneladende har en opfattelse af, omhandler daginstitutionerne, men også SFO'erne. Den ser ligeledes på antallet af lukkedage i daginstitutionerne, mens det mest afgørende i mine øjne er, at institutionerne kun kan holde lukket, når der er få børn, der skal passes.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:05

Julie Skovsby (S):

Tak for svaret fra ministeren. Som ministeren rigtignok siger, viser undersøgelsen, at det her handler om lukkedage – og lukkeuger, for den sags skyld – i daginstitutioner, klubber og SFO'er. Det er altså 45 pct. af kommunerne, der nu varsler flere lukkedage efter nytår.

Jeg er glad for, at ministeren selv kommer ind på SFO'erne, for de er jo hårdest ramt ifølge den her undersøgelse. Det er op imod hver fjerde kommune, der planlægger flere lukkeuger i 2011, på trods af at over halvdelen af kommunerne i dag allerede har indført lukkeuger.

Når ministeren så siger, at det her er et udslag af prioriteringer fra kommunernes side, og at det sådan set ikke har noget med regeringens politik og slet ikke med regeringens nulvækstpolitik ude i kommunerne at gøre, så vil jeg spørge ministeren: Er der en personlig grænse hos ministeren for, hvor store konsekvenserne egentlig må blive i kommunerne på det her område? For er det ikke lukkedage, der bliver indført flere af, så er det eksempelvis taksterne i SFO'erne, der kommer til at stige – halvdelen af landets kommuner sætter SFO-taksterne op efter nytår.

Vi ser også på områder, at der er en tendens til, at små børn under 3 år bliver flyttet fra dagplejen, fra vuggestuen, over i børnehaven alt, alt for tidligt. Det er en anden måde at spare på fra regeringens side.

Men er der ikke nogen grænse for, hvor store de her konsekvenser må blive, før socialministeren råber vagt i gevær?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:06

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu vil jeg ikke komme ind på SFO, da det ikke hører under mit ressortområde. Der vil jeg bede spørgeren om at tage fat i den relevante minister, hvis der er spørgsmål om SFO.

Så vil jeg i forhold til det med lukkedage sige, at der har jeg været ude flere gange og råbt vagt i gevær over for kommunerne og mindet kommunerne om, at vi har en klokkeklar aftale om det med lukkedage, og den er, at man skal sætte en grænse, der svarer til få børn i en daginstitution. Her tænker jeg ikke på, at der kun er omkring halvdelen eller seks ud af ti børn eller noget i den stil – nej, jeg taler om få børn.

Hvis man er i en situation, hvor der er få børn i en daginstitution og man derfor kan se, at det ikke giver nogen mening for børnene at være der, fordi der ikke rigtig er nogen at lege med og der ikke rigtig er sjovt at være, og man så skal holde den her institution lukket, hvilket man selvfølgelig har aftalt med forældrene, så skal man tilbyde et passende pasningsalternativ.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:07

Julie Skovsby (S):

Så skal jeg lade være med at diskutere mere SFO. Det var nu blot ministeren, der bragte det på banen i første omgang.

Når ministeren siger, at nu har man også fra regeringens side været ude at minde kommunerne om, at der skal fastsættes en grænse,

og at der skal indføres nogle kriterier for et lavt fremmøde osv., vil jeg sige, at jeg synes, det er et tydeligt eksempel på regeringens måde at opføre sig på, når der er nogle problemer på det her område. Altså, man indfører flere regler og mere bureaukrati ude i kommunerne i stedet for at tage hånd om det, som det her virkelig handler om, nemlig de besparelser, som kommunerne lige nu bliver pålagt af regeringen.

Men det, jeg egentlig rigtig gerne vil spørge ministeren om, er, at det her jo ikke kun har nogle konsekvenser for de børnefamilier, som det her handler om. Det har også nogle konsekvenser for erhvervslivet og vores virksomheder. Dansk Arbejdsgiverforening har da også været ude at sige, at det her kommer til at koste rigtig dyrt på bundlinjen, fordi forældre, der ikke kan få deres børn passet, nogle gange vælger at melde sig syge, og nogle tager ferie for at kunne passe deres børn.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu vil jeg lige fremføre, at hvis man ser på, hvad udgifterne til børnepasning var sidste år på dagtilbudsområdet, kan man se, at de var rekordhøje ude i kommunerne, og der var alligevel nogle kommuner, der ikke kunne finde ud af at leve op til den meget klare aftale, som Kommunernes Landsforening havde lavet med regeringen. Det er ikke noget, regeringen har dikteret kommunerne, men det er faktisk en aftale, som man har lavet, fordi man gerne ville have et klart billede af, hvad det vil sige, når der er få børn i en daginstitution, og hvordan man så går ind og sørger for, at der er et passende pasningsalternativ for forældrene. Det er jo ikke sådan, at hvis en institution holder lukket, er der ikke noget pasningstilbud. Det skal kommunerne faktisk levere ifølge lovgivningen.

Det, som vi har været inde at sikre, er, at man laver nogle kriterier, og at man så sørger for, at der er et passende alternativ for forældrene. Der er nogle kommuner, der ikke kan opfylde det, og derfor har jeg også haft et møde med Kommunernes Landsforening om det her område, hvor jeg har sagt, at jeg synes, det skal løses. Og jeg har fra Kommunernes Landsforening fået at vide, at de følger det her område tæt og igen vil udføre en undersøgelse af området, for de har også en interesse i, at kommunerne selvfølgelig lever op til en helt klokkeklar aftale.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Skovsby.

Kl. 15:10

Julie Skovsby (S):

Jeg kan forstå, at det, at børnefamilier og forældre nu får endnu sværere ved at få hverdagen til at hænge sammen, ikke er det, der bekymrer ministeren allermest.

Men jeg spørger jo også ind til, hvilken betydning det får for erhvervslivet. Vi kan her se en tydelig konsekvens af regeringens politik, hvor man vælger at spare sig ud af krisen. Det her får også en betydning for danske virksomheder og deres evne til vækst. Fra Dansk Arbejdsgiverforening har chefkonsulent Benjamin Holst været ude at sige, at hver gang en institution holder lukket, er der 7-8 pct. af medarbejderne, der melder sig syge, mens en tredjedel af forældrene bruger feriedage, og det koster altså dyrt for virksomhederne.

Bekymrer det ikke en konservativ socialminister, at det her, som efter min mening er en meget, meget dyr besparelse i det lange løb,

ikke kun går ud over familierne, men egentlig også går ud over vores muligheder for at få Danmark ud af krisen på den rigtige måde?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo der, hvor spørgerens og regeringens veje skilles, og hvor regeringen gerne vil sørge for, at man holder de offentlige udgifter i ro, fordi vi også skal sikre os, at der bliver tjent penge nok i samfundet til at betale det offentlige forbrug, vi har, og den velfærd, vi har, hvorimod spørgeren og spørgerens parti, Socialdemokraterne, hellere vil give los og sørge for at sætte skatterne op.

Jeg vil blot lige fremhæve her til sidst, at der faktisk er kommuner, som godt kan finde ud af den her meget klare aftale, som er lavet mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, f.eks. Frederiksberg Kommune, som med et klart afsæt i den aftale, som man har lavet, har lavet et kriterium, der hedder, at hvis der er færre end 25 pct. af børnene i institutionen den pågældende dag eller den pågældende uge, som har behov for pasning, så sørger kommunen for at inddrage forældrene i forbindelse med de her lukkedage, sørger for at have en god og løbende dialog og sørger samtidig for at give forældrene et godt, passende alternativ til pasning til dem, der er til bage.

Så der er kommuner, der godt kan finde ud af, at det her er en klokkeklar aftale, der er til glæde for både forældrene og kommunerne.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:12

Spm. nr. S 130

9) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad vil ministeren gøre for at dæmme op for den stigende fattigdom i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:13

Yildiz Akdogan (S):

Hvad vil ministeren gøre for at dæmme op for den stigende fattigdom i Danmark?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:13

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg ved ikke, hvad spørgeren refererer til, når hun i sit spørgsmål skriver, at fattigdommen er stigende i Danmark. På hvilken måde opgør spørgeren dette, og hvilke undersøgelser lægger spørgeren til grund for sin påstand? Jeg kan fortælle, at regeringen ser fattigdom som et mere komplekst og sammensat problem, end oppositionen gør. Fattigdom kan i regeringens øjne ikke måles med et enkelt tal, ligesom det heller ikke er retvisende at beskrive fattigdom alene ud fra en økonomisk faktor.

Fattigdom handler om den enkeltes ressourcer til at kunne klare sin hverdag. Det kan være, det er noget med økonomien, det kan være i forhold til beskæftigelse, det kan være i forhold til uddannelse eller bolig, eller det kan være mængden af sociale og helbredsmaessige ressourcer, der er skyld i, at man sidder i en situation, hvor man er fattig.

Regeringen har en klar målsætning om at skabe lige muligheder for alle og bekæmpe fattigdom. For mig som socialminister handler det grundlæggende om at se på de bagvedliggende problemer og finde løsninger, som kan gøre folk i stand til at komme ud af deres problemer – ud af den fattigdom, de er i – eller forebygge, at de kommer dertil. Det er også på baggrund af det, at regeringen er i gang med at udarbejde nogle retvisende fattigdomsindikatorer.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:14

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Det var noget af et interessant svar, der kom fra ministeren, for ministeren forstår ikke helt, hvad jeg mener med fattigdom. Jeg skal lige prøve, så godt jeg kan, at redegøre for det. Jeg kan da starte med at spørge, om ministeren ved, at 2010 er FN's år for fattigdom, ligesom det er EU's fattigdomsår. Det vil så sige, at på internationalt plan og på EU-plan har man sat fokus på nogle områder, og jeg regner med, at når ministeren er socialminister, så ved hun også, hvordan fattigdom kan gøres op og defineres.

Men i stedet for at holde fast i sådan specifikke definitioner vil jeg prøve at redegøre for nogle konkrete indikatorer, hvor ministeren mener, at jeg påstår et eller andet. Jeg er godt klar over, at fattigdom ikke kun gøres op i kroner og øre. Der findes også social fattigdom, og der findes også kulturel fattigdom – ikke mindst. Men når man sådan ser på situationen inden for de sidste 9 år, hvor den her regering har siddet ved magten, kan jeg se følgende udvikling: Bare inden for det sidste år er der 5.000 gyldige ansøgninger om hjælp, som Dansk Folkehjælp har fået. Bunken stiger støt. Det er fra mennesker, som ikke kan klare sig selv. Lige om lidt har vi jul. Der er nogle mennesker, der ikke har råd til at fejre jul. De søger om julepakker, og det starter altså allerede nu.

Det samme ses også i forhold til folk, der ikke har råd til at betale deres husleje. De bliver smidt ud af deres lejligheder. Antallet af lejere, der siden 2002 ikke har råd til at bo i deres lejlighed, er faktisk steget fra omkring 1.800 til hele 3.700. Det er mere end en fordobling fra 2002 til 2008. Det vil sige, at vi faktisk har at gøre med nogle mennesker, som økonomisk ikke har råd til at klare at få noget mad i julen. Vi har også nogle mennesker, der ikke har råd til at blive boende i deres lejlighed. Derudover er der selvfølgelig også fattigdom med andre indikatorer såsom kulturel fattigdom, som jeg også gerne vil komme ind på.

Ministeren siger, at fattigdom er meget mere broget end som så. Hvis man skulle gøre det op i forhold til mennesker, der ikke har råd til at gå til tandlæge på grund af deres økonomiske situation, synes ministeren så, at man er fattig eller ikke?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ministeren.

Kl. 15:16

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan jo egentlig høre, at spørgeren begynder at nuancere lidt, i forhold til hvad Socialdemokraterne ellers har talt om, når vi har haft diskussioner om fattigdom. Jeg hører, spørgeren begynder at tale om flere indikatorer, og det synes jeg faktisk er spændende, og jeg glæ-

der mig til at kunne føre en debat, i forhold til at der er flere bagvedliggende årsager til, at man er fattig, og at man så sidder i en situation, hvor det er svært at komme videre.

Med hensyn til det med udsættelser er det også et stort problem, som jeg klart forholder mig til. Jeg ser meget nøje på det. Nu ved vi ikke, hvordan det har været i 1990'erne, fordi vi først begyndte at måle udsættelser af lejere fra 2002, så vi ved sådan set ikke, hvad det har været for 10 år tilbage eller for 20 år tilbage. Vi kan kun forholde os til en udvikling, hvor vi kan se, at krisen selvfølgelig også har haft sin indflydelse. Men det er klart, at hele problematikken om udsættelser er noget, som regeringen ser meget grundigt på. Den vil vi gerne løse. Det er bl.a. også baggrunden for, at der blev vedtaget en lovgivning sidste år. Vi har sammen med satspuljepartierne været inde at lave en aftale om at komme med noget udgående rådgivning og gå ind at hjælpe med nogle andre tiltag, så vi kan dæmme op for antallet af udsættelser.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:18

Yildiz Akdogan (S):

Til ministerens orientering har vi i Socialdemokratiet været meget fokuseret på fattigdom. Det er rigtigt, at vi også sætter meget fokus på den økonomiske fattigdom. Den samme indsigt kunne jeg egentlig også godt opfordre ministeren til at prøve at sætte fokus på i stedet for at tale udenom.

Med hensyn til det her med udsatte boliglejere har ministeren været ude at sige, at man faktisk kan reducere antallet af lejere, der bliver sat ud af deres boliger, med hjælp fra PBS. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, når ministeren kommer med sådan et konkret forslag, om ministeren egentlig har erfaring med, om antallet af mennesker, der sættes ud af deres boliger, vil blive reduceret, hvis man nu indførte en PBS-betaling.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan berolige spørgeren med, at jeg skam har haft fokus på fattigdom hele det her år, hvor vi har haft EU's fattigdomsår, og deltaget i en række aktiviteter og har stået her i salen og har haft en masse gode debatter, også i diverse samråd. I det hele taget er det et område, som jeg har meget fokus på, og som regeringen også har stort fokus på.

Med hensyn til forslaget om PBS tager jeg jo udgangspunkt i, at SFI har lavet en meget stor og grundig undersøgelse af årsagerne til, at man bliver sat ud af sin lejlighed. Den viser helt klart, at der er en lang række bagvedliggende årsager, flere faktorer til, at man bliver sat ud af sin lejlighed. Man kan ikke komme med en entydig forklaring på alle de udsættelser, der er. Jeg forholder mig også til, at tre ud af fire af dem, de har talt med, som er blevet sat ud af deres lejlighed, siger, at de har svært ved at styre deres økonomi. Her kan PBS være et godt værktøj for dem, som har svært ved at overskue deres økonomi, har svært ved at håndtere det. Derved kan PBS være et godt instrument for dem. Men det er ikke dermed sagt, at hele problematikken omkring udsættelser derved er løst. Nej, der skal flere tiltag igennem, og det er også baggrunden for, at vi spiller ind med andre tiltag.

Kl. 15:20

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:20

Yildiz Akdogan (S):

Det er da rart at vide, at ministeren mener, at man ikke bare kan nedbringe andelen af udsatte lejere ved at indføre en PBS-ordning. Det er da rart, at ministeren i det mindste indrømmer det.

Men ministeren siger, at der skal flere tiltag til. Når man kigger på, hvem der bliver sat ud af deres boliger, må man forholde sig til, at her spiller økonomien også en stor rolle. Det er altså nogle mennesker, der på en eller anden måde er på en offentlig ydelse og er ramt af de her fattigdomsskabende ydelser som kontanthjælpsloftet og starthjælpen og 450-timers-reglen. Tal viser også, at de mennesker faktisk har det rigtig, rigtig svært f.eks. med hensyn til at gå til tandlæge eller som sagt betale deres husleje.

Så jeg vil bare lige høre: Mener ministeren stadig væk, at det er et problem, når man decideret kan se, at økonomien også er en stor, afgørende faktor for, om de her mennesker kan gå til tandlæge, eller om de har råd til at betale deres husleje?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er der ikke noget med, at jeg står her og indrømmer noget i forhold til PBS. Jeg har hele tiden sagt, at det er et af de værktøjer, man kan bruge i forhold til at løse problematikken omkring udsættelser.

Så vil jeg blot også lige oplyse spørgeren om, at ifølge den her SFI-undersøgelse viser det sig faktisk, at 40 pct. af dem, der bliver sat ud af deres lejlighed, har et arbejde, ligesom halvdelen ikke har søgt boligstøtte. Det fortæller bare, at det her er mere komplekst end bare lige at komme med en enkel forklaring.

Med hensyn til tandlæge så er der nogle, der kan være i en situation – det kan f.eks. være hjemløse – hvor de simpelt hen ikke har penge til at kunne gå til tandlæge. Det er jo også baggrunden for, at vi har aktivloven, hvorefter man kan få hjælp til nogle uforudsete pludseligt opståede udgifter, som man ikke kan klare selv, fordi man er i en svær situation.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:21

Spm. nr. S 131

10) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren tilfreds med, at antallet af fattige stiger i eksempelvis København, samme år, som ministeren står i spidsen for EU's fattigdomsår i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:21

Yildiz Akdogan (S):

Spørgsmålet lyder: Er ministeren tilfreds med, at antallet af fattige stiger i eksempelvis København samme år, som ministeren står i spidsen for EU's fattigdomsår i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Formålet med det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse er at skabe opmærksomhed om social udstødelse og fattigdom samt at fremme debat og det fælles ansvar hos f.eks. kommuner, frivillige foreninger, borgere og interesseorganisationer for at bekæmpe fattigdom og fremme sammenhængskraften i samfundet. Regeringen har derfor støttet en lang række konkrete projekter rundt om i landet, der er i direkte kontakt med de personer, som det hele handler om. Med ca. 60 events, konferencer, udgivelser samt megen medieomtale synes jeg faktisk, at det er lykkedes at brede debatten om fattigdom og social udstødelse mere ud.

Nu nævner spørgeren ikke, hvad hun refererer til, når hun skriver og siger, at antallet af fattige er steget i eksempelvis København, og det er derfor uklart, hvad det er, spørgeren baserer sit spørgsmål på. Men regeringen og oppositionen har, som vi mange gange tidligere har konstateret, to forskellige opfattelser af, hvad fattigdom er. Regeringen mener, at fattigdom er et mere sammensat og komplekst problem end blot økonomi alene, og derfor kan man ikke gøre det op med et enkelt tal.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:23

Yildiz Akdogan (S):

Tak. Det er da ret interessant, at ministeren har fået så meget ud af fattigdomsåret. Vi andre kan ikke lige helt genkende den store aktivitet, ministeren skulle have vist i forbindelse med markeringen af fattigdomsåret, men det er i hvert fald lidt interessant med de forskellige opfattelser, der er.

Når ministeren spørger om, hvor jeg har de her forskellige tal om fattigdom og København fra, så kan jeg sige, at ministeren egentlig bare behøver at læse de forskellige rapporter. Jeg ved godt, at ministeren ikke er særlig vild med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, men jeg kan da henvise til, at Københavns Kommune faktisk har lavet en undersøgelse, der viser, at andelen af fattige i Københavns Kommune er steget, og at stigningen især er sket i bestemte, socialt udsatte boligområder. Det håber jeg da at ministerens embedsmænd har gjort hende opmærksom på – ellers skal jeg gerne referere nogle af de tal her.

Antallet af fattige i Københavns Kommune er steget med 7 pct. i perioden 2003 til 2005, og det svarer faktisk til, at der i dag er næsten 71.000 personer i Københavns Kommune, som lever i fattigdom. Dem, det går mest ud over, er faktisk børnene i familierne. Der er sket en stor stigning. I dag er der knap 500 børn, der lever i reel fattigdom. Mange af de her børn kan ikke deltage i de forskellige ting, som vi tager for givet, og udover, at de måske ikke får et sundt måltid mad, har de heller ikke råd til at gå i biografen eller deltage i andre aktiviteter. Det er hvert fald nogle af de ting, man også må forholde sig til.

Nu er det sådan, at ministeren selv sagde, at hun gerne vil gøre opmærksom på social udstødelse og fremme sammenhængskraften. Jeg vil egentlig høre, om ministeren tror, at sammenhængskraften fremmes, når de her børn på en eller anden måde i den grad er udsat både socialt og økonomisk, fordi de ikke har mulighed for at gå i biografen eller til en sportsaktivitet eller for den sags skyld spise et ordentligt, sundt måltid mad.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

mening, for dem, der virkelig har det svært, har jo ikke fået det bedre af, at de rigeste mennesker i Danmark er flyttet ud af landet.

Kl. 15:25

Med hensyn til ghettoer og så hele det her spørgsmål omkring dagtilbud vil jeg sige, at jeg da helt klart har en forventning om, at de forældre, som har et barn, der virkelig har brug for sprogstimulering og har brug for at komme i dagtilbud, også tager imod det her samarbejde og tager imod det tilbud om at få et gratis pasningstilbud på 30 timer om ugen og ikke modsætter sig det. Det har jeg da en klar forventning om, og indgår de i det samarbejde, og lader de barnet komme i daginstitution, så det lærer det danske sprog at kende, ja, så bliver der ikke trukket i deres børneydelse.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:28

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg opremser blot formålet med EU's fattigdomsår, og jeg synes egentlig, at det er lykkedes de forskellige organisationer og foreninger at skabe nogle rigtig gode arrangementer, nogle rigtig gode events og i det hele taget være med til at sætte fokus på det her - ikke kun i København, men alle mulige andre steder i landet. Jeg synes da, at det er rigtig ærgerligt, hvis spørgeren mener, at det, som de frivillige foreninger og organisationer har lavet, ikke har været ret meget værd.

Når spørgeren taler om, at børn ikke har mulighed for sportsaktiviteter og fritidsaktiviteter, så er jeg enig med spørgeren i, at det da virkelig er synd for de her børn, at de ikke har mulighed for disse aktiviteter, enten fordi der ikke er ressourcer i familien, eller fordi det ikke er en tradition i familien. Det er også baggrunden for, at jeg er rigtig, rigtig glad for, at vi satspuljepartierne imellem har indført det, der hedder fritidspas, som netop giver børn, hvis familie ikke har ressourcer eller tradition for det, mulighed for at gå til sportsaktiviteter.

Nu nævner spørgeren den her rapport, som Københavns Kommune har lavet. Der vil jeg blot sige, at hvis man læser den rapport, der kom fra AE, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, så bruger de jo egentlig lidt den samme tilgang med økonomien, men de får vidt forskellige tal, og det synes jeg er tankevækkende.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:26

Yildiz Akdogan (S):

Det ville klæde ministeren at prøve at forholde sig til problematikken i stedet for hele tiden at rakke diverse rapporter og analyser ned. Man må altså også forholde sig til, at nogle ting måske ikke helt stemmer overens med det, man selv synes, men derfor behøver man ikke rakke rapporterne med.

Når man ser på fattigdomsbegrebet, er et af de områder, der rammes hårdest, faktisk børn af nydanske borgere, altså tosprogede børn. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre: I den her regerings nye ghettoudspil indgår der mulighed for at standse udbetalingen af børnefamilieydelsen, hvis forældre med tosprogede børn uden for dagtilbud ikke samarbejder. Har ministeren egentlig gjort sig nogen overvejelser om, hvilke konsekvenser det vil få for de her børn, hvis udbetalingen af børnefamilieydelsen standses?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg lige sige, at det ikke er et spørgsmål om at rakke rapporter ned, det er jo et spørgsmål om at være uenig i udgangspunktet for de analyser, der er lavet, og der må jeg indrømme: Ja, jeg er meget uenig i f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tilgang til det. For når de taler om en fattigdomsgrænse ved 50 pct. af meridianindkomsten, vil jeg blot sige til spørgeren, at det, hvis man bruger deres tilgang i forhold til fattigdom, så faktisk ville betyde, at hvis de 10.000 rigeste danskere tog deres penge og flyttede ud af landet i morgen, jamen så ville vi få færre fattige. Det giver ingen

Yildiz Akdogan (S):

Det er da godt, at ministeren kan forholde sig til andre rapporter. Men jeg synes ikke rigtig, at ministeren svarede på spørgsmålet med hensyn til den her økonomiske sanktion, man udøver over for familien, og så den her målsætning med, at man vil styrke en større sammenhængskraft. Altså, vi ved godt, at for mange af de familier, der bor i boligerne i de her udsatte områder, såkaldte ghettoområder, er fattigdommen øget. Mange af de familier bliver ramt af de her fattigdomsskabende ydelser: kontanthjælpsloftet, starthjælpen, 450-timers-reglen. Det går primært ud over børnene. Det er børnene, der bliver frataget forskellige aktiviteter. De får ikke muligheden for at deltage på samme måde som deres jævnaldrende fra boliger i andre postnumre.

Når ministeren går ind og siger, at de her børn skal lære dansk, er der slet ikke nogen, der sætter spørgsmålstegn ved det, for selvfølgelig skal de da det, men jeg kunne bare godt tænke mig at høre, om ministeren har tænkt på, hvad konsekvensen ville være, hvis man så prøvede at motivere de her forældre med en økonomisk sanktion ved at sige: Hvis ikke du sender dit barn, vil vi skære endnu mere ned på dit meget, meget begrænsede rådighedsbeløb. Tror ministeren, at det måske vil gavne familien eller barnets ve og vel at lave en sådan økonomisk sanktion? Mener ministeren, at det i første omgang vil gavne barnets ve og vel? Det kunne jeg godt tænke mig at få et meget konkret svar på.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Socialministeren.

Kl. 15:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg blot lige påpege, at realindkomsterne også er steget i ghettoområderne.

Så bliver der talt meget om den her økonomiske sanktion. Nu kommer jeg fra den kommune, hvor man faktisk har fundet på den her økonomiske sanktion, nemlig Helsingør Kommune, for at få romabørnene i skole. Og det var noget, der virkede. Jeg hører også fra folk ude i kommunerne, også socialrådgivere, at netop den her mulighed, økonomisk sanktion, er noget, der virker og virker fremmende for samarbejdet, så jeg har da helt klart en forventning om, at man som forældre ikke vil modsætte sig, at ens barn kommer i dagtilbud, når man får det tilbudt gratis. Så er der ikke noget behov for at trække i børneydelsen.

Derimod kommer Socialdemokraterne med et forslag om, at de jo også vil komme med sociale sanktioner, men der bliver blot talt om, at man laver en social sag. Det vil sige, at man så vil lave en § 50-undersøgelse, og hvad udmønter det sig i? Det kan jo bl.a. udmønte sig i, at man skal til at fjerne børnene. Det synes jeg da er mere vold-

somt end at prøve at motivere et samarbejde ved økonomiske sanktioner, som har vist sig at virke ganske glimrende.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Lise von Seelen.

Kl. 15:31

Spm. nr. S 306

11) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke initiativer har ministeren gennemført for at undgå, at fattige mennesker må stå uden julehjælp i 2010?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:31

Lise von Seelen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvilke initiativer har ministeren gennemført for at undgå, at fattige mennesker må stå uden julehjælp i 2010?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Regeringen arbejder konstant for at skabe gode rammevilkår for frivillige sociale organisationer, som hjælper mennesker, der søger julehjælp. Vi har f.eks. fremlagt en civilsamfundsstrategi, der bl.a. skal styrke det frivillige arbejde.

Som spørgeren måske er bekendt med, afsatte vi i forbindelse med satspuljen for 2008 2 mio. kr. årligt til og med 2011 til en særlig julepulje. Puljen kan bruges til støtte til opfølgende fremadrettede aktiviteter for de borgere, der søger julehjælp hos frivillige sociale organisationer eller deltager i organisationernes julearrangementer. De frivillige sociale organisationer får således midler til at hjælpe borgerne med deres mere grundlæggende problemer. Denne pulje er der naturligvis også i år.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at regeringen og DF har aftalt ekstraordinært at udmønte penge fra finansloven for 2010 til støtte til frivillige landsdækkende organisationers arbejde med direkte julehjælp allerede i forbindelse med den kommende jul. Så der bliver taget initiativer.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:32

Lise von Seelen (S):

Tak for svaret. Nu kan vi jo godt huske, hvordan det gik sidste år. Da var det rent faktisk sådan, at den 11. december kunne man iagttage, at der var 65.000 familier, der manglede med sikkerhed at vide, at de kunne få den julehjælp, som de gerne ville have. Det var rigtig tæt på jul, og vi ved jo godt, at forventningerne til jul er en af de store ting, der også skaber glæden ved julen.

Derfor er det meget vigtigt, at man kan tilrettelægge det her på en fornuftig og stille og rolig måde. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ministeren i år er sikker på, at vi ikke midt i december igen kommer til at stå med en stor gruppe familier, som ikke med sikkerhed ved, at de får julehjælp. Vi kan jo allerede nu høre fra de frivilli-

ge organisationer, at de kan iagttage, at der er mange henvendelser, og at de forudser, at der bliver mange flere henvendelser, end de kan imødekomme. Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig i den anledning, så vi ikke gentager forløbet fra sidste år, som blev noget kaotisk, især lige op under jul?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jamen det er jo netop også baggrunden for, som jeg sagde i mit indledende svar, at regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt ekstraordinært at udmønte penge fra finansloven i 2010 til støtte til frivillige landsdækkende organisationers arbejde med den direkte julehjælp, netop den julehjælp, som vi hørte om sidste år, hvor der var mange i forhold til årene før, der søgte hjælp. Så der er taget stilling til det, og der er taget initiativer til det.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:34

Lise von Seelen (S):

Så kan det bare forbavse mig, at de frivillige organisationer nu melder ud, at de kan forudse, at der vil være en større søgning, end de kan imødekomme. For hvis jeg skulle tage ministerens ord for pålydende, ville det jo betyde, at de faktisk med sindsro kunne sige, at de mennesker, der opfylder kriterierne for at få julehjælp, også kan være sikre på at få den. Det ville jo give en helt fantastisk ro i de organisationer, hvis de kunne gribe opgaven an på den måde.

Når jeg kigger i regeringens nationale civilsamfundsstrategi, så står der jo lige præcis, at man vil forbedre vilkårene for de frivillige organisationer, og det vil man bl.a. gøre ved at indkalde de organisationer, der er tale om, for at de på den måde bedre kan tilrettelægge tingene.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren har tænkt på at indkalde de implicerede organisationer for at få det her forløb omsat til netop glæden ved julen, så de ikke skal have bekymringer for julen. Og hvis ministeren ikke selv har tid, kunne hun så overveje, at der var nogle i ministeriet, der kunne få tid, så man kunne indkalde de her organisationer og sige: Ved I hvad, vi skal have gjort det her på den rigtige måde?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu henviser spørgeren til civilsamfundsstrategien, men det er jo i satspuljeaftalen for 2011, at den her civilsamfundsstrategi ligger, så vi kan jo først begynde at se på civilsamfundsstrategien for 2011 og årene frem.

Det, jeg refererer til, er den finanslovaftale, der netop er blevet indgået i mandags, hvor man ekstraordinært aftalte at sætte nogle midler af til netop julehjælpen i år for at hjælpe organisationerne med at kunne imødekomme den efterspørgsel, som de oplevede var stigende sidste år.

Jeg har noteret mig, at Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har foreslået en julehjælpsgaranti. Jeg synes blot, at en sådan garanti rummer nogle væsentlige problemer, bl.a. risikoen for, at det på en uhensigtsmæssig måde vil påvirke organisationernes tilskyn-

delse til at indsamle midler og påvirke det frivillige engagement i det hele taget. Det er en af grundene til, at jeg synes, at en garanti ikke er uden problemer.

Men som sagt blev der i den aftale om finansloven, der blev indgået i mandags, taget højde for, at der i år skal være nogle ekstra midler til julehjælp.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:36

Lise von Seelen (S):

Jeg opfatter det sådan, at ministeren undervurderer menneskene ude i den frivillige verden, hvis ministeren mener, at de vil blive grebet af dovenskab, hvis de får ro omkring deres arbejde med julehjælpen. Det tror vi overhovedet ikke er tilfældet. Der er så mange ildsjæle involveret, at vi tror, at den risiko er ikkeeksisterende.

Jeg vil desuden sige, at det er skuffende, hvis ministeren mener, at man ikke kan holde møde med de frivillige organisationer, inden den her civilsamfundsstrategi bliver vedtaget. Hvis det ligger ministeren på sinde, er der jo ikke noget til hinder for at kunne mødes med folk, inden strategien formelt set er vedtaget. Hvis det er en hjertesag for ministeren, kunne hun sagtens tage initiativ til det, også inden den formelle vedtagelse.

Jeg vil som det sidste sige, at man jo ved, at vi kan reducere behovet for julehjælp væsentligt, ved at vi afskaffer de lave sociale ydelser. Det vil jo betyde, at behovet for at få ekstra julehjælp vil være langt mindre. Det ville jo være en noget anderledes måde at tackle glæden ved julen på.

Men jeg vil gerne have ministerens kommentar til, hvorfor man ikke indkalder folk til et møde. Det skal da ikke afhænge af en formel vedtagelse af en plan.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg tror, at spørgeren blander tingene sammen. Civilsamfundsstrategien og julehjælp er jo ikke direkte forbundet på den måde, og vi har faktisk ekstraordinært aftalt at sætte nogle ekstra penge af til julehjælp i 2010.

Jeg har et glimrende samarbejde med de frivillige organisationer, og jeg går på ingen måde ind og angriber deres arbejde. Jeg synes, det er et fremragende og fantastisk arbejde, de laver, og jeg holder som sagt mange møder med de frivillige organisationer, Frivilligrådet osv. Jeg tror, at de vil undre sig over at blive kaldt ind til møde, hvor jeg så siger: Nu udmønter vi nogle ekstra penge, og så kan I tage hjem igen. De vil nok sige: Vi er travle mennesker, hvorfor kunne du ikke bare sende et brev?

Derfor følger man den procedure, der er brugt tidligere, nemlig at de selvfølgelig får at vide, at der er nogle ekstra penge, som de kan søge. Jeg tror, at de er travle mennesker, som vil sætte pris på, at de ikke behøver at mødes om sådan en udmelding, men godt kan tage imod det her glædelige budskab i et brev.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Som tidligere anført er spørgsmål nr. S 307 trukket tilbage. Derfor er det næste spørgsmål (spm. nr. S 332), som også er til socialministeren, af fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:38

Spm. nr. S 307

12) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke initiativer har ministeren gennemført for at undgå, at hjemløse må stå uden mulighed for husly i vinteren 2010-11?

:

(Spørgsmålet er udgået, da det er taget tilbage af spørgeren).

Kl. 15:38

Spm. nr. S 332

13) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at børn på 2 år ikke flyttes fra vuggestue til børnehave?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:39

Mette Frederiksen (S):

Tak for det.

Hvad vil ministeren gøre for at børn på 2 år ikke flyttes fra vuggestue til børnehave?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 15:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Børns første 6 år er særdeles vigtige for deres udvikling og for deres læring. Daginstitutioner og dagpleje har derfor sammen med forældrene en meget vigtig opgave med at understøtte udviklingen af børns selvværd og kompetencer, som er grundlaget for et godt børneliv og senere for en god skolegang.

Vi bruger mere end 30 mia. kr. på tilbuddene om året, og derfor er det også vigtigt, at børnene får noget godt ud af det. Jeg er meget optaget af at sikre, at kommunerne har nogle gode rammer for dagtilbuddene, og at kommunerne kan tilrettelægge en pædagogik, der er afstemt i forhold til børnenes behov og aldersfordeling.

Lovgivningen er klar. Kommunerne er således forpligtet til at anvise en plads i et alderssvarende dagtilbud for at overholde pasningsgarantien. Alderssvarende betyder, at dagtilbuddet skal være relevant for barnet i forhold til barnets alder og udviklingstrin og understøtte barnets trivsel, udvikling og læring. Det betyder også, at kommunerne skal sikre, at der er en personalemæssig normering, der tager hensyn til alderssammensætningen i tilbuddet, og at der anvendes aldersrelevante pædagogiske metoder og aktiviteter. Det betyder også, at kommunerne ikke inden for rammerne af lovgivningen må sende 2-årige børn til dagtilbud, der ikke kan matche 2-årige børns behov. Det er en fornuftig forpligtende lovgivning, som kommunerne kan og skal indrette gode dagtilbud efter.

Så vil spørgeren måske kræve, at vi skal lave en ny lovgivning og stille krav om, at et barn simpelt hen ikke kan starte i en børnehave, før det fylder 3 år. Det mener jeg ikke kan være hensigtsmæssigt, for sagen er jo, at den slags lovgivning nok fungerer bedre i pressen end i virkeligheden. Der er f.eks. rigtig mange kommuner, der med stor succes arbejder med aldersintegrerede institutioner, og det synes jeg ikke vi på nogen måde skal ødelægge.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:40

Kl. 15:43

Mette Frederiksen (S):

Men det, der er til diskussion i dag, er jo ikke, om vi skal have aldersintegrerede institutioner eller ej. Det skal vi, hvis kommunerne ønsker at have det, hvis det gavner børnene, og hvis det dækker forældrenes behov. Det tror jeg sådan set det gør i rigtig mange tilfælde. Det er en fordel, at ens barn kan gå i samme dagtilbud både igenem vuggestuealderen og børnehavealderen. Det er jo slet ikke det, der er til diskussion.

Det, der er til diskussion i dag, og som har været det gennem en periode også i offentligheden, er jo de situationer, hvor man i den enkelte kommune for at spare penge sender børn helt ned til godt 2 år i børnehave, altså tager barnet ud af vuggestue, tager barnet ud af dagpleje og overflytter barnet til en børnehave. Så vi taler ikke om aldersintegrerede institutioner, hvor man kan lave en overflytning af barnet sådan lidt gelinde fra vuggestue til børnehave. Vi taler om, at man tager et barn, som i dag går i vuggestue eller dagpleje, og flytter barnet til en børnehave, fordi det er billigere.

Når vi er optaget af det her spørgsmål fra Socialdemokratiets side, er det, fordi vi faktisk er af den klare overbevisning, at et barn på godt 2 år slet ikke er klar til børnehavetiden, som jo stiller nogle helt andre krav til barnet med hensyn til selvstændighed, med hensyn til toiletforhold, med hensyn til spisevaner, med hensyn til sprogudvikling, med hensyn til evnen til at indgå i sociale relationer, der ikke på samme måde er voksenstyret, som de er det eksempelvis i en vuggestue.

Det, jeg spørger ministeren om i dag, er, hvordan ministeren vil sikre, at der ikke er børn, der på grund af sparehensyn, på grund af regeringens økonomiske politik, ikke får tilbudt et alderssvarende dagtilbud, men i stedet placeres i et dagtilbud, som barnet aldersmæssigt faktisk ikke er i stand til at kunne indgå i på en ordentlig måde.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er meget glad for de ting, som spørgeren siger om de aldersintegrerede institutioner, for jeg kan også se mange fordele ved de aldersintegrerede institutioner, og det er et område, vi på ingen måde skal gå ind og ødelægge med nogle fasttømrede regler og ny lovgivning.

Jeg har også set de enkelte historier, der har været fremme i medierne, og som også bekymrer mig, for det er på ingen måde givtigt at sende et barn, der ikke er klar til at komme i en børnehave, i børnehave, før tingene er, som de skal være, for det kan faktisk være ødelæggende for det enkelte barns udvikling. Men da vi ikke har nogen præcis viden om, hvordan kommunerne organiserer dagtilbudene i forhold til børnenes alder og især ikke i forhold til de aldersintegrerede daginstitutioner, vil jeg derfor – og det har jeg besluttet mig for – have en undersøgelse af det her område, så vi får noget mere sikker grund under fødderne. For jeg synes, det er lidt for hurtigt at drage nogle konklusioner på baggrund af nogle få eksempler. Det var eksempler, som jeg også studsede over og kunne være bekymret for, hvis barnet ikke var klar til at komme i børnehave. Men jeg synes, det er vigtigt, at vi får mere sikker grund under fødderne.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.**Mette Frederiksen (S):**

Jeg synes selvfølgelig, det er positivt, at ministeren ønsker sikker grund under ministerens fødder. Det er givet altid en fordel. Men det var måske endnu bedre, hvis ministeren var optaget af at sikre sikker grund under børnenes fødder. Når man kun er 2 år, kan man godt være usikker på benene stadig væk, og det er jo en af grundene til, at man som godt 2-årig slet ikke skal være i en børnehave.

Der har været en række konkrete eksempler, hvor børn ned til godt 2 år er blevet tilmeldt børnehave, og her taler vi ikke om en aldersintegreret institution, men børnehave, som jo i dag normalt forstås som et dagtilbud, hvor man er fra 3 år og op til skolestart.

Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ministeren: Mener ministeren, at det er inden for lovens rammer, at et barn på godt 2 år bliver tilmeldt børnehave i stedet for enten vuggestue, dagpleje eller aldersintegreret institution?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som jeg sagde i mit indledende svar, er der visse ting, der skal være opfyldt, før man kan flytte videre fra en vuggestue til en børnehave. Det skal være alderssvarende. Det står egentlig meget klart i lovgivningen, at kommunerne skal overholde det. Meget klart.

Ja, der har været nogle eksempler fremme i medierne med børn, der var ned til 2 år og 3 måneder, hvilket også gjorde mig bekymret. Det er baggrunden for, at jeg gerne vil have noget mere sikker viden, og når der kommer lidt mere sikker grund under fødderne, håber jeg også, at jeg kan give børnene lidt mere sikker grund under deres fødder. For jeg mener ligesom spørgeren – der er vi meget enige – at det bedste for børnene er, at de er der, hvor de skal være i forhold til deres alderstrin, ellers kan det være skadeligt for deres udvikling.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:45

Mette Frederiksen (S):

Nu er vi nået så langt, at ministeren er bekymret over den udvikling, der tilsyneladende er i gang, eller i hvert fald bekymret over de konkrete eksempler, der har været gengivet i offentligheden. Vi ved også, at ministeren ikke føler sig på sikker grund i det her spørgsmål og derfor ønsker at tilvejebringe et bedre videngrundlag. Så langt så godt.

Hvis nu det videngrundlag kommer til at vise, at der er børn, der flyttes fra vuggestue til børnehave, selv om de ikke aldersmæssigt er klar til den flytning, agter ministeren så at foretage sig noget?

Jeg spørger så konkret, fordi der jo er børn, der i dag er blevet flyttet. Der sidder jo forældre derude i dag og er bekymret for, om deres børn overhovedet vil være i stand til at have en god hverdag i deres dagtilbud, fordi børnene flyttes, før tiden er til det. Jeg forstår godt de forældres bekymring, for når man har et barn på godt 2 år, ved man, at det stadig væk er en lille størrelse. Børnehavetilværelsen er hård, den er krævende, og den stiller nogle helt andre krav, som et barn på godt 2 år slet ikke vil kunne opfylde.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:46

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt: Ja, der har været de her eksempler fremme i medierne. Jeg tror, det var et par eksempler fra samme kommune. Derfor synes jeg også, det er vigtigt, at vi skal have viden om det her område, og der er ikke nogen viden på det her område overhovedet i forhold til de aldersintegrerede institutioner. Det er baggrunden for, at jeg gerne vil have samlet den viden ind. For jeg mener også, det er vigtigt, at vi altid sørger for, at børnene får det tilbud, der passer til deres alder. Det er så også vigtigt at indskærpe det over for de kommuner, der ikke følger den klare lovgivning, der er på området.

Men jeg synes som sagt, at det er meget, at man begynder at tale om, at få eksempler så er en tendens. Nu har vi kun set et par eksempler, men jeg har også lyst til at have noget viden om det her område, for jeg er meget enig med spørgeren i, at det er vigtigt, at børnene får det tilbud, der passer til deres alderstrin.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:47

Spm. nr. S 334

14) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem kommunale besparelser dikteret af regeringen og den stadig mere udbredte tendens til, at små børn på 2 år sendes i børnehave, samt forøgelsen af lukkedage i dagtilbud?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:47

Mette Frederiksen (S):

Tak for det.

Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem kommunale besparelser dikteret af regeringen og den stadig mere udbredte tendens til, at små børn på 2 år sendes i børnehave, samt forøgelsen af lukkedage i dagtilbud?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:48

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu var spørgeren ikke til stede lidt tidligere, da jeg svarede på nogenlunde den samme type spørgsmål om økonomien, så jeg vil nok komme til at gentage mig selv lidt i forhold til tidligere.

For det første indebærer regeringens aftale med KL om kommunernes økonomi for 2011, at kommunerne kan videreføre den høje aktuelle budgetramme i 2011. Kommunernes budgetter reguleres til med stigningen i priser og lønninger. Så regeringen har ikke dikteret kommunale besparelser.

For det andet dikterer regeringen heller ikke, hvordan kommunerne prioriterer de kommunale velfærdsområder. Det er kommunernes opgave at fastlægge serviceniveauet, også på dagtilbudsområdet. Det system, og her tænker jeg på det kommunale selvstyre i det hele taget, har vi jo netop for at sikre, at der er en fleksibilitet, så man kan tilgodese de lokale behov. Det er vigtigt, at man kan det, for det er jo meget forskelligt fra kommune til kommune. Kommunernes tilrette-

læggelse af serviceniveauet skal jo selvfølgelig ske inden for rammerne af lovgivning og aftaler med regeringen.

Som nævnt i min besvarelse af S 332 er kommunerne forpligtet til at anvise en plads i et alderssvarende dagtilbud for at overholde pasningsgarantien. Og i forhold til lukkedage har vi en klokkeklar aftale med KL om, at kommunerne kun kan holde lukket, når der er et lavt fremmøde i den enkelte daginstitution. Det er egentlig en fornuftig og rimelig aftale, vi har dér, men til gengæld er det uacceptabelt, hvis kommunerne ikke sørger for, at der er et alternativt pasningstilbud, når man har så få børn i en institution, at man kan holde lukket.

Kommunerne blev kompenseret med et permanent løft i bloktilskuddet på 65 mio. kr. i forbindelse med aftalen om afskaffelse af de løsrevne lukkedage, og derfor er det på ingen måde tilfældet, at regeringen tvinger kommunerne til at skulle afholde lukkedage.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:50

Mette Frederiksen (S):

Det er jo egentlig et lidt besynderligt svar. Altså, socialministeren er minister, indgår i den siddende regering, er dermed ansvarlig for den førte økonomiske politik, er dermed også ansvarlig for de kommuneaftaler, der er indgået, er ansvarlig for den dikterede nulvækst, og alligevel fralægger ministeren sig ansvaret for konsekvenserne af den politik, der bliver ført. Derfor må man også lægge til grund, at ministeren mener, at det er helt tilfældigt, at det netop er i de her år, vi hører om besparelser på børneområdet, både hvad angår normeringer og indførsel af flere lukkedage, og at der er kommuner, der begynder at benytte sig af den mulighed, som desværre åbenbart findes, selv om den ikke nødvendigvis er helt lovlig, nemlig at man kan sende børn ned til 2 år i børnehave. At alt det sker, at alle de forringelser rammer de mindste børn og deres forældre mener ministeren er fuldstændig uden sammenhæng med den overordnede økonomiske politik. Det synspunkt tror jeg ministeren står ret alene med.

Jeg synes efterhånden, at det står klart, at konsekvensen af den bemeldte nulvækst for kommunerne, konsekvensen af kommuneaftalerne, konsekvensen af den økonomiske politik i det hele taget, er, at vores velfærdssamfund nu forringes. Jeg er egentlig af den grundlæggende overbevisning, at besparelser på børneområdet aldrig kan betale sig, hverken i forhold til det sådan menneskelige med børnene eller samfundsøkonomisk. For hvis ikke vi giver vores børn nogle ordentlige livsbetingelser, opvækstbetingelser, skal regningen bare betales på et andet tidspunkt. Derfor tror jeg, at der er en sammenhæng mellem nulvæksten og de kommunale besparelser, vi ser i dag.

Men synes ministeren, at det er et problem, at der indføres flere lukkedage? Synes ministeren, at det er et problem, at børn ned til godt 2 år kan blive sendt i børnehave?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det sidste spørgsmål om børn ned til 2 år har vi jo sådan set lige været igennem, spørgeren og jeg. Med hensyn til lukkedage nævnte jeg, at der er en klokkeklar aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om løsrevne lukkedage, ligesom man skal fastsætte kriterier for, hvad der vil være et lavt fremmøde i den enkelte institution, før man kan begynde at tale om, at man skal til at holde lukket. Man skal samtidig også sørge for, at der er et alternativt pasningstilbud til familierne. Det er sådan set egentlig meget klokkeklart. At

der så er nogle kommuner, der sætter et kriterium, der er meget højt, er noget, Kommunernes Landsforening har meget fokus på, og det er også noget, regeringen har meget fokus på. Kommunerne har også lovet at følge op på det, og vi følger op på Kommunernes Landsforening.

Med hensyn til det, som spørgeren siger om, at der aldrig nogen sinde må justeres i budgetterne på børne- og ungeområdet, kan jeg forstå, at når vi så er i en situation, hvor vi kan se, at børnetallet er faldende – faktisk vil man i syv ud af ti kommuner opleve, at børnetallet er faldende – så vil spørgeren overhovedet ikke gå ind og ændre i kapaciteten. Det mener jeg at kommunerne faktisk er forpligtet til, for der er jo ikke nogen idé i at have den samme kapacitet, hvis der er færre børn at passe.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:53

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror egentlig godt, ministeren selv ved, at der ikke er belæg for det, ministeren siger her til sidst. Det er klart, at hvis der er et ændret børnetal, skal den service, som den enkelte kommune tilbyder på børneområdet, selvfølgelig tilpasses i forhold til det. Men det er jo ikke det, vi taler om, når vi oplever en stigning i antallet af lukkedage, og jeg synes egentlig, ministeren skylder at fortælle de forældre, der rammes af lukkedagene, hvad ministerens holdning til det er.

Vi står jo i den situation, at vi rigtig, rigtig gerne vil have, at både mænd og kvinder i Danmark passer deres arbejde. Vi vil gerne hæve erhvervsfrekvensen, og vi vil også gerne – i hvert fald for vores vedkommende – i fremtiden have, at danskerne arbejder lidt mere, og alt det der er jo fuldstændig umuliggjort i en situation, hvor antallet af lukkedage kan blive ved med at stige. Altså, når vi har dagtilbud i Danmark, har vi det jo først og fremmest af hensyn til, at børnene skal have en god hverdag, men vi har jo altså også etableret dagtilbud, fordi vi gerne vil have, at danske mødre og fædre skal kunne passe deres arbejde.

Jeg tror, at lukkedagene for mange mennesker i hverdagen er en gene, som besværliggør, at forældre kan passe deres arbejde, og som i øvrigt er en bremse for familiernes fleksibilitet. Og det er noget, som mange familier er afhængige af at have.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:54

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det evident, at der sker et fald i børnetallet, og det vil så sige, at man skal gå ind og tilpasse kapaciteten i de kommuner, hvor man vil opleve et fald i børnetallet. Nogle kommuner vil opleve et større fald end andre kommuner. Og jeg vil sige, at det da er totalt fantasiløst, hvis det eneste, man kan, når man skal justere på budgettet, så bare er at indføre flere lukkedage eller gøre noget andet, der egentlig ikke går ind og tilpasser kapaciteten i den enkelte kommune, for man skal da gå ind og sørge for at tilpasse kapaciteten, når der er færre børn at passe.

Med hensyn til antallet af lukkedage har vi en klar aftale med Kommunernes Landsforening om, at der få børn i en institution – og der skal man jo sætte et kriterium for det – kan man godt holde denne institution lukket, men der skal være et alternativt pasningstilbud. Det er meget klart i lovgivningen. Man kan ikke bare sige: Øv, øv, I må passe jeres barn hjemme. Nej, der skal være et alternativt pasningstilbud, og selvfølgelig skal man jo indgå i en dialog med forældrene omkring, hvordan man skal arrangere det her med alter-

nativt pasningstilbud, og hvad det vil sige, at der er et lavt fremmøde.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:55

Mette Frederiksen (S):

Men ministeren bliver jo nødt til at forholde sig til, at der kommer stadig flere lukkedage, at der mange steder er den situation, at forældre oplever, at de ikke kan få lov til at passe deres arbejde, fordi SFO'en, fordi klubben, fordi fritidshjemmet, fordi børnehaven eller vuggestuen holder lukket på tidspunkter, som man ikke havde forventet som forældre.

Når vi er optaget af spørgsmålet om lukkedage, er det, fordi vi jo kan se, at vi har behov for, at den arbejdsstyrke, der er i Danmark, får lov til at udfolde sig på arbejdsmarkedet. Vi har samfundsøkonomisk ingen gevinst af, at mødre og fædre bliver nødt til at blive hjemme sammen med deres børn i stedet for at passe deres arbejde, fordi der er økonomisk nulvækst dikteret af regeringen, som så betyder lukkedage ude i kommunerne. Det er til ulempe for dansk økonomi, når antallet af lukkedage stiger, det er ikke til gevinst for nogen af os.

Det er jo meget fint, at ministeren henviser til en aftale, der er indgået med KL, men kunne ministeren ikke i stedet sætte sig i spidsen for, at danske mødre og fædre faktisk kan få lov til at passe deres arbejde, uden at det skal ødelægges af en stigning i antallet af lukkedage i nogle af landets kommuner?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:57

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Ligesom spørgeren er jeg også meget optaget af hele problematikken omkring lukkedage, og jeg er også meget optaget af, at kommunerne og Kommunernes Landsforening lever op til den meget klare aftale, som er indgået omkring det med lukkedage, om hvornår man kan holde lukket, og om man skal have et alternativt pasningstilbud. For det bliver hele tiden glemt, at man jo ikke bare lukker, og så er der ikke noget pasningstilbud til barnet; der skal være et alternativt pasningstilbud.

Nu vil jeg nævne en kommune, der faktisk godt kan finde ud af det her, for der er kommuner, der godt kan finde ud af at have en god dialog med forældrene, og det er faktisk Frederiksberg Kommune, som med et klart afsæt i forældrenes behov for pasning har opstillet nogle meget klare kriterier for, hvornår institutionerne kan holde lukket. Der har man sat et kriterium, der handler om, at der skal være mindre end 25 pct. af institutionens børn, som har behov for pasning, og så kan man holde lukket – men man har en god dialog – og så sørge for, at man finder et alternativt pasningstilbud til børnene, som forældrene også godt kan forholde sig til.

Det er et eksempel på en kommune, der sagtens kan finde ud af gøre det her på en god og hensigtsmæssig måde, der lever op til forældrenes behov for pasning af deres børn, så de kan passe deres arbejde. Og når Frederiksberg kan, bør andre kommuner også kunne.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er til ministeren for udviklingsbistand, og det er stillet af hr. Per Dalggaard.

Kl. 15:58

Spm. nr. S 259

15) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Per Dalggaard (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det er de samme ngo'er, der år efter år modtager penge fra den ene milliard kroner, som uddeles til danske ngo'ers udviklingsaktiviteter?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Dalggaard for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:58

Per Dalggaard (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at det er de samme ngo'er, der år efter år modtager penge fra den ene milliard kroner, som uddeles til danske ngo'ers udviklingsaktiviteter?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:58

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Det er rigtigt, at ganske mange af de danske ngo'er har modtaget støtte til deres udviklingsarbejde igennem en årrække. Og heldigvis, for de har gennem tiden været vigtige partnere i udviklingsarbejdet, herunder virket som ihærdige ambassadører for den danske foreningstanke og kulturelle brobyggere mellem nord og syd.

Der er dog heldigvis ikke tale om en lukket klub for en snæver og eksklusiv kreds. Tværtimod har alle danske organisationer mulighed for at søge om støtte til deres udviklingsarbejde. Men alle er ikke garanteret en bevilling. Det afhænger helt af, om deres ansøgning er i tråd med målsætningerne for dansk udviklingsbistand, og om vi vurderer, at de er i stand til at gennemføre projektet og forvalte pengene på ansvarlig vis. Som med al anden dansk bistand ønsker jeg et stærkt fokus på organisationernes evne til at dokumentere resultater, så vi også på dette felt sikrer, at danske penge anvendes bedst muligt. Jo større bevillinger, jo større krav. Så de seks såkaldte rammeorganisationer, der i dag samlet set modtager over 0,5 mia. kr. til udviklingsprojekter, har mange års ekspertise og erfaring.

Jeg er meget opmærksom på, at det ikke bliver en sovepude for organisationer at modtage støtte af denne størrelsesorden. Regeringen introducerede i 2006 et krav om egenfinansiering på 10 pct., og vi vil også fremover arbejde for at sikre, at midlerne går til organisationer med den nødvendige folkelige forankring og evner til at skabe resultater. Inden for ngo-rammen støtter vi samtidig en række særlige puljer, der netop skal hjælpe mindre eller uerfarne organisationer i gang med udviklingsarbejdet. Der ydes støtte til rådgivning og kursusvirksomhed, hvor mindre erfarne kan få kyndig vejledning og mere erfarne kan blive endnu dygtigere.

Gennem de seneste år har vi set en stigning i antallet af nye aktører. De sidste 3 år har knap 50 nye organisationer således modtaget støtte, især fra puljeordningerne, og et tilsvarende antal foreninger og privatpersoner har i samme periode for første gang modtaget støtte til at kunne sende indsamlet brugt udstyr til udviklingslandene. Det er jeg godt tilfreds med, for vi har løbende brug for nye øjne og vinkler på støtten til udviklingslandene. Samtidig kan et bredt felt af danske foreninger i sig selv være med til at skabe et tilsvarende mangfoldigt civilsamfund i syd og dermed understøtte en demokratisk udvikling.

Lad mig slutte med at understrege, at udviklingsarbejdet først og fremmest handler om at sikre bedst mulig bistand. Men når det er sagt, vil jeg sige, at det glæder mig, at så mange foreninger og enkeltpersoner er involveret i arbejdet. Det vidner om et bredt og stærkt engagement i den danske befolkning.

Kl. 16:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 16:01

Per Dalggaard (DF):

Jamen det lyder jo meget fint og smukt, og det er sikkert også rigtigt, når det bliver læst op fra et stykke papir. Man kan så undre sig over, at der ikke rigtig kommer nogen progression ude i den store verden, når det gælder de ting.

Jeg vil spørge: Hvorfor får 3F, som jo er en fagforening, 28 mio. kr. som ngo? Hvorfor får Dansk Ungdoms Fællesråd mere end 8 mio. kr. som ngo – Foreningen Sex og Samfund, Indien Gruppen Fyn osv.? Det er pudsigheder og organisationer, som nogle sikkert har engageret sig voldsomt i. Men en fagforening: 28 mio. kr. – og det er jo ikke nyt, jeg har en seddel her fra 2008, de har stået der før. En fagforening, der er så kæmpestor som 3F, får støtte som ngo. Det forstår jeg ikke ret meget af.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg ikke kan detaljerne i enhver ngo-støttet organisation her. Men jeg vil gerne sige omkring 3F, at jeg gerne vil slå et slag for, at fagbevægelsen udgør et centralt element i at udvikle f.eks. demokrati og menneskerettigheder i udviklingslande.

Jeg tror udmærket godt, at hr. Per Dalggaard kender min holdning til 3F's politiske tilgang til tingene, men jeg har altid ment, at noget af det allervigtigste, man kunne lære den fattigste befolkning på kloden, var at organisere sig i foreninger, så man kunne modstå pres, for så vidt både fra politisk hold og også andetsteds fra. Det var jo sådan, f.eks. Solidaritet opstod i Polen, som var en stor inspirationskilde bl.a. for mig til, hvordan udviklingsarbejdet på det her felt skal gribes an. Så jeg synes ikke, at man skal underkende, hvor central en rolle fagforeninger rent faktisk kan spille i spørgsmålet om udviklingssamarbejde.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 16:03

Per Dalggaard (DF):

Tak. Det er så sikkert helt fint, og jeg kan godt følge argumenterne om det at udbrede fagforeningsproblematikker ude i den store verden til glæde for de mennesker derude.

Men foreningen Sex & Samfund, Baptistkirken, UNICEF, Dansk Epilepsiforening osv.: Når vi kigger på den seddel her og år tilbage på Danidas rapporter, er det, som om det gælder, at er man én gang inde i varmen, er man der hele tiden. Men jeg vil spørge: Er det rimeligt, at i en stor del af de lande, som får støtte, bidrager deres egne rigeste borgere ikke selv til udviklingen i landene? Altså, det er jo ikke ukendt, at vi faktisk mere eller mindre direkte giver støtte til Indien, Pakistan, Kina, og i hvert fald de to førstnævnte landes rige borgere bidrager overhovedet ikke til noget som helst for deres egen befolkning. Samtidig er de pågældende lande, der producerer atomvåben, som vi jo dermed indirekte er med til støtte. Det finder jeg da meget besynderligt.

Når vi nu har – hvad skal man kalde det? – en form for økonomisk smalhals i Danmark, kan jeg slet ikke se, at der er nogen grund til det.

Kl. 16:07

Kl. 16:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:05

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg skal ikke gå ind i de nærmere detaljer igen om støtten til Kina. Jeg har den erindring, at det er sidste år, der overhovedet er foretaget en udbetaling til Kina som følge af et vindmølleprojekt, som er meget gammelt. Men som sagt er det her jo Folketingssalen, og der skal en minister tale sandhed, så jeg vil godt understrege, at der sagtens kan være forhold, der i øvrigt gør sig gældende.

Men i relation til spørgsmålet vil jeg sige, at selvfølgelig er det da for galt. Selvfølgelig er det for galt, at f.eks. i Pakistan betaler de allerallerrigeste borgere i det pågældende land ikke ret meget i skat – jeg tror, at tallet er 8 pct. eller lignende – hvorimod det internationale samfund bidrager. Jeg kan så sige til hr. Per Dalgaard, at det har jeg bl.a. drøftet med den pakistanske regering dels på et møde i New York i forbindelse med fattigdomstopmødet, dels ved mit eget besøg i Pakistan. Vi har gjort det ganske klart, at det er en situation, som i relation til vores egne skatteborgere er uholdbar. Og det er sådan, at den pakistanske regering har stillet i udsigt, at man agter at gøre noget ved den situation. Så jeg deler i meget høj grad den principielle bekymring fra hr. Per Dalgaard.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 16:06

Per Dalgaard (DF):

Det er ganske glædeligt, og det takker jeg selvfølgelig for og ser frem til at høre ude fra den store verden – derude, hvor man ikke betaler skat – at nu er man også begyndte at gøre det til glæde for egne borgere. Det synes jeg ville være rart og dejligt at høre.

En anden ting, som også falder mig for brystet, er, at vi støtter sådan nogle diktaturstater i Afrika, at vi støtter Egypten, som f.eks. har et ganske specielt forhold til de få kristne koptere, der er tilbage i landet. Vi giver ulandsstøtte til et land, som undertrykker den kristne befolkning, som alt andet lige må være vores brødre. Det finder jeg altså også er ret besynderligt.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:07

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg forstod det ikke så meget som et spørgsmål, men som en konstatering af hr. Per Dalgaards politiske grundsynspunkt. Jeg skylder måske også i al tilfældighed at gøre opmærksom på, at spørgsmålet om Egypten og andre i højere grad henhører under udenrigsministeren end under mig, men jeg skal ikke kede hr. Per Dalgaard med den slags kompetencedrøftelser, men blot sige, at jeg jo hører, hvad hr. Per Dalgaard siger.

Min umiddelbare tilgang er, at den støtte, som jeg administrerer og har ansvaret for, ikke går til at understøtte diktaturer, tværtimod. Jeg kan i hvert fald love hr. Per Dalgaard, at jeg vil bestræbe mig alt det, jeg kan, på, at det på ingen måde skal blive tilfældet. Tværtimod skal vi være med til at understøtte frihed og en udvikling, hvor man respekterer menneskerettighederne og demokratiet.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Dermed er det spørgsmål sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til ministeren for udviklingsbistand og også er stillet af hr. Per Dalgaard.

Kl. 16:08

Spm. nr. S 260

16) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Per Dalgaard (DF):

Er ministeren bekendt med de mange undersøgelser, som f.eks. professor Martin Paldam fra Aarhus Universitet har gennemført om ulandsstøttens virkning i modtagerlandene, og som har konkluderet, at denne støtte gennem flere årtier ikke har haft nogen som helst mærkbar virkning på en bedre ytringsfrihed, udvikling af en form for demokrati, reduktion af den udbredte korruption i disse lande, skabelse af en bedre retssikkerhed eller i det hele taget givet den almindelige borger i disse lande et bedre liv?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Dalgaard for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:08

Per Dalgaard (DF):

Tak.

Er ministeren bekendt med de mange undersøgelser, som f.eks. professor Martin Paldam fra Aarhus Universitet har gennemført om ulandsstøttens virkning i modtagerlandene, og som har konkluderet, at denne støtte gennem flere årtier ikke har haft nogen som helst mærkbar virkning på en bedre ytringsfrihed, udvikling af en form for demokrati, reduktion af den udbredte korruption i disse lande, skabelse af en bedre retssikkerhed eller i det hele taget givet den almindelige borger i disse lande et langt bedre liv?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg vil gerne takke hr. Per Dalgaard for spørgsmålet, som jeg jo egentlig kunne vælge at besvare helt kort med ja.

Ja, jeg er bekendt med undersøgelser af bistandens effekt, herunder dem, som professor Martin Paldam har lavet. Han konkluderer, at der ingen positive eller negative effekter er af bistanden på økonomisk vækst, demokrati og korruptionsbekæmpelse. Paldams arbejde ligger nogle år tilbage. Jeg er således også bekendt med nyere undersøgelser, som konkluderer det modsatte.

Så sent som i september har forskere fra FN's Verdens Institut for Udviklingsøkonomisk Forskning, UNU-WIDER, med chefen for instituttet, professor Finn Tarp, i spidsen i en anden rapport konkluderet, at udviklingsbistand har en positiv sammenhæng med vækst på langt sigt, og at bistand forbliver et nøgleinstrument for styrkelse af udviklingsudsigterne for fattige lande.

Selv har jeg i forbindelse med mine besøg i udviklingslande haft lejlighed til at konstatere, at bistanden virker. I f.eks. Afghanistan var effekten ikke til at tage fejl af. 80 pct. af befolkningen har fået adgang til primær sundhed. Adgangen til primær skole er fordoblet på 9 år. To millioner piger går i skole – under Taleban var der ingen – og væksten er overraskende høj, nemlig 22,5 pct. fra 2009 til 2010. I Bangladesh har dansk udviklingsbistand i 2009 sikret 600.000 mennesker rent drikkevand. I Vietnam er knap 2.400 fiskebønder sidste år løftet ud af fattigdom i områder, hvor Danmark har støttet udvikling af fiskerisektoren. I Mozambique har Danmark samme år støttet

uddannelsen af 265 dommere og i Uganda sikret retshjælp til 4.047 personer osv. osv.

Kl. 16:13

Der er således mange gode resultater af Danmarks udviklings-samarbejde, men det er altid sundt at udfordre gængse opfattelser, og jeg sætter pris på en god debat. Jeg mener også, at det i en globaliseret verden er naivt at bilde sig ind, at bistand ene og alene, uafhængigt af alle andre forhold, kan skabe udvikling. Økonomisk vækst og demokrati påvirkes af mange andre faktorer end udviklingsbistand: internationale handelsrelationer, krig og katastrofer, statens opbygning, politisk-økonomiske konjunkturer, landets ledelse, produktionsvilkår, udenlandske investeringer osv. Vi kan ikke med bistand alene rykke afgørende ved disse parametre. Bistanden skal være udviklende, den skal være katalysator for forandring til det bedre, den skal være en slags starthjælp og skubbe i gang og støtte og bakke op om valg, som vore partnere selv træffer.

Men vi er efter min mening stadig væk ikke gode nok, når det handler om at dokumentere resultaterne. Det gælder på kort sigt, men måske endnu vigtigere på langt sigt. Vi skal for alvor rykke disse lande hen imod en bedre fremtid, både når det gælder de økonomiske parametre og ikke mindst, når det gælder styrkelse af demokrati og frihed. Vi skal blive bedre til at gå efter det, der virker, og til at dokumentere de resultater, som vi opnår med bistanden. Derfor vil jeg senere på måneden – og det tror jeg at hr. Per Dalggaard bliver glad for – lancere et internationalt forskningsprogram om, hvad der virker i bistanden. Det skal give os en bedre mulighed for at blive endnu skarpere på at skabe resultater og sikre, at både partnerlandene og de danske skatteborgere får mest mulig udvikling for pengene.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Selv om mit tidstagningssystem heroppe er gået lidt agurk, har vi alligevel tjek på tiden, og den skal holdes. (*Ministeren for udviklingsbistand* (Søren Pind): Undskyld).

Så er det hr. Per Dalggaard.

Kl. 16:12

Per Dalggaard (DF):

Tak. Jamen det glæder mig da frygtelig meget, at der kommer en sådan undersøgelse, konference, eller hvad det nu måtte blive, og så vil jeg i den forbindelse lige komme med et lille ønske. Jeg kunne godt tænke mig at få afklaret: Hvorfor er nogle lande rige, og hvorfor er nogle lande fattige? Det ville være et element i en sådan konference, høring, af dimensioner. For hvis jeg nu lige skal prøve at køre lidt tilbage i tiden, vil jeg sige, at dengang vi for 4.000-5.000 år siden plaskede rundt i åer i udhulede træstammer, byggede de i Mellemøsten pyramider og sejlede på verdenshavene og havde rindende vand. Hvordan kan det være, at det nu er tippet? Hvad skyldes det? Det er vist ikke vejret.

Det, som er problemet i forbindelse med ulandsstøtten, er jo netop effekten: Har den nogen effekt? Hjælper det? Jeg vil sige, at Afrika i de sidste 40 år har fået to cifrede milliardbeløb i dollars hvert eneste år. Har det rykket noget? Ja, ude i en lille landsby har de måske fået rent vand, det synes jeg er helt, helt fint, og der er blevet bygget en skole hist og pist, og det er helt fint. Men hvis vi ser det i det store perspektiv, har jeg svært ved at få øje på, at der er sket en positiv udvikling, og det finder jeg igen problematisk.

Nu er det så måske mere en kommentar end et spørgsmål. Men er ministeren ikke enig i, at når vi igennem mange år har prøvet en vej f.eks. i forbindelse med ulandsstøtte, og vi ser et resultat, der ikke virker, så må der altså prøves noget nyt?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jamen det er jeg meget enig i, og det er også derfor, der er det her forskningsprogram – det er nemlig ikke bare en konference, det er faktisk et forskningsprogram – som vi investerer en del penge i. For når jeg kigger på mine kollegaer internationalt, kan jeg nemlig se, at de også alle sammen kan stå og remse resultater op fra udviklingsbistanden, f.eks. en brønd, og hvad ved jeg, men når vi så spørger hinanden, om det virker, forstået på den måde at det flytter samfund, så kommer vi til kort. Det er utrolig vigtigt, at vi videnskabeligt kan dokumentere det, også enkelt, så vi kan flytte ressourcer derhen, hvor det virker, og tage ressourcer bort derfra, hvor der ikke er nogen dokumenterede resultater.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 16:14

Per Dalggaard (DF):

Nu glemte jeg lige i den her sammenhæng – men det er lige meget, det kan vi så tage nu – at kommentere lidt på, at FN har lavet nogle rapporter, der siger, at det faktisk går udmærket. Ja, det forstår jeg udmærket godt. Så vidt jeg husker, har ministeren tidligere udtalt, at vi måske lige burde kigge på, om ikke FN's system trænger til en renæssance til en form for demokratiernes FN – noget, jeg er fuldstændig enig i. For sådan som FN kører i dag, styret af tredjeverdenslande, kan jeg da godt forstå, at de når frem til en rapport, der siger, at det går fortrinligt: Lad os bare få flere penge, så går det hele strålende.

Der er en amerikansk økonom, der hedder William Easterly, som har vist, at de rige landes samlede bistand siden 1960 på ca. 700 mia. dollar ikke har rykket de fattige lande nærmere vores velstand, overhovedet. Altså igen: Vi bliver nødt til at få nogle andre takter. Derfor kan det heller ikke for mig være noget mål i sig selv, at vi i ulandsstøtte skal ligge allerøverst på den rangliste, når det ikke virker. Jeg vil hellere bruge pengene på vores egne forhold herhjemme, hvor jeg kan se det virker, frem for at putte dem i ulandene, hvor de rent faktisk ikke virker.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:15

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg synes, at hr. Per Dalggaard skulle anskue verden ud fra den synsvinkel, at det efter den 11. september er blevet noget andet, vi taler om, og at han i virkeligheden skulle tage at anskue udviklingsbistanden som en form for strategisk investering, ikke mindst i Danmarks egen sikkerhed.

Det var jo ikke tilfældigt, at der pludselig stod en somalisk flygtning i Kurt Westergaards hus. Det er jo, fordi verden er blevet et meget mindre sted, og vi kan ikke lukke os af fra verden og bare sige, at vi er ligeglade med den. Hvis ikke vi kommer til verden, så kommer verden til os.

Derfor har regeringen også fundet sammen med Dansk Folkeparti i et fortrinligt samarbejde om flygtningeindsatsen i nærområderne, og jeg tænker i og for sig, at hr. Per Dalggaard ud fra den tankegang måske kunne overbevises om, at udviklingsbistanden i den sammenhæng også kunne ses som en form for risikovillig kapital for at sikre ro og stabilitet. Men jeg anerkender jo de grundlæggende uenigheder, og dem tager jeg bare til efterretning.

Kl. 16:16

Kl. 16:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 152

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er ministeren enig med Odders socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, som bl.a. i Ekstra Bladet og på Aarhusportalen er citeret for at kræve en lønforhøjelse på ikke mindre end 400.000 kr. om året?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Er ministeren enig med Odders socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, som bl.a. i Ekstra Bladet og på Aarhusportalen er citeret for at kræve en lønforhøjelse på ikke mindre end 400.000 kr. om året?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:17

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har godt set debatten i visse formiddagsblade om lønniveauet for borgmestre og kommunaldirektører, og jeg kan forstå, at borgmester Elvin Hansens ønske om lønforhøjelse er begrundet i, at han synes, det ikke er rimeligt, at topchefer i kommunerne får mere i løn end borgmestrene. Beløbet på 400.000 kr. – altså, at han skulle ønske sig en lønforhøjelse på 400.000 kr. – har nogle så regnet sig frem til på baggrund af hans udtalelser om, at han vil have 50 kr. mere i løn om måneden end kommunaldirektøren i Odder Kommune.

Jeg er ikke sikker på, han selv har foretaget det regnestykke, og jeg er heller ikke sikker på, at han ville have sagt, hvad han har sagt, hvis han havde kendt det regnestykke. Men det er da et interessant regnestykke.

Sammenligningen mellem borgmesterens og kommunaldirektørernes løn kan jo føre til forskellige konklusioner: På den ene side kan man sige, at borgmesterens løn er for lav, men man kunne jo også spørge, om ikke lønnen til kommunale topembedsmænd ligger i den lige lovlig pæne ende af lønspektret.

Så når hr. Hans Kristian Skibby spørger mig, om jeg er enig i konklusionen, at borgmestrenes løn er for lav, vil jeg sige, at det jo også kunne være topembedsmændenes løn, der var for høj – specielt i en tid, hvor der er rigtig mange andre fornuftige ting at bruge midlerne til. Og dermed har jeg også sagt, at jeg absolut ikke synes, det er tiden at sætte lønnen til borgmestre op. Det synes jeg absolut ikke.

Jeg mener heller ikke, at lønnen til borgmestre er urimelig lav, og jeg vil godt erindre om, at der jo er andre, som sidder på politiske topposter, som faktisk er gået ned i løn med 5 pct. Jeg er for beskedent til at sige, hvem det er.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak for svaret. Jeg skal ikke nævne, hvem det er. Hvem, der har fået en lønnedgang på 5 pct., kan vi lade stå hen i det uvisse.

Andre vil jo selvfølgelig generelt sige, at man, hånden på hjertet, får løn som fortjent, og sådan burde det selvfølgelig også være for landets borgmestre. Men grunden til, at jeg har stillet de her spørgsmål, er selvfølgelig, at vi igennem flere år har kunnet se en debat i den kommunale verden ikke bare om borgmestrenes lønninger, men også om, hvordan man honorerer byrådsmedlemmer osv. Man synes, at man ikke har fået kompensation for de timer, man er væk fra det ordinære, faste arbejde, man typisk har ved siden af, hvis man er byrådsmedlem.

Der kan jeg da ikke lade være med at tænke lidt på, at vi jo tidligere har haft den her store analyse fra KL, jeg tror det var først i 2009, hvor man spurgte en lang række af de folk, der er valgt til byråd og regionsråd rundtomkring, om man syntes, at den måde, hvorpå man fordelte, hvad skal jeg sige, lagkagen for det stykke politiske arbejde, man skulle udføre, også var rimelig. Det, der var konklusionen, var jo egentlig, at byrådspolitikerne mente, de fik for lidt i løn. Det er selvfølgelig en anden side af samme sag, kan man sige, men i og med at byrådsmedlemmerne jo får en vis procentdel af det, borgmesteren får i løn, er det jo klart, at hvis en borgmester eksempelvis stiger 400.000 kr. i løn, vil den samlede lønsum til udvalgsformænd og øvrige byrådspolitikere i de enkelte kommuner også stige.

Så jeg vil gerne i den anledning spørge, om det er noget, indenrigsministeren har brugt tid på at kigge på – de evalueringer, der har været fra KL's side – og om det er noget, der giver anledning til aktion fra ministerens side.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Man kan sagtens argumentere for, at mange kommunalbestyrelsesmedlemmers timeløn, når de arbejder som kommunalbestyrelsesmedlemmer, er temmelig lav, det kan man sagtens argumentere for. Det gælder jo altså også borgmestre, og det gælder folketingsmedlemmer, at de ofte bruger mere tid, end de får løn for. Det vil de i hvert fald kunne sige.

Jeg synes bare, at når man sidder i politiske hverv, er man nødt til at acceptere, at det ikke er et lønmodtagerjob, det er ikke et job, hvor der er arbejdstidsaftaler. Man bestemmer jo selv sin timeløn på den måde, at man selv bestemmer, om man vil arbejde meget, eller om man vil arbejde lidt. Det er det, der gør, at jeg ikke synes, at man kan sammenligne os politikere med andre. Jeg kunne jo godt påstå, at jeg, hvis jeg var en privat erhvervsleder med det samme antal ansatte, vist også skulle have en lønforhøjelse. Men det synes jeg faktisk ikke jeg skal, fordi jeg i den grad selv er herre over, hvor meget jeg vil bestille, og også fordi alle politikere på en eller anden måde skal være på niveau med deres vælgere. Der var en berømt politiker fra Lolland, der sagde, at man skal være i gadehøjde, i øjenhøjde med sine vælgere, og det er vel derfor, vi ikke giver hinanden så høje lønninger, som vi egentlig fortjener.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:23

Kl. 16:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Min intention var nu heller ikke at tale for, at vi skulle have høje lønninger til politikere, og baggrunden for mit spørgsmål her var heller ikke, at det tilfældigvis var en socialdemokratisk borgmester. Men det, som jeg synes er kernen i det her, er, hvordan det her opfattes, når folk læser det i avisen udeomkring i kommunerne, hvor man jo kan se, at debatten raser. Når man i mange kommuner har skolelukninger og nedskæringer og man også generelt har problemer med at få økonomien til at slå til, er det vanskeligt overhovedet at kunne forklare sådan en sag som den her. Og der er det, jeg sådan set bare gerne ville have haft ministerens holdning til, hvorvidt det tjener kommunerne og er i deres interesse, at man plæderer for, at man vil have lønforhøjelser af den her karakter.

Lad os nu sige, at det blev til virkelighed, at man kunne få en lønforhøjelse på 400.000 kr., hvad jeg ikke håber man nogen sinde kan få på en gang, så ville det jo altså også, mener jeg, kunne medføre, at der ville komme lønforhøjelser mange andre steder, som jeg nævnte før: hos kommunernes udvalgsformænd og rådmænd i de større kommuner og så sandelig også hos de menige byrådsmedlemmer.

Så jeg er sådan set tilfreds med det svar, jeg har fået fra ministeren, men jeg synes nu godt, man måske kunne være lidt mere holdningspræget i det svar, som kommer fra ministeren.

Jeg vil sådan set gerne spørge en gang til rent konkret: Er ministeren enig i, at borgmestre får for lidt i løn, eller er han uenig?

Kl. 16:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Taletiden her er 1 minut, når man får ordet.

Så er det ministeren.

Kl. 16:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så lad mig være mindre florumvunden. Jeg er enig med hr. Hans Kristian Skibby i, at det både er et uheldigt tidspunkt, og at det er en dårlig sag, der er blevet rejst af den socialdemokratiske borgmester i Odder, og jeg tror, at han, hvis han kunne holde mund med tilbagevirkende kraft, ville gøre det.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har egentlig ikke flere spørgsmål til det her punkt. Jeg har jo et punkt mere, som minder gevaldigt meget om det.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så går vi bare videre til næste spørgsmål.

Kl. 16:25

Spm. nr. S 153

18) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Anser ministeren det ikke for kommunalpolitisk problematisk, når Odder Kommunes socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, går ud og kræver 400.000 kr. mere i lønningsposen, når samme borgmester står i spidsen for fyring af 126 medarbejdere, to skolelukninger og tilmed en skatteforhøjelse?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby for oplæsning af spørgsmålet.

Hans Kristian Skibby (DF):

Anser ministeren det ikke for kommunalpolitisk problematisk, når Odder Kommunes socialdemokratiske borgmester, Elvin Hansen, går ud og kræver 400.000 kr. mere i lønningsposen, når samme borgmester står i spidsen for fyring af 126 medarbejdere, to skolelukninger og tilmed en skatteforhøjelse?

Kl. 16:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgeren har jo fuldstændig ret i, at når man er inde i sparerunder, når der er finanskriser, når vi skal forsøge at skabe forståelse for, at vi ikke kan opfylde alle ønsker, så er det meget uheldigt, at en toppolitiker fremsætter et så voldsomt ønske, der vedrører hans egen pengepung. Det er rigtig uheldigt, og det tror jeg også han selv synes. Jeg tror ikke, at han selv har lavet den beregning på de 400.000 kr., for så havde han aldrig sagt det.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan selvfølgelig ikke svare på, hvem der ordret har sagt hvad, men den pågældende borgmester fra Odder er altså citeret i Ekstra Bladet, hvor der står:

»Da man er borgmester og har det overordnede ansvar for hele kommunen, som så har ansat en direktør til at være den administrative chef med 400.000 kroner mere i løn om året, burde jeg tjene mest, siger Elvin Hansen til Ekstra Bladet«.

Hvis man går ind og kigger på, hvad den pågældende kommunaldirektør får om måneden, kan man se, at han får 86.000 kr., og så skal der jo sådan set bare lægges de pågældende 50 kr. oveni, som indenrigsministeren selv var inde på at borgmesteren havde ytret. Så på den måde har man jo sådan set selv sagt det.

Men jeg vil gerne spørge: Når en kommune som Københavns Kommune har fem ledere ansat i den kommunale tjeneste, som alle sammen får en højere månedsløn end landets statsminister, synes indenrigsministeren så ikke, at der er noget grundlæggende forkert i det, altså at topembedsmænd får højere lønninger end landets statsminister?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, det er tankevækkende, at staten har meget svært ved at få kommunale topembedsmænd til at søge topstillinger i staten. Det skyldes, at de skal gå ned i løn, hvis de får jobbet. Og hvis de så tilmed er topembedsmænd et sted, hvor grundene er billigere og huse- ne er billigere, og skal flytte til København til en lavere løn, så er det jo ikke attraktivt.

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at sådan er det: Kommunale topembedsmænd får mere i løn end statslige topembedsmænd, måske ikke nødvendigvis på det allerhøjeste niveau, men det gælder på det næsthøjeste niveau, og det er jeg lige så irriteret over som hr. Hans Kristian Skibby. Men det skal altså ikke løses, og det er vi enige om, ved at borgmestrene så skal have endnu mere.

Jeg synes heller ikke, det er forkert, at en borgmester kan få en mindre løn end nogle af sine egne chefer. Altså, hvordan er det med formanden for en bestyrelse i et aktieselskab, får han ikke somme tider mindre i løn end direktøren? Det tror jeg da nok. Så man kan altid finde nogen at sammenligne med, som kan begrunde en højere løn. Jeg synes ikke, vi skal snakke højere løn til borgmestre nu.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg tror også, jeg vil minde ministeren om, at taletiden er 1 minut.

Det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kan godt genkende det, ministeren var inde på i svaret, med, at nogle af dem, der er virksomhedsejere i Danmark, i de tider, vi har nu, ikke selv kan få så stor en løn, som de måske godt kunne tænke sig. Jeg har selv været ude at besøge en række metalvirksomheder, bl.a. et sted, hvor direktøren, som ejede virksomheden, havde ansat en direktør, som fik dobbelt så meget i løn som ham, der ejede virksomheden, og sådan er det måske flere steder i Danmark.

Men jeg vil gerne spørge helt konkret: Nu, efter at vi har fået kommunalreformen og vi har fået 98 nye større kommuner, har man jo kunnet se, at kommunerne har haft en større interesse i og motivation til at ansætte, hvad skal man sige, højtuddannede akademikere, DJØF'ere bl.a. og journalister og økonomer og alle mulige andre, som jo får relativt høje lønninger. Dem, der går ind og forhandler for en kommune, når den skal ansætte en ny kommunaldirektør eller en ny chef for en forvaltning, gør det typisk på baggrund af, hvad der sådan er gældende i andre kommuner osv. Og dem, der så sidder i andre kommuner og gør det samme, er også DJØF'ere. Er ministeren ikke enig i, at der lidt er en form for DJØF-influenza i kommunerne?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er som regel medlemmer af juristerne og økonomernes forbund, som forhandler med medlemmer af juristerne og økonomernes forbund – det kan ikke bestrides. DJØF'ere forhandle med DJØF'ere, og hvis det er forkert, er det jo os politikere, der skal lave om på det. Jeg er modstander af, at vi politikere giver embedsmændene skylden for forskellige ting, som vi ikke synes er styret godt nok. Hvis der er noget galt, er det vores skyld, det vil jeg godt slå fast.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes såmænd heller ikke, at vi herinde i Folketinget skal begynde at lave lovgivning om, hvad kommunerne må, hvem de må ansætte og til hvilken løn. Det skal være op til de enkelte byråd at lave ansættelseskontrakter med deres ledende medarbejdere.

Jeg kunne måske godt tænke mig her afslutningsvis at høre om Kommunernes Landsforenings rolle i den her sag, for kunne man ikke godt forestille sig, at KL kom lidt mere på banen i forhold til de her kommuner? Altså, hvis man nu tog en oversigt over, hvor mange kommunerne har ansat af akademiske, højt uddannede medarbejdere siden kommunalreformen, og hvad de havde samlet set før kommunalreformen, er jeg i hvert fald ikke et sekund i tvivl om, at de har fået mange, mange flere ansatte, fordi kommunerne er blevet større

og har lavet større enheder, og dermed har de også fået større kompetence og nogle forvaltninger, hvor man så kan lave specielle afdelinger for relativt fragmenterede opgaver. Det gør så, at man får specialister ind i forvaltningen, og det koster flere penge, jo flere specialister man skal have ansat.

Så ville ministeren være interesseret i at gå til KL og spørge, om ikke det var en idé, at man kiggede på det her med, at kommunerne selv viste interesse for at få en lidt mere fair fordeling af de højtlohnede i den offentlige sektor?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror ikke, Kommunernes Landsforening er i tvivl om, hvad staten, hvad regeringen, hvad Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Finansministeriet mener om lønniveauet hos kommunerne. Det tror jeg at de er ganske bevidste om.

Jeg vil godt, da vi nærmer os slutningen af denne debat, sige til sidst, at dette at tiltrække en rigtig dygtig leder ved hjælp af en høj løn kan der være mange penge i for en kommune, det kan man spare penge ved. Altså, dygtige ledere er jo noget af det vigtigste, og derfor skal man også somme tider være klar til at give dem en god løn. Derfor er i virkeligheden det vigtigste krav, som jeg synes vi skal stille, at der er en fleksibilitet, så det er kvalifikationer, der er afgørende.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak, og dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er af hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:32

Spm. nr. S 310

19) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karl H. Bornhøft (SF):

Vil ministeren tage initiativ til, at den skjulte brugerbetaling på høreapparatbehandlingen på private klinikker fremover bliver tilgængelig?

Skriftlig begrundelse

Brugerbetalingen på høreapparatsbehandlingen på private klinikker er ikke offentlig tilgængelig, som på f. eks medicinområdet.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karl H. Bornhøft læser spørgsmålet op.

Kl. 16:32

Karl H. Bornhøft (SF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren tage initiativ til, at den skjulte brugerbetaling på høreapparatbehandlingen på private klinikker fremover bliver tilgængelig?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det står mig ikke helt klart, hvad det er, spørgeren efterspørger. Men jeg går ud fra, at det drejer sig om, at han ønsker indført en ordning,

der svarer til den, man kender på medicinområdet. Her kan borgeren nemlig på www.medicinpriser.dk få oplysninger om priser på medicin og dermed mulighed for selv at beregne egenbetaling og tilskud.

Jeg kan til det sige, at socialministeren og jeg er enige om at kigge på initiativer, som kan skabe større gennemsigtighed, når det gælder de godkendte private hørklinikker. Det er et af fokuspunkterne i den kulegravning, som socialministeren og jeg har sat i gang efter en drøftelse, når det gælder høreapparatområdet. Her vil det være oplagt at kigge på gennemsigtighed i forhold til priser på høreapparatbehandling på godkendte private klinikker.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karl H. Bornhøft.

Karl H. Bornhøft (SF):

Tak. Jeg synes, ministerens svar er opløftende, og jeg vil i den her sammenhæng præcisere over for ministeren, hvis han skulle være i tvivl, at det her drejer sig om, at man på høreapparatbehandlingen skal kunne se fuldstændig det samme, som man kan se på medicinområdet, på tandlægeområdet og på masser af andre områder, altså fuld gennemsigtighed for alle, både den enkelte og samfundet. Derfor vil jeg spørge ministeren: Kunne ministeren ikke sådan mere positivt tilkendegive, at ministeren også på høreapparatområdet ville overveje at bruge fuldstændig den samme mekanisme?

Kl. 16:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er glad for, at jeg har forstået spørgsmålet rigtigt, og jeg er glad for, at vi er enige om, at vi skal have den ordening, der er på medicinområdet, som forbillede, når vi nu kulegraver de tilsvarende forhold på høreapparatområdet. Det vil jeg gerne give tilsagn om.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:35

Karl H. Bornhøft (SF):

Det er jeg naturligvis meget glad for. Jeg synes, det er godt af hensyn til de fremtidige diskussioner, og der er heller ingen grund til at lægge skjul på, at jeg selv har stået med to forslag i Folketingssalen, hvor man lige præcis har diskuteret noget af det samme, og hvor jeg er blevet afvist, så derfor er jeg selvfølgelig overordentlig glad for ministerens svar.

Derfor er mit næste og sidste spørgsmål: Er ministeren så ikke, ligesom jeg er, en anelse bekymret over, at vi jo i forbindelse med alle de europæiske tal, vi melder ind, hvor vi jo faktisk oplyser om alt, hvad der foregår på tandlægeområdet, på medicinområdet som vores brugerbetalingsandel, ikke indtil nu har taget høreapparatdelen med? Derfor vil jeg spørge ministeren, om han ikke er enig med mig i, at det er lidt trist, at det skal være sådan, og om vi så ikke også skal have rettet op på den del, så de sammenligninger, der foregår på europæisk plan, bliver gjort ens.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som hr. Karl H. Bornhøft beskriver det her, lyder det som en god indgangsvinkel, og den vil jeg tage med mig og give videre til det kulegravningsudvalg, som er nedsat.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 16:36

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg har fået besvaret mine spørgsmål.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det var dejligt. Så er spørgsmålet sluttet, og vi går videre til næste spørgsmål.

Det næste spørgsmål er til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af fru Anne Baastrup.

Kl. 16:36

Spm. nr. S 337

20) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er udtryk for forskelsbehandling mellem staten og kommunerne, hvis Kerteminde Kommune ikke har mulighed for at sælge jorden i Sommerbyen til lejerne af grunden på samme vilkår som dem, hvorpå staten i marts 2010 har solgt ud af jord til lejere i Nordjylland (jf. lov vedtaget herom i marts 2010)?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne Baastrup for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:36

Anne Baastrup (SF):

Mener ministeren, at det er udtryk for forskelsbehandling mellem staten og kommunerne, hvis Kerteminde Kommune ikke har mulighed for at sælge jorden i Sommerbyen til lejerne af grunden på samme vilkår som dem, hvorpå staten i marts 2010 har solgt ud af jord til lejere i Nordjylland?

Kl. 16:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:37

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan desværre ikke udtale mig om den konkrete sag, og det skyldes, at det er statsforvaltningen, som fører tilsyn med kommunerne. Det er statsforvaltningen, som i første instans tager stilling til, om en kommune skal fritages for forpligtelsen til at sælge en grund efter et forudgående offentligt udbud.

I øvrigt har jeg forstået, at et flertal i Kerteminde Kommunes økonomiudvalg har besluttet ikke at søge om fritagelse for reglerne om forudgående offentligt udbud. Jeg skal derfor blot her kort redegøre for disse regler og baggrunden for dem.

Udgangspunktet er, at salg af kommunale faste ejendomme skal ske efter forudgående offentligt udbud. Det står i den kommunale styrelseslov. Formålet med reglerne er at sikre, at offentligheden får kendskab til, at kommunale ejendomme er udbudt til salg. På den måde får alle på lige fod mulighed for at komme i betragtning som købere, og mulighed for vennetjenester osv. udelukkes. Udbud giver også mulighed for købstilbud fra en bredere kreds af købere, og det betyder, at udbuddet fører til bedre priser for kommunen. Ved at

foretage udbud imødegår kommunen også kritik af, at der ved et ejendomssalg skulle være sket en usaglig begunstiggelse af en bestemt køber.

Men der er altså nogle situationer, hvor kravet om offentligt udbud kan fraviges, f.eks. hvis der er tale om salg til institutioner, som kommunen lovligt kan yde støtte til, og hvis der er særlige forhold, kan statsforvaltningen også give samtykke til, at man undlader offentligt udbud.

Jeg kan oplyse, at salg til lejerne af en fast ejendom ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at opnå statsforvaltningens samtykke. Det skyldes, at kommunerne også i den situation er forpligtet til at varetage sin grundlæggende interesse i at få den højest mulige pris for ejendommen, dvs. markedsprisen.

Jeg synes, at disse regler om salg af fast ejendom i kommuner er, som de skal være. Jeg synes ikke, at vi skal ændre dem. Jeg kan ikke udtale mig om lov om udstykning og salg af visse sommerhusgrunde tilhørende staten, som fru Anne Baastrup henviser til i sit spørgsmål. De regler henhører under Miljøministeriet, og dem vil jeg helst ikke udtale mig om i dag.

Kl. 16:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:39

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo sådan, at jeg bare ønskede at få ministeren til at sammenligne de der forskellige situationer.

Her er det et meget stort område, der er ganske centralt i Kerteminde, og som har ligget der i rigtig mange år. Kerteminde byråd har med et meget snævert flertal besluttet sig for at sælge, på trods af at man på sigt kommer til at tabe penge på det. Lejeindtægterne vil være større end de renteindtægter, man får af de 100 mio. kr., som man satser på at få ud af det. Samtidig er det mennesker, der har boet der i rigtig, rigtig mange år, som kan se frem til, at de, når de her kontrakter så udløber, kan løbe ind i en udlejer, der får priserne til at stige på en sådan måde, at der er mange mennesker, der må gå fra deres sommerhus, på trods af at de har investeret rigtig mange penge i det.

Så jeg vil godt spørge ministeren som politiker: Mener ministeren, at det den rigtige vej at gå, at man sætter de her 300-400 sommerhusejere i en situation, hvor de kan se frem til, at de mister deres sommerhus på sigt, fordi de ikke har råd til de priser, som en fremtidig køber eventuelt vil forlange?

Kl. 16:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har fuld forståelse for, at man i Folketingets spørgetid kan fremføre protester imod kommunale beslutninger, som man ikke bryder sig om. Når man så gør det i form af et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, er jeg som indenrigs- og sundhedsminister nødt til at holde mig til reglerne, og om reglerne er, som de skal være. Jeg kan fortælle, hvor man kan klage, jeg kan fortælle, hvad man på anden måde kan gøre, men det er ikke min opgave at fælde dom i sager, der beslutes i kommunerne. Jeg synes, at reglerne er hensigtsmæssige og finder ikke grundlag for at ændre dem. Om reglerne i det konkrete tilfælde er blevet brugt på en rimelig måde, er en helt anden sag.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:41

Anne Baastrup (SF):

Det vil sige, at regeringen ikke har til hensigt eventuelt at revidere lovgivningen på en sådan måde, at disse sommerhusejere kan blive beskyttet af en ny lovgivning, inden dette forløb afsluttes. Det betyder for mig at se, at der er en meget stor del af den historiske del af Kerteminde Kommune, som så mister et meget attraktivt sted for folk, der ikke har så mange penge, men som har haft lejlighed til at leje et sommerhus.

Jeg så gerne – det er jo ikke uset, at regeringen kommer med hurtig lovgivning – at man kunne se, at der her muligvis er en grund til, at vi sammenligner med de sommerhusejere fra Nordjylland, som fik mulighed for at købe deres sommerhusgrunde via en andelsforening, og at vi ligestillede statens grunde med kommunens grunde, således at vi i hvert fald havde sikkerhed for, at Kerteminde Sommerby kunne fortsætte også på sigt.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:42

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har som sagt stor respekt for, at repræsentanter for det mindretal, som er blevet nedstemt i Kerteminde Byråd, kan stille spørgsmål til mig her i Folketinget.

Jeg er nødt til at gentage, at min opgave er at påse, at reglerne er rimelige, og hvis de ikke er rimelige, så at få dem ændret. Det kommunale selvstyre består jo i, at kommunerne kan træffe beslutninger om mangt og meget, men inden for visse regler fastsat af Folketinget og regeringen. Det, som Kerteminde Byråd har gjort, er inden for disse regler.

Jeg synes, vi skal passe på med, lige så snart vi er uenige i en beslutning, så at ønske reglerne strammet for at forhindre en sådan beslutning. Det er i hvert fald ikke den måde, jeg er indenrigsminister på.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne Baastrup.

Kl. 16:43

Anne Baastrup (SF):

Jeg anerkender til fulde, at vi ikke skal lave hovsalovgivning, men omvendt har man jo for ganske kort tid siden gennemført en lovgivning, fordi man måtte konstatere, at det ikke er hensigtsmæssigt, at staten udlejer sommerhusgrunde.

Nu står vi så med en konkret kommune, der er kommet frem til, at de vil sælge. Så er mit stilfærdige spørgsmål, om det ikke ville være en god idé, at man lignede de folk i Nordjylland, der fik mulighed for at købe deres grund, med de mennesker i Kerteminde, der virkelig står med håret i postkassen.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at statsforvaltningen jo er inde over den beslutning. Det er statsforvaltningen, som fører tilsyn. Det er

statsforvaltningen, der i første instans tager stilling til, om en kommune skal fritages for forpligtelsen.

Et flertal har besluttet ikke at søge om fritagelse for reglerne om forudgående offentligt udbud. Det er situationen, og jeg synes ikke, jeg kan gøre ret meget mere her i Folketingets spørgetid. Jeg har godt fulgt debatten i Fyens Stiftstidende. Der er jo mange forskellige meninger om sagen, og det er jo altså et led i det kommunale selvstyre, at der er nogle ting, man må slå om lokalt, og som man ikke kan få klaret herinde.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Taletiden er som sagt 1 minut, og det her spørgsmål er sluttet.

Der er endnu et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren. Det er af fru Liselott Blixt.

Kl. 16:45

Spm. nr. S 339

21) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at personer, der i mange år har holdt deres psoriasisgigt nede ved at komme til klimabehandling, nu ikke tilbydes denne behandling mere, men i stedet tilbydes en biologisk behandling, som er meget dyrere?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:45

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at personer, der i mange år har holdt deres psoriasisgigt nede ved at komme til klimabehandling, nu ikke tilbydes denne behandling mere, men i stedet tilbydes en biologisk behandling, som er meget dyrere?

Kl. 16:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:45

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet om klimabehandling til patienter med psoriasisgigt har været rejst flere gange, senest i forbindelse med beslutningsforslag nr. B 98, som blev behandlet den 12. februar i år. Konklusionen på beslutningsforslaget blev, at mit ministerium bad Det Nordiske Cochrane Center om at belyse, hvilken dokumentation der foreligger for effekten af klimabehandling af patienter med psoriasisgigt. Det Nordiske Cochrane Center er en del af det internationale Cochrane-samarbejde, som er anerkendt for sine systematiske vurderinger af videnskabelige undersøgelser på sundhedsområdet. Centeret afleverede sin rapport til mig i slutningen af september, og jeg oversendte rapporten til Sundhedsudvalget den 6. oktober. I den rapport blev det konkluderet: Der mangler relevante randomiserede forsøg om effekten af klimabehandling på patienter med psoriasisgigt. Man kan ikke drage nogen konklusioner om effekt eller fravær af effekt på det foreliggende grundlag.

I forhold til biologiske lægemidler har videnskabelige undersøgelser til gengæld vist, at de er i stand til at stoppe leddestruktionen og forhindre eller reducere risikoen for invaliditet væsentligt. Og behandlingen med biologiske lægemidler er i hastig udvikling. Indikationerne for anvendelsen udvides løbende, og der kommer nye lægemidler til. Det betyder også, at hvis en patient ikke kan tåle et biologisk lægemiddel, kan patienten muligvis tåle et andet.

Min holdning er, at det er et sundt princip, at vi kan kræve dokumentation for de behandlinger, som tilbydes i det offentlige sund-

hedsvæsen. Nu har Det Nordiske Cochrane Center gennemgået de eksisterende undersøgelser af klimabehandling af psoriasisgigt og konkluderet, at der på det foreliggende grundlag ikke kan drages konklusioner om behandlingens effekt eller mangel på samme, og det må jeg jo selvfølgelig tage til efterretning.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:47

Liselott Blixt (DF):

Nu er det jo sådan, når vi taler om smerter, at det kan være meget svært at dokumentere, hvilken effekt forskellige behandlinger har. Det, jeg kan referere til, er mine samtaler med Psoriasisforeningen eller med patienter, der har psoriasisgigt, og som siden 1972 har været så heldige, at de har fået klimabehandling og på den måde har kunnet leve et liv uden de stærke smerter, man har som psoriasisgigtpatient.

Mange af de patienter fik for et par år tilbage pludselig inddraget alle de her klimarejser, fordi man nu pludselig skulle have det her nye biologiske medicin. Det er også fint, der kommer nogle nye typer medicin til, men mange patienter kan ikke tåle biologisk medicin og skal igennem fire, fem forsøg med noget medicin, der faktisk er meget dyr. Derfor kunne jeg da godt tænke mig at høre ministeren, om ikke det betyder noget for de mennesker, som i mange år har haft en behandling, der nu lige pludselig bliver taget fra dem.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 16:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo sådan, at offentlige tilskud til medicin og til behandlinger forudsætter, at der er såkaldt evidens for, at det virker, og også at det virker bedre end andre behandlinger. I det her tilfælde har spørgeren jo ret i, at den behandlingsform, vi taler om, faktisk er billigere end nogle af dem, som patienterne nu bliver henvist til. Men hvis den behandling, som patienterne bliver henvist til, er dokumenteret, så der er evidens for, at den virker, er det jo meget naturligt, at det er den, man bliver henvist til, også selv om den er dyrere. Det er jo ikke altid, man skal henvise til det billigste, hvis det billigste ikke er dokumenteret. Så det står og falder med dokumentationen.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 16:49

Liselott Blixt (DF):

Nogle gange er det, som om vi vender nogle ting på hovedet herinde, for jeg ved, at vi jo på mange områder regner meget på, hvad der er den billigste medicin, og at vi derfor skal bruge billig medicin for at spare penge, sådan at der kan være flere penge til sundhed. Og derfor forstår jeg det heller ikke, når vi nu har nogle mennesker, der siger, at de helst så, at de kunne få en klimabehandling, og vi behøver ikke tale om de dyre klimabehandlinger, hvor man rejser til Det Døde Hav, det kan være Læsø, der også har klimabehandling, som faktisk er godt, der er Island, og der er faktisk mange tilbud, som hjælper mange af de her mennesker.

Når man har et tilbud, der koster 25.000 kr., er det svært i en tid, hvor vi har brug for penge på sundhedsområdet, at forstå, at man så hellere giver 150.000 kr. til biologisk medicin. Specielt når vi tænker på, hvor liberale vi gerne vil være med det frie valg for det enkelte

menneske, vil jeg spørge, om ministeren ikke mener, at det, hvis nu patienten kunne vælge en klimabehandling, der var lidt billigere, så ville være bedre for den patient, og ville vi ikke få et bedre system med, at patienten er i centrum og på den måde selv får lov til at bestemme?

Kl. 16:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har selv købt dødehavsprodukter, som jeg håbede på ville hjælpe på den lille hudlidelse, som jeg selv lider af. Jeg kan ikke huske, om det hjalp, men jeg har ikke noget ønske om, at der skal være offentlige tilskud til det, hvis det ikke er strengt dokumenteret, at det virker. Jeg er nødt til som sundhedsminister at holde fast i, at det ikke er prisen, men dokumentationen for, at det har effekt, som er afgørende for, hvad man kan få tilskud til.

Så kan det forekomme nok så absurd i et tilfælde, hvor en patient siger: Jamen jeg vil da meget hellere have det der andet middel, og det er billigere. Jeg kan godt se det, men jeg er bare nødt til at holde fast i, at jeg er nødt til at forlange evidens og dokumentation, hvis der skal være offentlige tilskud.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 16:51

Liselott Blixt (DF):

Man kan ærgre sig over, at man ikke selv kan tage fat i nogle af de her psoriasisgigtpatienter eller Psoriasisforeningen og så få lavet en undersøgelse med de mennesker, der nu har fået en behandling i næsten 30 år, hvor de selv siger, at for dem betyder det, at de kunne gå på arbejde, og at de kunne være medicinfri, og nogle smider krykkerne, efter at de har været en tur ude. Spørgsmålet er, hvor meget dokumentation det er, vi forlanger for at få noget relevant.

Jeg kan godt lide den her måde med, at vi går ud og siger, at vi har det frie valg, at vi har mennesket i centrum, og derfor synes jeg da også, at vi jo kunne starte et sted med at sige, hvis man havde været igennem de her produkter, biologisk medicin, og ikke kunne tåle dem, var der så ikke mulighed for, at man kunne komme og få en klimabehandling, hvis det er det, man mener hjælper?

Kl. 16:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg står her med rapporten fra det nævnte center, Det Nordiske Cochrane Center, som virker troværdig og grundig – det, man har været igennem, er ganske omfattende – og konklusionen er altså, som jeg sagde, at man på det foreliggende grundlag ikke kan drage nogen konklusioner om en effekt eller fravær af en effekt. Det er konklusionen. Det kan da godt være, at der kommer nogle forskere og siger, at den konklusion er helt forkert, men vi politikere, som jo er lægfolk, er altså nødt til at holde os til, hvad de kloge siger, indtil der kommer nogle andre kloge og siger noget andet.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er til undervisningsministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 16:53

Spm. nr. S 320

22) Til undervisningsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvordan forventer ministeren, at erhvervsskolerne skal hæve kvaliteten på erhvervsuddannelserne og få flere unge gennem en ungdomsuddannelse, samtidig med at erhvervsskolesektoren udsættes for massive besparelser og nedskæringer?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:53

Kim Mortensen (S):

Tak. Jeg vil starte med at læse spørgsmålet op:

Hvordan forventer ministeren at erhvervsskolerne skal hæve kvaliteten på erhvervsuddannelserne og få flere unge gennem en ungdomsuddannelse, samtidig med at erhvervsskolesektoren udsættes for massive besparelser og nedskæringer?

Kl. 16:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:54

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Når vi snakker om at hæve kvaliteten, er det vigtigt, at vi ser tingene i de rigtige proportioner. Erhvervsuddannelserne har siden 2007 fået ca. 320 mio. kr. hvert eneste år fra globaliseringspuljen til øget kvalitet, og med sidste års aftale lagde vi yderligere 133 mio. kr. oveni årligt. Det betyder, at erhvervsuddannelserne også i 2011 tilføres 450 mio. kr. til øget kvalitet. Med finansloven for 2008 forhøjede vi taxametrene til hhx med ca. 135 mio. kr. årligt til bedre kvalitet. Det er bl.a. i det lys, at erhvervsskolerne i 2011 skal effektivisere deres drift, og det skal bemærkes, at de midler, de har fået ekstra til øget kvalitet på erhvervsskolernes ungdomsuddannelser, overstiger effektiviseringskravene.

Så der er altså ikke tale om massive besparelser på erhvervsskolernes ungdomsuddannelser. Vi tilfører fortsat ekstra midler til kvalitet.

Jeg vil også tilføje, at nogle af de gode resultater, som erhvervsskolerne har nået, betyder, at der kommer flere elever ind, og den sidste elev er jo som bekendt sjældent så dyr som den første, fordi der er en stribet af faste omkostninger, der er betalt.

Hvis jeg må nævne en god ting, der sker omkring erhvervsskolernes ungdomsuddannelser i øjeblikket, er det, at vi bl.a. kan se, at frafaldet i grundforløbene falder markant lige nu, og det betyder jo også, at de dermed får flere taxameterpenge ind.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 16:55

Kim Mortensen (S):

Nu begrundede jeg jo faktisk spørgsmålet med, at ministeren forventer, at erhvervsskolerne skal hæve kvaliteten, og der er jo flere årsager til, at spørgsmålet er formuleret på den måde. En årsag er, at vi tidligere i et antal debatter har haft undervisningsministeren til at læse finansministerens tal fra finansloven op, men det her er jo en undervisningsminister, der har ansvaret for kvaliteten i ungdomsuddannelserne, herunder erhvervsuddannelserne.

Vi har været med til i et forlig med regeringen, senest i efteråret 2009, at finde 133 mio. kr. netop til at hæve kvaliteten i erhvervsuddannelserne. Hvis man lægger alle de her tal sammen, krone til kro-

ne, har undervisningsministeren nu fjernet samtlige de penge, som vi har været med til at finde for at hæve kvaliteten i erhvervsuddannelserne. Så det simple spørgsmål er: Når man med den ene hånd har givet penge til at hæve kvaliteten, og det var vi alle sammen enige om var nødvendigt, og med den anden hånd igen har fjernet penge, krone for krone, hvordan ser undervisningsministeren så mulighederne for, at de erhvervsskoler rent faktisk skal løfte kvaliteten i erhvervsuddannelserne, som vi har bedt dem om?

Det var sådan set det, der var spørgsmålet, og ikke så meget de der forskellige typer tal, som undervisningsministeren kunne læse op.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 16:57

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det skyldes muligvis, at jeg ikke er enig i udlægningen. Altså, det er sådan, og det er jo en positiv udfordring, at der er flere, der tager uddannelse nu, og der er også flere, der tager en erhvervsuddannelse. Det betyder jo, at der samlet set bliver udbetalt flere taxameterpenge. De sidste taxameterpenge, der så kommer i 2011, bliver mindre, end de har været hidtil, men enhedsomkostningerne må også med en vis berettigelse forventes at falde, når man får flere ind. Det er almindeligt kendt, det var også den tidligere finansminister, hr. Mogens Lyketoft, bekendt, at når man har stigende elevtal, er omkostningen pr. elev jo også faldende.

Men dertil skal også nævnes, at det ikke er sådan, at vi har ladet erhvervsuddannelserne i stikken i forbindelse med efterårets for-handlinger. Jeg har jo selv sammen med hr. Kim Mortensens parti lavet en massiv kampagne for at skabe flere praktikpladser. Vi har i fællesskab afsat midler fra AER til at bidrage til, at der skabes flere praktikpladser. Og det er altså en væsentlig del af det at skabe en god erhvervsuddannelse, at unge mennesker kan komme ud enten i en rigtig praktikplads – hvilket der bliver bedre mulighed for i 2011, ved at vi har hævet præmien for at tage en elev – eller i en skolepraktikuddannelse, som vi også, i øvrigt i fællesskab, har afsat penge til at forbedre i 2011 og 2012.

Så altså, vi tager hånd om kvaliteten, og det, som jeg synes må betrykke hr. Kim Mortensen, er faktisk, at tallene taler deres eget sprog om, hvordan det lykkes at fastholde de unge. I de år, som hr. Kim Mortensen nu fremhæver, blev vi jo også kaldt nedskæringsregning, men i de år havde vi faktisk en udfordring i, at de unge gik ud og tog job. Nu kan vi se, at de bider sig fast i uddannelserne, og det er da en betydelig del af kvaliteten, at unge vælger at blive og gennemføre deres uddannelse. Så det er faktisk gode nyheder.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 16:59

Kim Mortensen (S):

Jeg forstår på ministerens svar, at de samlede besparelser, som erhvervsskolerne og lederne på landets erhvervsskoler nu kan sidde og kigge på, beløber sig til op mod de her 400 mio. kr. Det er de samme 400 mio. kr., som vi snakkede om skulle være med til at give et løft. Men man har altså fjernet pengene.

Nu forstår jeg så, at undervisningsministeren kan bibringe Folketinget nye tal, nemlig at der vil være en stigning i elevtallet i 2011 på erhvervsuddannelserne. Det vil sige, og det vil jeg gerne have svar på her, at de tal, som erhvervsskolerne præsenterer, er, at der vil være 10 pct.s fald på grundforløbet næste år, og at der vil være 15 pct.s

fald på hovedforløbet næste år. Er det noget vrøvl, eller er det rigtigt?

Sagen er jo, at de her erhvervsskoler rent faktisk står med det problem, at når der er mere end 8.000 unge mennesker, der mangler en praktikplads, så kan de jo ikke gennemføre deres erhvervsuddannelse. Så oven i de 400 mio. kr., som ministeren har stjålet fra erhvervsskolerne, vil man nu kunne kigge på, at der også vil være et faldende elevtal i 2011. Er det rigtigt, spørger jeg ministeren, eller er det forkert?

Kl. 17:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:00

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan ikke af- eller bekræfte de tal, dem har vi ikke regnet på, og jeg skal jo tale i overensstemmelse med den viden, som jeg har. Det kan jeg ikke af- eller bekræfte, men jeg kan bare sige, at der ikke er nogen indikationer for det, for det, vi ser, er, at de holder bedre fast i grundforløbet. Og sammen med hr. Kim Mortensens eget parti har vi jo lavet en plan for, hvordan vi skaber næsten 9.000 flere praktikpladser til næste år, end vi havde sidste år, så jeg kan ikke genkende det billede, der tegnes.

Jeg vil også gerne understrege, at vi ikke stjæler nogen penge fra erhvervsskolerne. Vi gør det pænt og ordentligt som et flertal i Folketingssalen; det er sådan set lovgivning.

Derudover vil jeg også gerne påpege, at samlet set, fordi der er mere aktivitet, bruger vi flere penge på uddannelse, og det er sådan set situationen. Jeg ved godt, det generer hr. Kim Mortensen, når jeg minder om, at vi er blevet ramt af en international økonomisk krise, men vi er jo i færd med at skabe sikkerhed for, at vi kan udbetale taxameterpenge, ikke bare i år og til næste år, men også i fremtiden, og det forudsætter altså, at den økonomiske politik overordnet er stabil.

Men samlet set får erhvervsskolerne jo flere penge ind, når der kommer flere elever, og det er det billede, som jeg har.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 17:01

Kim Mortensen (S):

Jeg synes, det her er meget, meget interessant. Altså, undervisningsministeren bibringer nu Folketinget den viden, at de penge, som erhvervsskolerne skulle have haft til at løfte kvaliteten med, får de ikke. Ergo kan de ikke løfte kvaliteten. Forudsætningen for, at undervisningsministeren, og jeg vil godt sige stjæler pengene fra erhvervsskolerne, er, at der vil være en stigning i elevtallet. Det er den viden, vi nu har fået fra undervisningsministeren.

Så vil jeg godt spørge undervisningsministeren konkret: Betyder det, at hvis tallene for 2011 viser, at der vil være et fald på grundforløbet på erhvervsskolerne, at der vil være et fald i elevtallet på hovedforløbene på erhvervsskolerne, så kan erhvervsskolerne imødesee at få nogle af de her penge igen?

Kl. 17:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:02

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan i hvert fald garantere, at skulle den situation opstå, er man velkommen hos mig, men jeg kan jo ikke garantere, at man kan lave

en lovgivning, som er vedtaget i Folketinget, om. Det er sådan set finansloven, vi er i gang med at vedtage.

Kl. 17:04

Men jeg kan da sige det på den måde, at jeg meget nøje har overvejet, om ikke jeg skulle invitere hr. Kim Mortensens parti ind, så man kunne være med til at finde de penge til meraktivitetsstigninger, som sker i uddannelsessektoren i øjeblikket, inden for globaliseringsforligets område. Men det er faktisk sådan, at VKO og Kristen-demokraterne med aftalen, der er indgået om finansloven, har taget ansvaret for at finde finansieringen til den meraktivitet, der er, til trods for at vi meget vel kunne have henvist til, at det skulle globaliseringsforligskredsen medvirke til.

Jeg kan så glæde hr. Kim Mortensen med, at vi faktisk tager det, at der bliver stigende udgifter, så alvorligt, at vi i finansloven forudsætter, at til næste år er Socialdemokraterne med til at finde pengene inden for globaliseringsforligskredsen.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmål 22 sluttet.

Så er det spørgsmål 23, som også er til undervisningsministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 17:03

Spm. nr. S 322

23) Til undervisningsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvad er ministerens positive hensigt med nedskæringerne på erhvervsskolerne, som er annonceret i finansloven for 2011, og kan erhvervsskolesektoren forvente yderligere besparelser ud over de i finanslovsforslaget allerede annoncerede nedskæringer?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Kim Mortensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:03

Kim Mortensen (S):

Det vil jeg gøre.

Hvad er ministerens positive hensigt med nedskæringerne på erhvervsskolerne, som er annonceret i finansloven for 2011, og kan erhvervsskolesektoren forvente yderligere besparelser ud over de i finanslovsforslaget allerede annoncerede nedskæringer?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:03

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, vi forventer ikke yderligere nedskæringer på taxametrene i 2011 i forhold til det, der er lagt frem i finanslovaftalen, men jeg vil dog sige, at hr. Kim Mortensen bør forholde sig til den virkelighed, at den offentlige sektor simpelt hen er for stor i forhold til de indtægter, vi har. Jeg ved godt, at hr. Kim Mortensens parti vil hente 30 mia. kr. ind i skatter, det vil vi så ikke.

Men set i lyset af at det er en situation, hvor vi ikke bare kan lade den offentlige sektor vokse og vokse mere på bekostning af den private, så kræver det nogle prioriteringer, og når vi får en meget markant stigning i aktiviteterne ude på erhvervsuddannelserne – og det er altså det, vi forudsætter, det er derfor, vi skal finde pengene, vi forudsætter simpelt hen en markant aktivitetsstigning – ja, så gør vi så enhedsomkostningerne pr. elev en lille smule lavere, fordi det er meget rimeligt at forvente, at når man får større volumen ind i en skole, så er enhedsomkostningerne for skolen til at udbyde en god og kvalitetsbetonet undervisning også lavere.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 17:04

Kim Mortensen (S):

Tak. Jeg havde jo nok håbet, at ministeren havde sagt, at der ikke var nogen positive hensigter med at fjerne pengene fra erhvervsskolerne. Det sagde ministeren ikke. Man skal også passe på med at bruge voldsomme ord her i Folketingssalen, ligesom man i øvrigt skal svare nogenlunde på det, man bliver spurgt om.

Så det er ikke for at bruge udtrykket massakre på ungdomsuddannelserne, men hvis man sidder og er ansvarlig for økonomien på ungdomsuddannelserne og er ansvarlig for at skulle følge de målsætninger, som vi i øvrigt i enighed herinde i Folketinget har stillet op, nemlig at der er flere, der skal have en ungdomsuddannelse, og man så kan se, at vi fjerner så store beløb fra erhvervsskolerne af de penge, der skulle være brugt til netop at sikre kvaliteten i erhvervsuddannelserne, så tror jeg, at det, man ser, er den største rundbarbering af erhvervsskolerne og erhvervsuddannelserne i rigtig, rigtig mange år. Og jeg tror godt, at man kan tage resten af ungdomsuddannelserne med, hvor der nu sidder rektorer og økonomimedarbejdere landet over og river sig i håret i bekymring over, hvordan de får de her budgetter til at hænge sammen.

Nu får vi så at vide af undervisningsministeren, at det her ene og alene skyldes, at der nu kommer flere elever, det vil sige, at man har en stigning i elevtallet i 2011, i forhold til hvad man har haft i 2010, og hvad man har haft i 2009. Så vil jeg godt spørge undervisningsministeren igen: Betyder det, at hvis det viser sig, at de forudsætninger er forkerte, det vil sige, at erhvervsskolerne i deres grundforløb i 2011 og erhvervsskolerne i deres hovedforløb i 2011 har et fald i elevtallet, så vil undervisningsministeren være med til at kigge på det igen, og så vil nogle af de her penge, som man herindefra har fjernet fra erhvervsskolerne, komme tilbage til erhvervsskolerne, så man er sikker på, at man kan holde kvaliteten, og at man kan klare driften?

Kl. 17:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:06

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det er ikke, fordi jeg ikke vil være imødekommende, for hvis der er en ting, der er helt sikker, er det, at jeg vil drøfte med sektoren, hvad der så skal ske, men det, hr. Kim Mortensen spørger om, er, om jeg, hvis forudsætningerne ændres undervejs, så kan stille i udsigt, at vi genåbner finansloven, og det kan jeg jo bare ikke garantere.

Men det, jeg kan sige, er, at vi faktisk arbejder med stigende udgifter, både i 2011, 2012 og 2013, og det er også derfor, at man vil kunne læse ud af finanslovsforslaget, at vi faktisk i 2012 forudsætter, at Socialdemokraterne er med til at finde finansieringen til meraktiviteten, for i de år, hvor vi har haft mindre aktivitet i erhvervsuddannelserne som forudsat i globaliseringsaftalen, har Socialdemokraterne jo gladelig været med til at fordele de ekstra ressourcer det efterfølgende år. Nu er vi i den modsatte situation, og jeg vil meget gerne indkalde Socialdemokraterne til at være med til at pege på, hvordan vi finansierer merudgiften, både i 2010 og i 2011, men det har vi så valgt ikke at gøre, fordi vi sådan set ikke havde så positive forventninger til, at Socialdemokraterne agtede at medvirke til, at vi har en stabil økonomisk udvikling i det danske samfund.

Kl. 17:07

Kl. 17:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Kim Mortensen.

Kl. 17:07

Kl. 17:10

Kim Mortensen (S):

Nu er betingelserne her i Folketinget, at hvis man gerne vil stille et skriftligt spørgsmål til ministeren og have svar på det mundtligt her om onsdagen, så skal man aflevere spørgsmålet om fredagen. Derfor også den sidste del af spørgsmålet, nemlig om man kunne forvente flere nedskæringer. Dårligt var blækket blevet tørt, og dårligt havde vi sendt spørgsmålet, før man præsenterede uddannelsessektoren for 2 mia. kr. mere i besparelser. Så man kan sige, at det var hurtigt overstået, hvis vi skulle have stillet spørgsmålet i dag; så havde vi været så meget klogere.

Men jeg vil godt holde fast i, at det jo ikke er mig som spørger, men det er ministeren her, som siger, at forudsætningen for, at man kan tage de penge, som ministeren har en aftale med Socialdemokraterne om skal bruges til at hæve kvaliteten i erhvervsuddannelserne, er, at man får en stigning i elevtallet i 2011. Det var 133 mio. kr. så sent som i 2009, som vi gav til at hæve kvaliteten, og dem står undervisningsministeren nu og fortæller Folketinget at vi igen tager krone for krone.

Så spørger jeg: Hvis nu det ikke passer, hvis nu det er rigtigt, at der er en tilbagegang af eleverne i grundforløbene på erhvervsskolerne på f.eks. 10 pct., og hvis nu det er rigtigt, at der er et fald på hovedforløbene på 15 pct., er forudsætningerne så ikke væk for at tage de her penge fra erhvervsskolerne? Er det så ikke rimeligt, at man som regering siger: Det var en fejl, præmissen var forkert, vi mangler så mange praktikpladser, at eleverne alligevel ikke er på skolerne, så vi kommer jer i møde og kommer med nogle penge igen?

Kl. 17:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, jeg må bare erkende, at så mange stjerner har jeg heller ikke på skuldrene, at jeg kan garantere, at man laver en ny finanslov på baggrund af det. Men det, jeg kan garantere, er, at jeg i så fald vil gå i dialog med sektoren om, hvad der så skal ske med et finanslovforslag for 2012. Sådan vil det nødvendigvis være. Det er i øvrigt også den måde, vi normalt justerer på i op- og nedadgående retning. Man tager det op i det efterfølgende års finanslov.

I år har det så været sådan, at den internationale økonomiske krise har smittet af på dansk økonomi, og derfor har det været en nedadgående justering, der har været med finansloven for 2011 for at få finansieret også for 2010. Sådan er det altså, at vi gør det ved de årlige finanslove.

Det er jo lovbestemte omkostninger. Det vil sige, vi har nogle reserver, og hvis vi så overskrider forbruget, går vi i Finansudvalget med et aktstykke, og den mulighed kan selvfølgelig foreligge. Men jeg vil bare ikke stille nogen garanti om det, fordi jeg ikke har fantasi til forestille mig, at vi har ramt så meget forkert. Vi kan se nogle af de bevægelser, der sker i elevtallene nu. Og vi er jo også ret optaget af, både i regeringen og i statsforvaltningen som sådan, at vi rammer nogenlunde rigtigt i vores budgetter. Det er finansloven jo også udtryk for.

Men jeg vil bestemt drøfte det, også med forligspartierne, hvis forudsætningerne ændrer sig, helt bestemt.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Jamen jeg ved ikke, hvad det er for forudsætninger. Ministeren startede i et af de tidligere spørgsmål med at sige, at hun ikke kendte tallene for 2011, og så er forudsætningerne jo også svære at få øje på. Derfor opstiller vi det her på den måde ved at sige, at det, erhvervsskolerne selv fortæller, er rigtigt, nemlig at de har et fald i elevtallet, fordi der mangler praktikpladser – det er 8.000 unge mennesker, der mangler praktikpladser. Man er faktisk i gang med ikke at lukke ned, men det er i hvert fald sådan, at en lang række af landets ungdomsuddannelser har så store økonomiske problemer, at de har meget svært ved at finde de her penge, og mange af dem kører med under-skud i forvejen.

Med den anden hånd kommer ministeren og siger: Det er, fordi I har en elevtilgang, så nu tager vi de penge, I ellers skulle have brugt på at sikre en kvalitet i uddannelsen.

Så jeg vil slutte af med et sidste spørgsmål: Forventer ministeren, at erhvervsskolerne kan levere den samme kvalitet på erhvervsuddannelserne, når de har de her 400 mio. kr. mindre, end de ellers ville have haft? Kan erhvervsskolerne så levere præcis den samme kvalitet i erhvervsuddannelserne?

Kl. 17:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:11

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg har jo ikke sagt, jeg ikke kender tallene. Jeg kender vores tal, jeg kan bare ikke kommentere på erhvervsskolernes tal, som jeg ikke har foran mig, og som ikke indgår i min skriftlige forberedelse til dagen i dag.

Vores forudsætning er, at der er en markant aktivitetsstigning, det er vores forudsætning, og man har regnet sig frem til, hvad den vil være i 2011, på baggrund af de bevægelser, vi ser i øjeblikket. Det har vi jo tal for, for de er kommet ind, og dem udbetaler vi taxameter på baggrund af nu. Der er en markant stigning i aktiviteten i 2010, og det tilvejebringer vi så ressourcer til ved bl.a. at skære en lille smule i taxametrene. (Kim Mortensen (S): En lille smule?). Ja, det er en lille smule, det er en lille smule, når man tager i betragtning, hvad der sker i andre lande. Jeg har lige været sammen med de baltiske landes ministre, og jeg har været sammen med de nordiske landes ministre, og det har simpelt hen undgået Socialdemokraternes opmærksomhed, hvad der foregår i omverdenen. Det her er meget, meget små besparelser i de offentligt finansierede uddannelser sammenlignet med, hvad man står med i udlandet. Det er det simpelt hen.

Men det, der er det positive billede, er, at skolerne med de forudsætninger, vi stiller op – og vi plejer jo dog også at have et vist ansvar over for Folketinget – har aktivitetsstigninger, og derfor mener jeg bestemt, at man kan levere den samme kvalitet i 2011, som man har kunnet i 2010, fordi volumen gør, at man samlet set får mange ressourcer ud af skolerne.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Hermed siger vi tak til hr. Kim Mortensen. Så er spørgsmål 23 på dagsordenen sluttet.

Spørgsmål 24 er til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 17:13

Spm. nr. S 321

Kl. 17:15

24) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor er det elever og studerende, der især skal rammes af regeringens nedskæringer med forslag om at fjerne SU for hjemmeboende, øge transportudgifter til unge på ungdomsuddannelserne og ekstraordinære besparelser på uddannelserne på grund af øget søgning til uddannelserne?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:13

Christine Antorini (S):

Tak. Hvorfor er det elever og studerende, der især skal rammes af regeringens nedskæringer med forslag om at fjerne SU for hjemmeboende, øge transportudgifter til unge på ungdomsuddannelserne og ekstraordinære besparelser på uddannelserne på grund af øget søgning til uddannelserne?

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:13

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for spørgsmålet. Det er sådan, at det i en situation, hvor samfundsøkonomien er stærkt udfordret, er nødvendigt, at alle bidrager til genopretningen. Det gælder også et stort driftsområde som uddannelsesområdet, og det er centralt for mig, at vi prioriterer vores ressourcer. I modsætning til Socialdemokraterne tror vi, at vi er nødt til at bremse væksten i den offentlige sektor; vi tror ikke, at det er en god idé, at den gnaver sig yderligere ind på erhvervssektoren eller på den private sektor, som skal være med til at betale på sigt.

Danske virksomheder er allerede meget klemte af, at de betaler store skatter og har store produktionsomkostninger i Danmark, og vi taber konkurrenceevne i øjeblikket. Men det forventer jeg ikke at Socialdemokraterne har nogen forståelse for, for jeg har tidligere forsøgt, men det har ligesom ikke vundet gehør, at det sådan set er det, der er udfordringen.

Derfor er vi også nødt til at prioritere inden for uddannelsesområdet, og når jeg står i en situation, hvor jeg skal se på, hvad der er helt afgørende for at kunne få en ungdomsuddannelse, så ser jeg på det, vi ved noget om. Det er helt afgørende, at man har en høj grad af faglighed med sig fra grundskolen, og så mener jeg, at det er klart bedre, at vi bruger pengene i folkeskolen til at lave en god folkeskole, men også en af verdens dyreste, endnu bedre; den bliver så også endnu dyrere, men det er, fordi der skal en stor omstilling til i forhold til f.eks. at skabe en inkluderende folkeskole.

Så det er udgangspunktet for det.

Samtidig har Socialdemokraterne haft meget travlt med at kritisere, at vi har lettet skatten på arbejdsindkomst og pålagt f.eks. fedtafgifter og andet, som så henter et provenu hjem. Men skatteomlægningerne har faktisk betydet, at en almindelig LO-familie har fået omkring 3.000 kr. mere til rådighed hver måned, det vil sige 36.000 kr. mere om året. De penge kunne man eventuelt bruge på at understøtte sit eget barns uddannelse ved at finansiere de udgifter, der måtte være, mens den unge er hjemmeboende. Men vi afsætter penge fra den SU-pulje, der går til de unge hjemmeboende, til de familier, som ikke måtte have ressourcer til at løfte opgaven selv.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Nu har vi jo gentagne gange set, når der har været et af regeringens nedskæringsforslag på uddannelsesområdet, at undervisningsministeren har givet den samme generelle varme sang om, at man må tage hensyn til den internationale krise, og her kommer jeg.

Nu spurgte vi helt konkret undervisningsministeren om de ekstraordinært store besparelser, der skal ramme uddannelsesområdet. Det er jo sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti i sit finanslovsforslag, som netop er faldet på plads, i forvejen havde skåret knap 4 mia. kr. på forskning og uddannelse, og så har man pludselig opdaget, at der søreme er flere unge, der har valgt at starte på en ungdomsuddannelse. Det er åbenbart så stort et problem for regeringen og Dansk Folkeparti, at man har besluttet sig til, at det skal uddannelserne da bare betale selv. Det betyder ud over de besparelser, der i forvejen lå på uddannelsesområdet, at der bare på undervisningsministerens område er kommet en ekstraordinær besparelse på uddannelserne på 510 mio. kr.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, hvorfor regeringen mener, at det lige præcis er det, der gør, at der er flere unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse. For sagen er jo den, at regeringen har et kæmpestort forklaringsproblem, når vi snakker om ungdomsuddannelserne. Der er færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse, end da regeringen kom til. Statsministeren har selv i forhold til sit vækstforum peget på, at det, der var en af de ti største udfordringer for Danmark, var, at der var for få unge, der uddannede sig. Hvad sker der? Man skærer både ordinært på uddannelserne, og så får de lige det her gok på 510 mio. kr. på Undervisningsministeriets område oveni. Hvorfor tror undervisningsministeren, at det er det, der skal til for at løfte Danmark ud af den uddannelsesfælde, som regeringen er ved at bringe os i?

Kl. 17:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:17

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg tror ikke, at det er regeringen, der står alene med det problem. Så vidt jeg husker Socialdemokraternes finanslovudspil – men det kan være, at den socialdemokratiske ordfører kan være helt præcis om det selv – er de penge, der er afsat til aktivitetsstigninger, alene de penge, der er afsat på det her område, det er alene globaliseringspuljepenge. Om dem vil jeg bare sige: Det var jo ikke nok. Det er jo derfor, at vi har en udfordring. Vi har mere aktivitet i forhold til det, der var forudsat i de aftaler, der er lavet om globalisering. Men det kan den socialdemokratiske ordfører nok løfte sløret for, når hun får ordet lige om lidt, hvis hun har lyst – det er ikke mig, der skal stille spørgsmålene.

Jeg skal ikke stille spørgsmålene, men jeg er da også nødt til, når vi står hernede, at forklare, hvorfor vi gør, som vi gør. Det er altså, at de penge, der er afsat i globaliseringspuljen, ikke var tilstrækkelige til at finansiere den meraktivitet, og det er korrekt, at Undervisningsministeriet leverer pænt meget til at få skik på dansk økonomi, i forhold til at vi skærer i taxameteret, men i og med at der er penge fra flere taxametre, der udbetales, fordi der kommer flere i gang, er det jo stadig væk en fantastisk stor sum, der skal finansieres, og klart større, for vi bruger klart flere penge på uddannelse i dag, end da S og R var i regering, så vi har faktisk haft en positiv vækst i udgifterne. Vi er bare nødt til lige i øjeblikket at kigge på, hvordan vi finansierer en meraktivitet.

Kl. 17:18

Kl. 17:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg må henstille til, at taletiden overholdes, ellers bliver det sent for de sidste i aften. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:18

Christine Antorini (S):

Nu ved jeg, at undervisningsministeren jo er fuldstændig klar over, at hovedbudgettet i samtlige år, som regeringen har haft magten, er blevet vedtaget med Dansk Folkeparti. Det er nemlig ved de årlige finanslove. Det er jo også det, der lige er sket nu. Der er lavet den endelige finanslovaftale – igen, igen med Dansk Folkeparti – og i den lå der for milliarder af besparelser på uddannelsesområdet plus den ekstra besparelse på undervisningsministerens område på 510 mio. kr., fordi flere unge starter på en uddannelse.

Jeg synes, at undervisningsministeren skylder et svar på, hvorfor regeringen prioriterer på den måde, for det har jo ikke noget med globaliseringspuljen at gøre. Det er jo nemlig fuldstændig, som min kollega, hr. Kim Mortensen, tidligere også var inde på, at sige, at globaliseringspuljen blev aftalt til at give et ekstraordinært løft på kvaliteten både i forhold til ungdomsuddannelser og videregående uddannelser. Det har altid været sådan, at når der har været øget uddannelsesaktivitet, er det noget, der er blevet finansieret over finansloven. At vi så i forbindelse med globaliseringspuljen også afsatte nogle midler til kapacitet er rigtigt, men det forklarer jo ikke, hvorfor regeringen og Dansk Folkeparti vælger at skære så massivt i de uddannelser, som rent faktisk nu skal løfte, at flere unge heldigvis søger uddannelse. Så det, der er svaret, er åbenbart: Tak, fordi I søger uddannelse, nu kommer I bare til møde en uddannelse af ringere kvalitet.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det, de møder, er: Tak, fordi I tager uddannelse. Som betaling herfor vil regeringen sørge for, at når I er færdige med jeres uddannelse, er der rent faktisk også et arbejdsmarked til jer, for vi vil ikke pålægge danske virksomheder nogle produktionsomkostninger af en karat, som Socialdemokraterne og SF vil, hvor I kommer ud til: 1) et klart svækket arbejdsmarked, 2) at danske virksomheder er svækket i deres konkurrenceevne og 3) at der ikke er råd til fortsat at have det niveau af offentlig velfærd, som vi har i Danmark.

Altså, det er simpelt hen helt fantastisk. Socialdemokraterne er simpelt hen ikke klar over, at vi har verdens største offentlige sektor, og det har vi fortsat med det her finanslovudspil. Socialdemokraterne løfter simpelt hen ikke blikket og kigger ud over verden og ser, hvad der sker andre steder. Hvis vi havde pengene, ville vi da gerne betale dem, men en af grundene, til at ministeriet har givet en pæn andel, er, at vi har enhedsomkostningerne, og når vi får flere ud i uddannelse, falder enhedsomkostningerne lidt. Det er jo bl.a., at vi har givet flere penge til sygehusene, ret præcist 25 mia. kr. mere til sygehusene om året end den tidligere regering – i nutidskroner, underforstået – altså reelt 25 mia. kr. mere om året.

Derudover har vi besluttet med hensyn til bl.a. folkeskolen, at vi ikke synes, at kommunerne skal skære, selv om vi har en international økonomisk krise, og derfor bliver der placeret en hel del på statens budget. Og det påtager vi os ansvaret for i modsætning til Socialdemokraterne.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:21

Christine Antorini (S):

Jeg kan godt forstå, at undervisningsministeren er fristet til hele tiden at snakke udenom og snakke om alt muligt andet – sygehuse og her kommer jeg – for det er en kæmpestor ekstraordinær besparelse, der rammer lige præcis ungdomsuddannelserne. Derfor håber jeg, at undervisningsministeren nu vil forholde sig til den nedskæring, som rammer lige præcis de uddannelser, som undervisningsministeren har ansvaret for.

Jeg har lagt mærke til, at undervisningsministeren hele tiden tager den private sektor som gidsel i sit ærinde med at forsvare nedskæringerne. Men jeg vil gerne spørge, om ikke undervisningsministeren har lagt mærke til, hvad man hele vejen rundt – Dansk Industri, Dansk Erhverv og dem, der i øvrigt kigger på fremtidig vækst, nemlig vismændene bag vismandsrapporten, der kom for et par uger siden – peger på. De peger på, at det er en katastrofe – det vil jeg gerne understrege – at vi ikke får løftet uddannelsesopgaven, og er der ét sted, hvor der skal investeres, også i krisetider, så er det i uddannelse. Har undervisningsministeren opdaget det, som er budskabet, det klare budskab, også fra den private sektor?

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:22

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Der er også en international økonomisk krise, og det er det, der smitter af på dansk økonomi. Det ved jeg godt at Socialdemokraterne ikke kan lide at høre om, men det er jo årsagen til, at vi er nødt til at prioritere hårdere, end vi har gjort de foregående år. Og jeg vil da gerne indrømme, at det var sjovere i de foregående år, hvor vi forholdsvis ukritisk kunne bruge mere i den offentlige sektor, fordi vi havde så kraftig en vækst i den private. Men til trods for det fik vi nu på det tidspunkt også hele tiden at vide, at vi skar ned.

Vi bruger betydelig mere på ungdomsuddannelserne i dag, end vi gjorde, da den tidligere regering var ved magten. Og det er jo en konstatering; det er altså blevet bedre. Men der er også sektorer, som rent faktisk godt i øjeblikket kan medvirke til, at vi lige giver dansk økonomi et boost, så vi kan få sunde finanser. Det er bl.a. gymnasiernes – de har opbygget en betydelig egenkapital, og det er jo glædeligt. Det er positivt, at de har brugt de gode år til at lægge til side, og på den måde minder de jo om regeringen. Men det er altså også sådan, at når man kommer ind i lidt dårligere tider, kan man være nødt til at tære lidt på den ressource, man har lagt til side. Og der ligger flere hundrede millioner kroner.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og hermed er spørgsmål 24 sluttet.

Det næste er spørgsmål 25 stillet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 17:23

Spm. nr. S 323

25) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvorfor mener ministeren, at unge, der søger uddannelser som lærer, pædagog, sygeplejerske, ingeniør m.v., skal rammes af en ekstraordinær besparelse ud over de i forvejen varslede i finanslovforslaget,

alene fordi der er flere, der søger netop de uddannelser, som regeringen selv har ønsket større søgning til?

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Christine Antorini for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:23

Christine Antorini (S):

Hvorfor mener ministeren, at unge, der søger uddannelser som lærer, pædagog, sygeplejerske, ingeniør m.v., skal rammes af en ekstraordinær besparelse ud over de i forvejen varslede i finanslovsforslaget, alene fordi der er flere, der søger netop de uddannelser, som regeringen selv har ønsket en større søgning til?

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:23

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det bliver samme svar som til de øvrige spørgsmål: at aktiviteten stiger og vi har skullet finde finansiering til at betale flere taxametre ud. Så vi skærer ned på taxametrene med 1½ pct. for at tilvejebringe ressourcer til at kunne udbetale taxametre også i fremtiden.

Altså, det bliver den samme sang, og jeg ved, det irriterer fru Christine Antorini, når jeg henviser til, at den offentlige sektor i øjeblikket koster mere end det, vi får ind i indtægter, og derfor er det et spørgsmål om, at man er nødt til at prioritere ressourcerne. Og så kan man diskutere prioriteterne, men jeg hører faktisk aldrig fra Socialdemokraterne, hvad det er for nogle prioriteter, de vil lave, andet end at de vil hente flere penge ude i erhvervslivet og bruge i den offentlige sektor. Det mener vi i VK-regeringen ikke er en løsning, fordi dansk erhvervsliv og danske virksomheder er pressede nok i forvejen og nok gerne vil have sig frabedt at få flere omkostninger i produktionen. Men det kan man jo gå i dialog med dem om. Jeg har selv været det.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:24

Christine Antorini (S):

I Socialdemokraterne og SF's finanslovsforslag er der en række prioriteringer, som ikke er behagelige. Vi kommer til at hæve nogle skatter, vi kommer til at tage fra bankerne, men det betyder bl.a., at vi prioriterer et løft af uddannelserne. Men nu er det jo ikke mig, der skal svare på spørgsmål, det er ministeren, og derfor synes jeg, vi skal vende tilbage til det, som er udgangspunktet for spørgsmålet, nemlig at der kommer massive ekstraordinære besparelser, som rammer alle videregående uddannelser inden for undervisningsministerens område.

Jeg vil gerne stille ministeren et meget konkret spørgsmål, for igen hører vi ministeren, der tager den private sektor til indtægt for, at det er det helt rigtige at spare ekstraordinært meget på uddannelserne. Kan ministeren bekræfte, at Dansk Industri og Dansk Erhverv samstemmende har sagt, at de er fuldstændig uenige i de nedskæringer, der sker på ungdomsuddannelserne, de videregående uddannelser og for den sags skyld også voksenefterskoleområdet, som også lige får en rundbarbering af regeringen og Dansk Folkeparti?

Kan ministeren bekræfte, at man samstemmende fra erhvervslivets organisationer har sagt, at det er en helt forkert prioritering? Det er det generelt, men det er det især i en krisetid, fordi vi har behov for veluddannet arbejdskraft og flere unge, der gennemfører en uddannelse.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:25

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det sådan, at det at hente flere skatter ikke er det samme som at prioritere den offentlige sektor, altså, det er bare at lade den offentlige sektor vokse på bekostning af den private. Nu valgte ordføreren faktisk at svare på mit spørgsmål, selv om hun ikke er forpligtet til det, og det, jeg egentlig spurgte til, var, hvad man ville prioritere i den offentlige sektor. Men Socialdemokraterne og SF – det ved vi godt – vil bare lave den offentlige sektor større, og nogle skal så betale det. Altså, det er jo ikke et rimeligt regnestykke at stille op at spørge til, hvad DI og Dansk Erhverv siger til et konkret forslag fra os sammenlignet med en overordnet økonomisk plan. Altså, jeg kunne også finde tekststeder – det er jeg sikker på – hvor man kunne se, at vi ifølge internationale økonomiske organisationer og erhvervslivet i Danmark knækker ryggen, hvis vi bliver ved med at pålægge dansk erhvervsliv øgede produktionsomkostninger, for vi er jo ude at konkurrere på et globalt marked.

Det er jo en smagssag, selvfølgelig også i erhvervsorganisationerne, hvordan man griber tingene an. Men jeg tror også, at det er en af de myter, der bliver dannet omkring uddannelse, at der er en ligefrem proportionalitet mellem antal kroner, man bruger, og resultater. Og hvis det var så vel, at der var ligefrem proportionalitet, havde vi jo en af verdens bedste folkeskoler med nogle af verdens bedste resultater, for vi har jo f.eks. en af verdens dyreste. Og det samme ville jo gøre sig gældende med en stribe af vores andre uddannelser, hvor vi også ligger højt udgiftsmæssigt, men ikke nødvendigvis får optimale resultater ud af det. Jeg er sikker på, at skolerne godt kan håndtere den udfordring, de står med.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:27

Christine Antorini (S):

Jeg må fortolke det lange, generelle svar sådan, at ministeren ikke kunne afkræfte, at erhvervsorganisationerne faktisk peger på, at det er en katastrofe, sådan som der bliver skåret ned på uddannelserne. Jeg vil derfor gerne fortsætte inden for det samme felt, for det er sådan, at statsministerens vækstforum skulle tage stilling til en række udfordringer, som regeringen selv har peget på, og jeg vil gerne nævne udfordring nr. 3, som lyder: Uddannelsesniveaue sakker efter de bedste lande.

Når nu statsministeren selv har erkendt, at det er det, der er virkeligheden, vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, om det ikke er noget, der gør indtryk på undervisningsministeren. Regeringen har siddet i snart 10 år, og det går den forkerte vej med uddannelserne, og det, der sker, er, at der sker ekstraordinært store besparelser på lige præcis de uddannelser, som regeringen selv har peget på burde have et løft. Gør det indtryk på ministeren?

Kl. 17:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Ja, det ville da gøre indtryk på mig, hvis det var sådan, at det var den opfattelse, at de besparelser, vi laver nu, altså sænker enhedsomkostninger pr. studerende, når der kommer langt flere ind; så ville det da

gøre et stort indtryk. Men jeg ved jo også, at det danske erhvervsliv vil kunne genkende billedet af, at når man masseproducerer – og det er ikke for at sammenligne unge studerende med enheder, man laver ude i industrien – kan man konstatere, at de faste omkostninger er dækket. Bygningerne er dækket ind, man har fået ansat rektor, man har fået pedellen ansat osv. osv.

Når man har dækket det ind og der kommer flere studerende ind, bliver enhedsomkostningen naturligt nok lavere for de sidst ankomne. Sådan er det, og det bekendte den socialdemokratiske regering sig til tidligere, men det gør man selvfølgelig ikke længere, når man er i opposition og gerne vil genvinde regeringsmagten.

Men med hensyn til uddannelsesniveaet tror jeg bare, man er nødt til at se på, at det er helt andre metoder, der skal bruges til at få unge i gang. Vi kan altså se en aktivitetsstigning nu, og det vil sige, at når unge mennesker ikke har et alternativ i at gå ud og få et job, søger de mere uddannelse. Vi er faktisk kommet rigtig fint på denne side af krisen på den måde, fordi vores ungdomsarbejdsløshed ikke er eksploderet. Vi har i fællesskab kunnet afsætte penge til flere praktikpladser, og jeg skal lige hilse og sige, at det er Dansk Industri bestemt ikke begejstret for, da det jo er lovbundne omkostninger, der bliver påført erhvervslivet for at øge uddannelsesniveaet.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Kl. 17:29

Christine Antorini (S):

Jeg synes, undervisningsministeren skal have en chance for her i spørgetiden og til alle dem, der måtte følge debatten, at fortælle, hvad undervisningsministeren anbefaler, at dem ude på alle uddannelsesstederne – ungdomsuddannelserne, erhvervsskolerne, gymnasierne, produktionshøjskolerne, erhvervsakademierne – som nu skal ud at finde 510 mio. kr. – 510 mio. kr. – ekstra i besparelser ud over de besparelser, der lå i finansloven, skal gøre. Skal de proppe flere elever, flere studerende ind i klasserne, skal de fyre undervisere, eller hvad skal de? Hvad er det for et kvalitetsløft, undervisningsministeren vil anbefale, når de nu skal ud og finde 510 mio. kr. ekstra i besparelser?

Kl. 17:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen konkret kan man jo bl.a. gøre det i gymnasierne, at man tærer lidt på de ressourcer, man har lagt til side i gode tider. Det ville jeg da synes var en naturlig anbefaling at komme med, og jeg kan også sige, at vi selvfølgelig har siddet med nogle overvejelser om, også i forhold til voksenefterskoleområdet, om vi skulle pålægge en øget AER-afgift, når det nu var sådan, at erhvervslivet var så bekymret for, at man reducerede udgifterne på uddannelsesområdet. Jeg rådførte mig en lille smule, og det var altså ikke intentionen i erhvervsorganisationerne, så man skal lige holde lidt øje med, hvilke svar man får, når man spørger.

Men jeg mener ikke, man behøver at skære ned på kvaliteten ude i erhvervsuddannelserne eller det almene gymnasium eller hhx, fordi man får flere elever ind. Jeg synes faktisk, det er naturligt, at enhedsomkostningen falder en smule, når aktiviteten stiger kraftigt, men jeg havde da helst været det foruden, for vi politikere er jo en sjov egenart i befolkningen. Vi synes simpelt hen, at noget af det bedste er at give gaver for andre folks penge, og det jo det, vi egentlig bruger rigtig meget tid på her i Folketinget. Situationen er bare den, at der i dag bare ikke er nær så mange penge i det danske samfund,

som der kunne have været, hvis den internationale krise ikke var sat ind. Det er virkeligheden.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til fru Christine Antorini. Hermed er spørgsmål 25 sluttet.

Spørgsmål 26 er til undervisningsministeren af hr. Per Husted.

Kl. 17:31

Spm. nr. S 317

26) Til undervisningsministeren af:

Per Husted (S):

Hvordan er det kommet bag på ministeren, at flere unge har søgt en uddannelse, som nu skal finansieres af en ekstraordinær, stor besparelse på ministerens eget budget?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Per Husted for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:31

Per Husted (S):

Hvordan er det kommet bag på ministeren, at flere unge har søgt en uddannelse, som nu skal finansieres af en ekstraordinær, stor besparelse på ministerens eget budget?

Kl. 17:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:31

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg må jo sige, at det er positivt. Og man kan spørge: Hvordan er det kommet bag på mig, at det foregår sådan i praksis, at når vi begynder at få tallene ind, der peger i den retning, bliver jeg informeret undervejs? De tal havde vi ikke, da vi lavede genopretningspakken. Altså, det giver sig selv, for da var vi simpelt hen så meget tidligere på året, at vi ikke med den samme sikkerhed som nu kunne fastslå aktiviteten i 2010 og forventningerne til 2011. Det er også derfor, at finanslovarbejdet generelt er henlagt til efteråret, nemlig fordi man jo dér kan forudse – eller være tættere på at forudse – udviklingen.

Men situationen er jo den, at vi skal kunne finansiere den meraktivitet, der er ude i uddannelsesinstitutionerne, og derfor siger vi, at når den allersidste elev går ind ad døren til en skole, er den allersidste elev ikke så dyr som den første, der går derind. Det er altså en velkendt sag, og derfor er det tåleligt, at vi medvirker til at finansiere meraktiviteten, ved at vi sænker enhedsomkostningen en lille smule.

Det ekstraordinære er på 1½ pct. i 2011 – 1½ pct. Altså, der er virksomhedsledere, som har skåret 10, 15, 20 pct. i deres produktionsomkostninger for at kunne konkurrere på de internationale markeder, og vi har jo også i regeringen det hensyn, at de skal kunne afsætte deres varer og skabe arbejdspladser til dygtige danske medarbejdere.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Husted.

Kl. 17:33

Per Husted (S):

Mig bekendt var tallene for ungdomsuddannelserne faktisk til rådighed, da man lavede genopretningspakken. Tilmeldingen til dem sker jo tidligt på året. Men lad det ligge.

En væsentlig del af forklaringen på det øgede antal unge på ungdomsuddannelserne og også de videregående uddannelser for den sags skyld er jo egentlig ret enkel, for når vi kigger på ungdomsårgangene, er de voldsomt voksende i de år, vi er inde i. Hvis vi ser på

de 19-20-årige, er antallet af dem faktisk steget fra ca. 290.000 i 2006 til 325.000 i 2010. Alene fra 2009 til 2010 er antallet i den aldersgruppe faktisk steget med 9.000, og det forklarer faktisk en meget stor del af det øgede optag på uddannelserne.

Den samme tendens ser vi faktisk også på ungdomsuddannelserne for de 17-20-årige, som typisk er dem, der skal ind på ungdomsuddannelserne, nemlig en kraftig stigning i antallet af elever. Så den konklusion, jeg prøver at komme frem til, er, at vi ikke kan prale af, at det er lykkedes os at få væsentlig flere i uddannelse, men at forklaringen primært er, at der faktisk er flere unge i aldersgruppen, og så kan man sige, at den lille reelle stigning, der faktisk har været, i høj grad skyldes konjunkturerne. Så når ministeren går ud i pressen osv. og praler af, at vi får flere unge ind på uddannelserne, så kan det faktisk forklares ud fra den her demografiske udvikling, som jeg lige har redegjort for.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:34

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jeg bare simpelt hen ikke enig i at det kan. Der er jo den tendens, men f.eks. kan en stigning på 11 pct. fra det ene år til andet i de videregående uddannelser på mit ressortområde ikke begrundes alene i demografi. Den kan først og fremmest forklares ved ændrede søgemønstre, og at vi har et fald i frafaldet fra 26 til 21 pct. i grundforløbet kan heller ikke forklares ud fra demografi, men ud fra de unges adfærdsmønstre.

Så der er altså nogle ting, der har ændret sig. Jeg må sige, at det jo altså ikke er mig, der sidder nede i maskinrummet og helt præcist regner det ud, men jeg får leveret tallene for, at der er den her kraftige aktivitetsstigning hen mod finanslovarbejdet. Jeg havde ikke det tal i foråret, da vi lavede genopretningspakken. Det kan være, at jeg burde have haft større viden, da vi lavede genopretningspakken, det kan jeg ikke afvise, men jeg havde i hvert fald ikke en forudsigelse om, at vi kom op på det betydelige merforbrug i 2010 og det forventede ret markante merforbrug i 2011, som nu forudsættes i finansloven. Den viden havde jeg ikke til rådighed.

Så er det klart, at det jo er enormt dejligt, at der er flere unge, som ønsker at uddanne sig. Det tager jeg vel imod, men det skal jo også finansieres, og det er virkeligheden.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg må igen erindre undervisningsministeren om taletiden.

Så er det hr. Per Husted.

Kl. 17:36

Per Husted (S):

Jeg synes egentlig ikke, at jeg får svar. Det er jo ret praktisk med den her demografiske udvikling, den kender vi meget langt ud i fremtiden, fordi børnene først skal i gymnasium eller på universitet, 17-20 år efter at de er født, så den kender vi jo ret præcist. Det kan ikke komme bag på nogen, og det er altså hovedparten af den stigning, vi har set. Så det er det, jeg egentlig kritiserer, for den burde have været kendt på det tidspunkt.

Ministeren taler jo om masseproduktion i svar på tidligere spørgsmål. Med hensyn til den der masseproduktion er det rigtigt, at når det er plastikdippedutter, vi producerer, så er der selvfølgelig en masseproduktion i det, men når vi går ind og kigger på uddannelser, er den væsentligste omkostning jo lønninger. Det er jo indiskutabelt. Og der synes jeg ikke, at man kan bruge den her masseproduktion. Konsekvensen, vi kan se af det øgede optag nu, er, at vi er ved at skrive danmarkshistorie. For første gang i danmarkshistorien er den

gennemsnitlige klassekvotient for en ungdomsuddannelse kommet over 30, og det er på det, der hedder hhx. Det virker negativt på indlæringen, og det skaber øget frafald på ungdomsuddannelserne. Jeg ved ikke, om ministeren kan bekræfte det.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:37

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, men der taler man jo imod aftaler, vi selv har lavet med hinanden, når man siger, at det ikke bliver billigere, ved at der kommer flere elever. Så er der jo heller ikke nogen grund til at lave et udkantstilskud, for så kan man jo bare starte et gymnasium eller en produktionshøjskole eller et erhvervsakademi, hvor end det skulle være.

Jo, selvfølgelig har det betydning, hvor mange elever der kommer ind i en institution, for hvad det koster at få den enkelte elev til at gennemføre. Det er jo derfor, at vi omfordeler ressourcer fra de meget, meget store institutioner inde i storbyerne og ud til de mindre institutioner ude i udkantsområderne. Det har Socialdemokraterne også anerkendt som et princip, og derfor er man jo bl.a. med i den aftale, der betyder, at vi har et udkantstilskud, dels til erhvervsskolerne, dels til gymnasierne.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Husted.

Kl. 17:38

Per Husted (S):

Det var ikke helt et svar på det, hvor jeg fokuserede på de stigende klassekvotienter. Den måde, finansieringen sker på, er jo, ved at vi kommer flere unge mennesker ind i klasselokalerne med de negative konsekvenser, det har, i form af øget frafald, i form af dårligere indlæring, hvad der faktisk er undersøgelser der dokumenterer. Jeg ved, at den tidligere undervisningsminister faktisk benægtede det på et tidspunkt her i salen, men alle undersøgelser tyder på, at vi får øget frafald og dårligere indlæring, når vi øger de her klassekvotienter, og det er præcis det, der er konsekvensen af besparelserne i øjeblikket.

Men lige til slut: Kunne jeg bede ministeren om at bekræfte, at den væsentligste del af stigningen i antallet af unge på ungdomsuddannelser og også på universiteter skyldes ren demografi og ændring i befolkningssammensætningen?

Kl. 17:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:39

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det kan jeg simpelt hen ikke bekræfte. Jeg kan se af mit talepapir, at der på finanslovsforslaget for 2011 rent faktisk er budgetteret med stigende aktivitet på ungdomsuddannelserne, men der er altså startet endnu flere, end vi havde forventet, og derfor må jeg gå ud fra, at huset har taget højde for demografi i det oprindelige forslag, og så er vi nødt til at justere, fordi søgemønstrene har ændret sig.

Men jeg er bare nødt til at være fuldstændig ærlig og sige, at jeg ikke kender den nøjagtige vægtning imellem demografien og så det, at unge mennesker holder fast lidt længere og er mere tilbøjelige til at gennemføre, hvilket jo er positivt. Men jeg vil meget gerne oversende det til udvalget, hvis man er interesseret i det.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmål 26 er afsluttet.

Spørgsmål 27 er til undervisningsministeren af hr. Per Husted.

Kl. 17:42

Kl. 17:40

Spm. nr. S 318

27) Til undervisningsministeren af:

Per Husted (S):

Hvordan mener ministeren, at de ekstraordinære nedskæringer på uddannelserne styrker målsætningen om, at 95 pct. af de unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse og 50 pct. af de unge en videregående uddannelse i 2015?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Per Husted for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:40

Per Husted (S):

Hvordan mener ministeren at de ekstraordinære nedskæringer på uddannelserne styrker målsætningen om, at 95 pct. af de unge skal gennemføre en ungdomsuddannelse og 50 pct. af de unge en videregående uddannelse i 2015?

Kl. 17:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:40

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er nu heller ikke sådan, at jeg mener, at det decideret er en kæmpe stor fordel, det mener jeg bestemt ikke. Penge har da værdi. Jeg siger bare, at der ikke er en ligefrem proportionalitet mellem de penge, man bruger, og de mål, man når. For nylig var jeg i Lemvig for at snakke med en masse gode uddannelses- og skolefolk derovre, og de var ved at nå 2010-målsætningen, som er, mener jeg, at 84 pct. får en ungdomsuddannelse. Og det er ikke en rig kommune, det er ikke rige institutioner. Det er tværtimod meget små institutioner, og derfor er det også meget dyrt for dem at få unge til at gennemføre. Men de har gjort det qua et meget tæt og nært samarbejde.

Vi kan også se på nogle af de ting, der lykkes oppe i vores eget nordlige Nordjylland, at det sker, når erhvervslivet og kommunens aktører, erhvervsråd og andre, går sammen om at skabe et godt og dynamisk uddannelsesmiljø lokalt. Det er jo naturligvis ikke noget plus, at man sænker enhedsomkostningerne, men det sker jo på baggrund af, at der ikke er de samme ressourcer til rådighed i det danske samfund nu, som der har været tidligere, så der er en god begrundelse. Altså, det er ikke sådan, at regeringen synes, det er sjovt, og det har vi da også bevist år efter år, hvor vi har brugt flere penge på uddannelse. Vi ville helst have været det foruden.

Men jeg tror faktisk, at det sagtens kan lade sig gøre alligevel, for det, vi kan se, er, at de unges motivation til at gennemføre er steget. Det må i hvert fald være det eller tryllet, som har sørget for, at de er der lidt længere tid og i højere grad gennemfører nu, end vi har set før.

Med hensyn til profilmodellens tal skal vi bare være opmærksomme på, at den måler en indsats, der skete for år tilbage, og jeg tror faktisk meget på, at de resultater, vi har skabt sammen, har en positiv virkning.

Endelig vil jeg sige, at vi heller ikke har set resultatet af de ting, vi faktisk sammen, Socialdemokraterne, V, K og O, har lavet omkring folkeskolen. Jeg synes, vi skal gøre meget mere, men jeg er ikke i tvivl om, at de tiltag, vi har lavet, vil få effekt på sigt.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Husted.

Per Husted (S):

Hvor nødig jeg end vil, bliver jeg nødt til at erklære, at jeg faktisk er meget enig i undervisningsministerens udlægning her, at det er det der lokale samarbejde mellem forskellige aktører, der er med til at rykke. Og der ærgrer det jo så mig, at jeg kan læse, at måden, man vil finansiere det øgede optag på uddannelse på i de kommende år, er ved at tage pengene fra globaliseringspuljen. Som der står om ideen med globaliseringspuljen – nu læser jeg op – var den tiltænkt investeringer i Danmarks fremtid, altså, hvor man investerer og ikke bruger pengene på drift. Der står konkret investeringer i kvalitetsløft gennem en differentieret vejledningsindsats, styrket og mere målrettet undervisning i erhvervsuddannelsens grundforløb og en styrket efteruddannelse for lærer og en forstærket uddannelsesgaranti.

Nu bliver pengene brugt på den almindelige undervisning, og det ærgrer mig dybt, for lige præcis de her penge var øremærket til de spændende ting, som ministeren faktisk var inde på i sit svar til mig, og som netop kunne være med til at få andelen af unge mennesker, der får en ungdomsuddannelse, får en videregående uddannelse, mere op. De penge går nu ind i den almindelige drift, og det kommer til at koste Danmark rigtig mange penge på sigt, fordi vi ikke får lavet den her forebyggende indsats.

Det var jo egentlig mere en kommentar, jeg kom med, end et spørgsmål, men er ministeren ikke enig i, at det er brandærgeligt, at globaliseringspuljens midler til investeringer nu pludselig går over i den almindelige drift?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:44

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, men jeg håber heller ikke, det går sådan. Faktisk er jeg slet ikke af den opfattelse, at vi sådan helt skal sidde og definere alt for klart – altså, det kan man se lidt forskelligt på – hvordan de skal bruge ressourcerne ude i institutionerne. Det har vi så valgt at gøre, fordi det var den måde, som aftaleparterne kunne sige på, at det så er det, man prioriterer politisk.

Men jeg vil bare sige, at der er nogle kanon gode resultater rundt omkring, hvor de har udviklet sig på en anden måde, end vi har forudsat i forligskredsen, fordi det er nogle andre værktøjer, man vælger at bruge derude. Det kan være mentorordninger, eller det kan f.eks. være som på Mercantec i Viborg, hvor man har valgt at udvikle sig med mere niveaudelt undervisning og har sat noget fokus også på talent. Så det er også mange gange, at de faktisk ude i virkeligheden kan træffe nogle beslutninger om noget, som egentlig synes at gå ganske godt.

Nu har vi snakket meget om besparelser, men altså, bevillingerne til uddannelse i alt, der bidrager til opfyldelsen af uddannelsesmålsætningerne, er faktisk steget kraftigt i de senere år, bl.a. ved fælles hjælp. Men i 2011 er bevillingerne på dette område øget yderligere med 600 mio. kr. Så selv om vi skærer ned på taxameterpengene, skal man altså være opmærksom på, også ovre i oppositionen, at samlet set får institutionerne flere penge – flere studerende, men også flere penge.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Husted.

Per Husted (S):

Jeg kunne godt tænke mig lige at blive ved globaliseringspuljen, for jeg synes ikke, at vi kommer helt derhen, hvor jeg gerne vil.

Er det ikke korrekt, at man lægger op til, at der fra 2012 og frem bliver taget midler fra globaliseringspuljen, der overgår til den almindelige drift på ungdomsuddannelser, på universiteter, og at de ikke er øremærket udvikling, kan man sige, og investering?

Kl. 17:45

Kl. 17:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:46

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er et godt spørgsmål, og det er faktisk også et ret kompliceret spørgsmål. Men for 2012 gælder det, at det er de ikkeudmøntede midler, som kommer i spil. Jeg kan bare lige nævne et eksempel, vi i hvert fald har – altså et lille eksempel, vi har også nogle store eksempler, jeg kan bare ikke huske dem – på modernisering og forbedring af skolepraktikken. Det løber i hvert fald ind i 2012, så de penge vil man ikke kunne bruge – altså de penge, vi har udmøntet. Så det er kun de penge, vi ikke har udmøntet, som kunne indgå.

Jeg håber, at skolerne vil fortsætte deres udviklingsarbejde. Det er nemt nok for hende at sige, kan man tænke derude, men samlet set bliver der faktisk også i 2011 og 2012 og fremadrettet gode ressourcer til rådighed til at uddanne vores unge mennesker. Det er lykkeligt, at vi ikke er i en situation som den, jeg f.eks. fik beskrevet af min litauiske kollega ved mødet i mandags med de baltiske undervisningsministre, og hvor man har skåret 20 pct. over hele linjen.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Husted.

Kl. 17:47

Per Husted (S):

Altså, det er fint nok med de eksempler fra andre lande. Jeg har det sådan, at jeg ikke får det bedre af, at andre har det dårligere end mig. Vi har jo forskellige forudsætninger. Det er det danske uddannelsessystem, vi har med at gøre her, og det er jo en kendsgerning, at investeringer i uddannelse som regel tjener sig tifold hjem, det tror jeg man plejer at sige.

Det, jeg kan konstatere, hvis vi bliver ved globaliseringspuljen, er, at de midler, som skulle bruges til at udvikle vores uddannelsessystem og bruges til at få øget antallet af unge, som får en erhvervsuddannelse eller får en uddannelse, pludselig bliver brugt til drift på noget, som vi burde have forudset, nemlig at der bliver flere unge mennesker i den aldersgruppe.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:48

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Sådan som jeg husker S og SF's finanslovsforslag, har man jo altså heller ikke helt der taget højde for den meget kraftige aktivitetsstigning. Nej, nej, det skal man ikke forvente at svare på, det er ikke det. Jeg siger bare, at det ser ud til at forholde sig sådan, at der ikke rigtig er nogen, der har forudset den meget kraftige aktivitetsstigning, som vi har haft i 2010 og forudsætter at få i 2011 og 2012. Det er jo sådan set en lykkelig nyhed.

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Per Husted's opfattelse af, at man ikke får det bedre af, at andre har det dårligere. Det er jeg helt enig i,

det er faktisk næsten tværtimod. Vi får det nemlig dårligere, ved at de andre også får det dårligere. Det er sådan set det, der har karakteriseret den økonomiske krise, nemlig at den har ramt globalt. Hvis nu det bare havde været den danske regering, der havde fjollet rundt og lavet dumme ting – det er det så slet ikke, nej, det er det ikke – så var der en mulighed for, at man så kunne skifte regeringen ud, og at problemerne så var forduftet. Men det er faktisk ikke tilfældet, og det er synd, hvis man bilder befolkningen det ind.

Når jeg henviser til andre lande, er det jo, fordi årsagen til, at vi overhovedet er ude i det her, at vi ikke bare trylleryller flere penge frem, er, at det er en international økonomisk krise, som har givet hele verden et tilbageslag. Vi vil ikke gøre det dyrere at producere i Danmark, vi vil hellere justere den offentlige økonomi, så vi kan efterlade sunde finanser til vores unge mennesker, når de er færdige med uddannelsen.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til undervisningsministeren, tak til hr. Per Husted. Hermed er spørgsmål 27 sluttet.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:49

Spm. nr. S 308

28) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Vil ministeren redegøre for, om ordlyden af den pressemeddelelse, ministeren offentliggjorde den 12. oktober 2010, med teksten »Det er ikke meningen, at almindelige danskere skal rammes af denne lov. Derfor kommer de nye momsregler ikke til at gælde for privates salg af deres egen bolig«, skal forstås sådan, at ministeren alene opfatter »almindelige mennesker« som mennesker, der bor i et parcelhus, og dermed ikke opfatter den store gruppe danskere, der bor i en almen bolig, som »almindelige mennesker«?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:49

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren redegøre for, om ordlyden af den pressemeddelelse, ministeren offentliggjorde den 12. oktober 2010, med teksten – og jeg citerer – »Det er ikke meningen, at almindelige danskere skal rammes af denne lov. Derfor kommer de nye momsregler ikke til at gælde for privates salg af deres egen bolig«, skal forstås sådan, at ministeren alene opfatter »almindelige mennesker« som mennesker, der bor i et parcelhus, og dermed ikke opfatter den store gruppe danskere, der bor i en almen bolig, som »almindelige mennesker«?

Kl. 17:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det skatteministeren.

Kl. 17:50

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

I forbindelse med forårspakke 2.0 blev der indført moms på salg af fast ejendom. Moms på salg af fast ejendom blev indført af flere grunde. For det første bidrager det til finansiering af de store lempelser, der blev gennemført, af skatten på arbejde, for det andet tilpasses det danske momssystem til EU's indre marked, fordi vi harmoniserer de danske momsregler med EU's momsregler, og for det tredje ligestilles erhvervet med andre erhverv, som betaler moms.

Ophævelsen af momsfritagelsen for fast ejendom betyder, at der fra 1. januar 2011 skal betales moms ved erhvervsmæssigt salg af

byggegrunde og nye bygninger med eller uden tilhørende jord, men kun de erhvervsmæssige salg momsbelægges. Privatpersoners salg af fast ejendom kan fortsat ske uden moms.

Dette var budskabet i en pressemeddelelse af 12. oktober.

For de personer, der i dag allerede bor i almenlystige boliger, vil ophævelsen af momsfritagelsen for salg af fast ejendom ikke have nogen betydning. Det vil heller ikke fremadrettet få nogen betydning, for selv om ejendommen skulle blive solgt, er det i loven forudsat, at momsen på byggegrunde nedvæltes, og det betyder, at det er sælgeren, der vil blive belastet af momsen, og prisen for køber vil dermed være uændret.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:51

Thomas Jensen (S):

Det var godt læst op, og tak til ministeren for det. Jeg vil bare bede ministeren om lige at kaste et blik på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om, at der også i ministerens pressemeddelelse af 12. oktober står, at der er nogle, der er almindelige mennesker, og nogle, der ikke er almindelige mennesker. Det er det, spørgsmålet går på.

Det er sådan, at vi her i Danmark har 940.000 almene lejere, som bor i lidt over 500.000 almene boliger, og det er en ret stor procentdel af den danske befolkning. Nu udsender skatteministeren så en pressemeddelelse, hvori nogle mennesker, nemlig de mennesker, som har en privat bolig, bliver kategoriseret som almindelige mennesker. Men den store andel af danskere, som bor i en almen bolig, bliver måske kategoriseret som ualmindelige danskere, ualmindelige mennesker. Det er det, spørgsmålet går på, det går ikke på teknikken, den skal jeg nok vende tilbage til. Spørgsmålet går simpelt hen på den ordlyd, som skatteministeren har valgt at bruge i forbindelse med orienteringen om og præciseringen af den her lovgivning. Det er det, som jeg synes er meget vigtigt i dag.

Vi har nu i længere tid debatteret forholdene i de almene boligområder i Danmark, regeringen har sat stort fokus på ghettoområderne, og det er også vigtigt, men der er også, og det er heldigvis langt størstedelen af de almene boligområder i Danmark, velfungerende almene boligområder, hvor folk er glade for at bo, hvor folk er trygge ved at bo, og hvor det er et bredt udsnit af den danske befolkning, der bor der. Alligevel vælger ministeren at bruge en ordlyd om, at folk, der ejer private boliger, er almindelige mennesker.

Det, spørgsmålet går på, er, om de folk, der ikke bor i private boliger, så er ualmindelige mennesker. Jeg vil derfor gerne spørge igen ud fra det oprindelige spørgsmål, jeg læste op: Hvad mener ministeren? Hvem er almindelige mennesker, og hvem er ualmindelige mennesker? Er det, om man er ejer, der afgør det? Er det, om man er lejer, der afgør det? Er folk, der bor til leje, ualmindelige mennesker?

Kl. 17:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 17:53

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg noterer mig, at det socialdemokratiske medlem mener, at folk, der bor i lejebolig, kan kategoriseres som ualmindelige mennesker, og at det så må være det, der står tilbage af det, hr. Thomas Jensen sagde.

Jeg kan sige, at jeg aldrig nogen sinde har omtalt dem, der bor i lejebolig, som noget som helst; for mig er de også ganske almindelige mennesker. Men når det er sagt, må jeg sige, at der jo har været en diskussion om, hvorvidt private, der udstykker en grund, skulle

betale moms af den grund, der blev udstykket, og at det var derfor, pressemeddelelsen blev lavet. Det er selvfølgelig en spændende diskussion, men jeg må sige til hr. Thomas Jensen, at pressemeddelelsen blev lavet i en situation, hvor der var opstået tvivl om det her.

Derfor må jeg også bare sige til hr. Thomas Jensen, at jeg ikke deler den opfattelse, at man skal inddele folk som almindelige og ualmindelige, og jeg kan kun sige, at den her pressemeddelelse blev givet i forhold til den diskussion, der var om det, på det tidspunkt. Det tror jeg sådan set også ses meget tydeligt, hvis man læser pressemeddelelsen i hele dens sammenhæng.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:54

Thomas Jensen (S):

Så kom lyset.

Jamen det er jo en besynderlig debatform. Skatteministeren udsender en pressemeddelelse, og reaktionen i den almene sektor er, at de føler sig, som om de er udstødte, som at de ikke er almindelige mennesker. Det er sådan, reaktionen er.

Formanden for Landsbyggefonden, Jesper Nygård, som også er direktør for KAB, Danmarks største almene boligorganisation, stiller nu på vegne af alle lejerne spørgsmålet: Er vi ikke almindelige mennesker, fordi vi har valgt at bo i almene boliger? Ministeren må jo have forståelse for, at når han vælger at kategorisere nogle mennesker som almindelige mennesker og andre som ikke almindelige mennesker, så er det da noget, der har en betydning for de folk, der bor ude i de almene boliger, især i disse år, hvor vi adresserer, at der er nogle problemer i nogle almene boligområder, men ikke i alle almene boligområder. Så når man læser den her pressemeddelelse i sin helhed, står man også tilbage med den opfattelse, at skatteministeren deler folk op i almindelige mennesker og ikke almindelige mennesker.

Så jeg gentager mit spørgsmål til skatteministeren: Kan du ikke bare stå ved, at du har brugt en forkert formulering og har kategoriseret nogle mennesker som almindelige mennesker, fordi de er private ejere, og andre som ikke almindelige mennesker, fordi de bor til leje i almene boliger.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal lige sige, at man ikke siger du til skatteministeren.

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:56

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Næh, jeg kan sådan set sige, at jeg fastholder det, jeg har svaret til hr. Thomas Jensen – det er sådan set meget simpelt. Jeg kan også sige, som det står soleklart, at jeg ikke inddeler folk i almindelige eller ualmindelige, som hr. Thomas Jensen jo har gjort her i Folketingssalen i dag. Det er jo ret bemærkelsesværdigt, at hr. Thomas Jensen fra Socialdemokratiet laver den inddeling. Men jeg kan sige det, jeg sagde til Ritzau, nemlig:

»Jeg mener selvfølgelig, at alle danskere er almindelige danskere, uanset om man bor i ejer- eller lejebolig«.

Det, som den her pressemeddelelse tog afsæt i, var, som jeg også sagde til hr. Thomas Jensen, en diskussion om, hvorvidt en privat boligejer er momsplichtig, hvis vedkommende udstykker sin grund. Der fandt jeg det nødvendigt at præcisere, hvordan reglerne kommer til at være i forbindelse med den ændring, der kommer den 1. januar 2011.

Kl. 17:56

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:56

Thomas Jensen (S):

Det er jo sådan en besynderlig debatstil. Det er skatteministeren, der i sine pressemeddelelser sidder og deler folk op, og når man så kommer her og gerne vil problematisere det og prøver at få skatteministeren til at præcisere det, så får man en spand et eller andet lige i hovedet, som får det til at lyde, som om det er Socialdemokraterne og mig som boligordfører her i dag, der står og deler mennesker op. Sådan er det jo ikke. Jeg mener ikke, at man skal dømme folk ud fra, hvordan de bor, og det er jo ligesom det, skatteministeren gør i sin pressemeddelelse. Det mener jeg især set i lyset af den politik, som regeringen jo igennem 9 år har ført over for de almene lejere.

Det har været en stedmoderlig behandling af lejerne; det har nærmest været en hævntrøstig politik, der er blevet ført over for lejerne. Det er måske et hævntrøgt for 1998-valget, hvor lejerne jo havde en stor og afgørende indflydelse på, hvordan det valg faldt ud, og så er det bare i den ånd, at ministeren i sin pressemeddelelse af den 12. oktober, formulerer det sådan, at almene lejere ikke er almindelige mennesker. Det synes jeg ikke er pænt over for alle de 940.000 mennesker, der bor alment, og derfor er det i dag med rette, at jeg spørger skatteministeren om skatteministerens opdeling af folk.

Står skatteministeren virkelig ved, at han har opdelt folk i almindelige og ikke almindelige mennesker?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Så er det skatteministeren.

Kl. 17:58

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, vi kommer det nærmere, for dem, der måtte sidde derhjemme og følge denne debat, må jo tro, at der er noget helt galt med hr. Thomas Jensens hørelse, og det kan man vel heller ikke udelukke at der er.

Derfor vil jeg gerne præcisere det igen: Jeg har ikke delt folk ind i grupper. Den eneste, der har delt ind i grupper, er hr. Thomas Jensen her i Folketingssalen i dag. Det er det. Selv om hr. Thomas Jensen står og ryster på hovedet, kan jeg bare konstatere, at hr. Thomas Jensen taler om almindelige danskere og ualmindelige danskere. Det ville falde mig fjernt at lave den definition.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Tak. Hermed er spørgsmål 28 sluttet.

Vi går til spørgsmål 29, som også er til skatteministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 17:58

Spm. nr. S 309

29) Til skatteministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at de almene lejes afdelinger og foreninger ligesom parcelhusejerne skal undtages af den præcisering af reglerne, som ministeren orienterede om i sin pressemeddelelse af 12. oktober 2010?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Hr. Thomas Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at de almene lejes afdelinger og foreninger ligesom parcelhusejerne skal undtages fra den præcisering af reglerne, som ministeren orienterede om i sin pressemeddelelse af 12. oktober 2010?

Kl. 17:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):
Skatteministeren.

Kl. 17:58

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Nu har jeg jo haft lejlighed til ved de tidligere spørgsmål at fortælle lidt om, hvordan reglerne er, men jeg vil gerne slå fast, at ophævelse af momsfrigtagelse for fast ejendom betyder, at der fra 1. januar 2011 skal betales moms ved erhvervsmæssigt salg og kun ved erhvervsmæssigt salg af byggegrunde og nye bygninger med eller uden tilhørende jord. Det, der undtages fra momspligten, er altså privatpersoners salg af egen bolig, eget sommerhus eller frasalg af noget af vedkommendes grund, mens økonomisk virksomhed med handel med nye ejendomme og byggegrunde omfattes. Som jeg allerede har svaret på i min besvarelse af det forrige spørgsmål, forventes momsen på byggegrunde i betydeligt omfang at blive nedvæltet; det vil sige, at momsen ikke overvæltes på køber, men at sælger må bære momsen, hvorved vedkommendes fortjeneste mindskes. Når momsen på byggegrunde bliver nedvæltet i lavere priser, vil lovændringen ikke påvirke mulighederne for at opføre mere alment byggeri, da grundpriserne vil forblive stort set uændrede.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det spørgeren.

Kl. 17:59

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo sådan, at der er nogle forskellige definitioner inden for den her lovgivning. Der er bl.a. definitionen af økonomisk virksomhed, og spørgsmålet er, om ministeren mener, at den almene afdeling, den almene boligforening er en økonomisk virksomhed. Det er jo sådan, at en almen boligorganisation rent historisk og også i dag er et nonprofit foretagende, altså et sted, hvor man ikke skal tjene på, at folk kan bo i en god bolig, men hvor det eneste formål simpelt hen er at skaffe boliger til folk, og så skal der ikke være noget overskud. Dermed kan man godt sætte spørgsmålstegn ved definitionen af, om det er en økonomisk virksomhed, der har profit for øje, for det har sådan en almen boligorganisation jo netop ikke.

Derfor er spørgsmålet: Mener ministeren, at en almen boligorganisation er en økonomisk virksomhed? Og derudover: Mener ministeren ikke, at det får nogen indflydelse på prisudviklingen på byggegrunde, når der kommer de her momsregler vedrørende salg af byggegrunde? Mener ministeren ikke, at det også kan få en indvirkning på, hvad en almen lejer i allerallersidste ende kommer til at betale i husleje måned for måned, år for år? Vi skal jo have vendt hver en sten for at finde ud af, om det her har nogle fordelingspolitiske konsekvenser, hvor lejerne endnu en gang bliver ramt på pengepungen. Det har vi jo set før – der er blevet indført moms på ekstern ejendomsadministration og moms på andre sager, hvilket bliver pålagt lejerne på deres husleje – samtidig med at vi nu i dag med det her lovforslag, i bekendtgørelsen og i vejledningen, kan se, at ministeren lægger op til, at boligejere fritages for en moms. Så derfor: Kan ministeren garantere, at lejere ikke bliver ramt, så de kommer til at betale højere husleje, ved at den her lovgivning kommer til at virke for almene lejere?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det skatteministeren.

Kl. 18:01

er lagt frem af Socialdemokratiet. En enlig dagpengemodtager kommer også til at tabe på det finanslovforslag, der er lagt frem.

Kl. 18:01

Det nytter altså ikke noget at stå og ryste på hovedet, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen, det er sådan set bare at se spørgsmål 13 og spørgsmål 14, der er oversendt til Folketinget, som meget klart forklarer den profil, som Socialdemokratiet vælger at gå til finanslovforhandlingerne med, nemlig at det er de allersvageste, der kommer til at betale for, at en LO-familie – en LO-familie – så kan få en økonomisk fremgang. Det synes jeg er dybt, dybt beklageligt og dybt asocialt, men derom kan man jo altid diskutere nærmere. Så jeg må bare sige, at hr. Thomas Jensens omsorg for nogle af de allersvageste i samfundet er ikkeeksisterende.

Kl. 18:05

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne vende tilbage til det, jeg svarede under de tidligere spørgsmål, og præcisere det. Prisen på nye almene boliger forventes ikke at stige som følge af momsen på byggegrunde, da prisen på byggegrunde inklusive moms er den samme, som før momsen blev pålagt. Det betyder med andre ord, at der ikke er forskel på dem, der bor i parcelhus, og dem, der bor i almen bolig.

Derudover skal man også huske på, at skattereformen er socialt afbalanceret; den er med til at stimulere beskæftigelsen, og den kommer alle i samfundet til gode. I alt har vi jo lavet en skattereform, hvor indkomstskatterne lettes med ca. 29 mia. kr.; bundskatten sænkes med 1,5 procentpoint, mellemskatten på 6 pct. afskaffes, og pensionstillægget til pensionister forhøjes med 2.000 kr. Også lejerne som gruppe vil få en indkomstfremgang som følge af skattereformen. Skattereformen er derfor også til glæde for beboerne i alment byggeri. Og som jeg sagde til hr. Thomas Jensen til at starte med, var det her jo en del af den finansiering – en lille del af den omfattende finansiering – der skulle til for at kunne lave en skattereform, som jeg er stolt over, og som også er med til at sikre fremdrift i samfundet, og som Socialdemokratiet så desværre er imod.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Thomas Jensen for yderligere et spørgsmål.

Kl. 18:03

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg stiller et kort og klart spørgsmål: Mener ministeren, at en almen boligforening er en økonomisk virksomhed? Ja eller nej. Det kan ret let besvares.

Derudover vil jeg godt lige kommentere det der ord, der blev brugt – den vending: en socialt afbalanceret skattereform. Vi har lige set regeringen og skatteministeren gennemføre danmarkshistoriens skæveste skattereform. Der er blevet givet kæmpe skattelettelser til de rigeste, og folk med små indkomster, bl.a. også folk, der bor i almene boliger, har ikke fået særlig meget. Det er ikke definitionen på social afbalancerethed i en dansk kontekst. Det kan godt ske, at det i en ultraliberalistisk kontekst er værd at tage fat i at kalde sådan noget for socialt afbalanceret, for der er enhver jo sin egen lykkes smed. Men når vi står i en dansk kontekst, kan man ikke kalde rød-vinsreformen for socialt afbalanceret. Mit spørgsmål er kort og klart: Er en almen boligorganisation en økonomisk virksomhed – ja eller nej?

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det skatteministeren.

Kl. 18:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Der kom jo en lang række usandheder frem, som fortjener et svar, bl.a. rød-vinsreformen, som hr. Thomas Jensen gerne vil kalde skattereformen. Så ved jeg ikke, hvad man skal kalde det forslag til finanslov, som Socialdemokratiet har lagt på banen, som jo betyder, at nogle af de allerallersvageste i det her samfund kommer til at betale ekstra. De har en negativ økonomisk udvikling. Det er bl.a. folk, der bor i lejebolig, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen. Derfor går jeg også ud fra, at det vil blive lavet om. Det er jo noget bemærkelsesværdigt, at en enlig pensionist kommer til at tabe på det finanslovforslag, som

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det det sidste spørgsmål fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 18:05

Thomas Jensen (S):

Det var jo et meget ensidigt indlæg, hvor vi ikke engang fik svar på det, som hovedspørgsmålet var. Det er endda blevet nævnt to gange, nemlig hvorvidt en almen boligorganisation er en økonomisk virksomhed.

Derudover fik vi holdt et langt velformuleret, sikkert udarbejdet oppe i Venstres pressetjeneste, foredrag om, hvor gode Venstre er, og hvor slemme Socialdemokraterne er. Man har hørt det mange gange. Man kan jo næsten ikke tale med en Venstremand, uden at man får den sang at høre. Jeg vil bare spørge, om ikke det er gået op for ministeren, at vi Socialdemokrater i vores forslag til at rette op på alle de sociale skæve skavanker, der er i den borgerlige regerings skattereform, går ind og kompenserer både pensionister og folk på overførselsindkomster med de ændringer, som vi laver. De bliver kompenseret, og derfor er der ikke noget hold i det der med, at Socialdemokraterne står og hakker ned på folk, som er socialt udsatte her i Danmark. Det er afbalanceret, det vil rette op på de skavanker, den store ulighed, som jo er skabt af den borgerlige regering. Det var bare en kommentar.

Så vil jeg bare bede om det eneste korte svar, jeg har brug for i dag, nemlig: Er en almen boligorganisation en økonomisk virksomhed, ja eller nej?

Kl. 18:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 18:06

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan så berolige hr. Thomas Jensen med, at der sådan set ikke er brug for nogen talenoter fra hverken Venstres pressetjeneste eller andre, det er sådan set bare at læse Socialdemokratiets finanslovudspil. Det er skræmmende læsning nok i sig selv.

Det er nok ikke helt gået op for hr. Thomas Jensen, at der er problemer med det finanslovudspil, der er kommet, og derfor vil jeg sådan set bare anbefale hr. Thomas Jensen at gennemlæse det endnu en gang. Så når man jo faktisk frem til det skræmmende resultat, at nogle af de allerallersvageste grupper i det her samfund taber; de taber penge på den reform, som der lægges op til i Socialdemokratiet. Det kan jeg kun beklage, og så kan jeg da udmærket slå fast, at en almennyttig boligforening også bliver omfattet af det, som er spørgsmålet her. Det er sådan set også allerede besvaret tidligere.

Kl. 18:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmål nr. 29 sluttet. Tak til ministeren, tak til spørgeren.

Så går vi over til spørgsmål nr. 30, og det er også til skatteministeren af hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:07

Spm. nr. S 312

30) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres trafikordfører, Kristian Pihl Lorentzen, i, at bilister fra år 2012 skal betale 1.500 kr. om året eller 60 kr. for 10 dage for at køre på motorvejene?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Nick Hækkerup bedes læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 18:07

Nick Hækkerup (S):

Tak. Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres trafikordfører, Kristian Pihl Lorentzen, i, at bilister fra år 2012 skal betale 1.500 kr. om året eller 60 kr. for 10 dage for at køre på motorvejene?

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:08

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, det er jeg ikke enig med hr. Kristian Pihl Lorentzen i.

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:08

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren så enig i, at der er et problem med bilforureningen, som skal håndteres, og at en af vejene til at håndtere det kunne være at lave en omlægning af de danske bilafgifter, sådan at man gjorde det dyrere at køre på vejene, men til gengæld i et lukket system satte registreringsafgiften ned, så det blev billigere at anskaffe sig en bil?

Kl. 18:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:08

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Men det er jo et lidt mærkværdigt spørgsmål, for jeg tror udmærket, at hr. Nick Hækkerup er klar over, at der jo er diskussioner, og at det også fra regeringens side er sagt, at vi vil undersøge muligheden for at lave grønne kørselsafgifter, også for biler. Nu starter vi med lastbiler i 2012.

Kl. 18:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Nick Hækkerup for yderligere et spørgsmål.

Kl. 18:09

Nick Hækkerup (S):

Når jeg interesserer mig for det, er det, fordi vi jo ved – og det ved ministeren også – at de store forureningsområder, som vi har brug for at få fat på, og som er uden for EU's kvotesystem, for så vidt angår CO₂-udledningen, altså bønderne, bilerne og boligerne, kommer vi til at håndtere over de kommende år for at sikre, at vi får lavet de reduktioner i CO₂-udledningen, som er ønskværdige, hvis vi skal kunne give et ordentligt, rent og fornuftigt samfund videre til de ge-

nerationer, som kommer efter os. Det her kunne jo være et af initiativerne.

Et andet initiativ, som har været omtalt, er, at man måske kunne ændre skrotningspræmien, sådan at vi hæver skrotningspræmien for bilerne – bare for eksemplets skyld – til f.eks. 15.000 kr., hvis den, der får skrotningspræmien, samtidig køber en miljøvenlig bil. Kunne det tænkes at være et initiativ, som regeringen ville se på?

Kl. 18:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 18:09

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvis det var et initiativ, vi ville se på, havde vi jo taget det med i det finanslovforlig, der netop er indgået. Så det er ikke et initiativ, som vi for nærværende diskuterer. Jeg har heller ikke noteret mig, at Socialdemokratiet har det med i deres finanslovudspil.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der det sidste spørgsmål fra hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:10

Nick Hækkerup (S):

Nu skal jeg lade være med at kommentere, hvordan ministeren læser vores finanslovudspil, for det er faktisk i vores finanslovudspil, og vi har jo også en situation, hvor jeg kan konstatere, at bl.a. Dansk Folkeparti har meldt positivt ud over for sådan nogle tanker. Men jeg forstår det sådan, at det ikke er en vej, regeringen vil betrede for at sikre, at vi får udskiftet dele af den meget gamle bilpark, som vi har i Danmark. Vi har jo en situation, hvor de 300.000 biler, der udleder mest CO₂, udleder lige så meget, som 4 millioner nye biler ville gøre. Så der er jo, må man sige, et rimeligt ønske og, synes jeg, en fælles interesse i at sikre, at det her bliver et af de elementer, som man kunne bruge til at føre en miljøpolitik, som fører til et renere og mere CO₂-frit samfund.

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 18:11

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu skal jeg ikke blande mig i, hvad der bliver spurgt om, men spørgsmålet, der blev stillet her, er jo noget andet end en skrotningspræmiediskussion, som spørgeren nu vil tage. Det synes jeg jo er helt fint, men det er jo ikke en diskussion, jeg har forberedt mig på her i detaljen i dag, og derfor har jeg sådan set heller ikke tænkt mig at gå videre. Spørgsmålet er, om jeg er enig med hr. Kristian Pihl Lorentzen, og det kan jeg sige nej til.

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, og det bliver så spørgsmål 31, og det er igen stillet til skatteministeren af hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:11

Spm. nr. S 313

31) Til skatteministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres skatteordfører, Mads Rørvig, i at indførelsen af kørselsafgifter vil medføre en dobbeltbeskatning af bilisterne?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:11

Pihl Lorentzen, har stillet, og som jeg har hørt ministeren er uenig i, også i strid med skattestoppet?

Kl. 18:14

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren enig med sin partifælle, Venstres skatteordfører, Mads Rørvig, i, at indførelsen af kørselsafgifter vil medføre en dobbeltbeskatning af bilisterne?

Kl. 18:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg er ikke klar over, helt præcis hvad hr. Mads Rørvig har sagt. Men jeg kan bare sådan bemærke, at hvis provenuet fra danske biler forudsættes anvendt til nedsættelse af registreringsafgiften og der ikke laves en kompensationsordning, vil forslaget indebære en vis dobbeltbeskatning af ejere af biler, hvor der er betalt registreringsafgift efter de nuværende afgiftssatser, ligesom disse også vil opleve et værditab.

Kl. 18:12

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg har sådan set ikke tænkt mig at gå længere ind i den diskussion. Jeg vil bare sige, at jeg er uenig i det, hr. Kristian Pihl Lorentzen har sagt. Jeg har ikke læst i detaljer, hvordan hr. Kristian Pihl Lorentzen har formuleret sig, men jeg vil bare sige, at det her er ikke og bliver ikke regeringens politik.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der det sidste spørgsmål til hr. Nick Hækkerup.

Kl. 18:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:12

Nick Hækkerup (S):

Når jeg rejser spørgsmålet, er det selvfølgelig, som vi jo diskuterede i det foregående spørgsmål, fordi Venstres trafikordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen, har foreslået, at man uden i øvrigt at gøre noget skulle indføre betaling for at køre på motorvejene allerede fra 2012. Det er naturligvis betryggende, jeg tror ikke bare for os i oppositionen, men også for danskerne i almindelighed, at vide, hvad politikkens på det her følsomme afgiftsområde er. Jeg er i øvrigt fuldstændig enig i, og Socialdemokratiet er fuldstændig enig i, at forslaget på de præmisser vil føre til en uheldig dobbeltbeskatning.

Men man kunne jo også spørge – og det vil jeg gerne høre ministerens kommentarer til – om det her forslag, som venstres trafikordfører har stillet, er i strid med skattestoppet.

Kl. 18:13

Nick Hækkerup (S):

Når jeg spørger til det med skattestoppet, er det jo, fordi det har fyldt meget i tidligere skatteministres argumentation under denne regering og de foregående regeringer, om det her var i strid med skattestoppet eller ej.

Jeg fornemmer, at der er en vis opblødning i forhold til forståelsen af skattestoppet og en vis fleksibilitet i forhold til, om man nu vil fastholde skattestoppet eller ej. Alene den finanslov, som netop er forhandlet på plads, bryder jo med skattestoppet ved at øge afgiften på fjernvarme, ved at stramme reglerne for registreringsafgiften og ved at forhøje vinfafgiften, og derfor er det jo interessant at vide, om ministeren ser på samme måde på den fleksibilitet, der arbejdes med på området.

Kl. 18:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:15

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan kun anbefale hr. Nick Hækkerup at blive mere konkret i sine spørgsmål. Nu er vi kommet til et spørgsmål om en vis fleksibilitet i skattestoppet, og til det vil jeg da være så flink og imødekommende at sige, at regeringen absolut ingen planer har om at bløde op på skattestoppet.

S og SF har jo den dagsorden, der hedder over 30 mia. kr. ekstra i skatter og afgifter. Det er jo noget, der kan mærkes af den enkelte dansker, og her kan jeg bare sige, at VK-regeringens klare holdning er den modsatte. Vi mener ikke, man skal brandskatte folk yderligere, for vi har jo tidligere set eksempler på, at det fører til stagnation og fører til, at arbejdspladser flytter ud af Danmark. Jeg kan så også slå fast, at skattestoppet på ingen måde er brudt med den finanslovs aftale og det forlig, der er blevet indgået i denne uge.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:13

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Ja, nu er vi jo igen uden for, hvad der bliver spurgt om.

Jeg kan sådan set slå fast, at det, som hr. Kristian Pihl Lorentzen har foreslået, er jeg dybt uenig i, og derfor er det heller ikke noget, som regeringen agter at gennemføre.

Kl. 18:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Nick Hækkerup for yderligere et spørgsmål.

Kl. 18:13

Nick Hækkerup (S):

Men selv om det ligger i periferien af det, der kan skrives ned i det første spørgsmål, skal den dialog, vi har her for at fremme folkestyret og den gode indretning af vores samfund, jo ikke bare være en gentagelse af kendte positioner. Den skulle jo gerne udvikle vores fælles forståelse af, hvordan vi kan håndtere samfundet, og derfor synes jeg da, det er relevant nok at stille skatteministeren dette spørgsmål: Er det forslag, som Venstres trafikordfører, hr. Kristian

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går til det næste spørgsmål. Det må så blive nr. 32, og det er også til skatteministeren, men nu er der en ny spørger, og det er fru Malene Søgaard-Andersen.

Kl. 18:16

Spm. nr. S 314

32) Til skatteministeren af:

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Vil ministeren medgive, at momsen på boligadministration og køb af nye byggegrunde rammer lejere hårdt?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:16

Malene Søgaard-Andersen (SF):
Tak for det.

Vil ministeren medgive, at momsen på boligadministration og køb af nye byggegrunde rammer lejere hårdt?

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 18:16

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Et grundlæggende princip bag skattereformen var at fjerne undtagelser og særregler, således at skattegrundlaget bredes ud med lavere beskatning også for lejerne til følge. Dele af erhvervslivet modtager i dag erhvervsstøtte indirekte gennem særlige undtagelser i momssystemet, f.eks. ejendomsadministration og levering af fast ejendom. Det er regeringens politik, at disse danske særregler fjernes, hvilket sikrer et bidrag til nedsættelse af skatten på arbejde og overførsler – et bidrag, som også lejerne vil få stor glæde af.

Med skattereformen er der med virkning fra den 1. januar 2011 indført moms på ekstern ejendomsadministration. Der er ikke indført moms på intern ejendomsadministration, hvilket alt andet lige begrænser de økonomiske konsekvenser for lejerne. Det er samtidig ikke alle lejere, der vil få en huslejestigning. Bl.a. vil ca. 58 pct. af den almene boligsektor slet ikke blive berørt. De, der potentielt kan få en huslejestigning, vil i gennemsnit få en huslejestigning på mellem 20 og 25 kr. om måneden, når der korrigeres for, at huslejestigningerne automatisk medfører højere boligstøtte. Der er altså tale om relativt små beløb for den enkelte, som jo også skal ses i sammenhæng med de markante skattelettelser, der blev givet og er blevet givet, som dermed også sikrer, at lejerne får ekstra meget ud af den skattelettelser, der er givet.

Med virkning fra den 1. januar 2011 skal der betales moms ved erhvervsmæssigt salg af nye byggegrunde. Som jeg jo allerede har berørt i spørgsmål nr. S 308 og S 309, er det i bemærkningerne til lovforslaget forudsat, at der sker nedvæltning af momsen, da markedet ikke kan bære yderligere omkostninger. Når moms på byggegrunde bliver nedvæltet i lavere priser, vil lovændringen ikke påvirke muligheden for at opføre mere alment byggeri, da grundpriserne vil forblive uændrede.

Lad mig afslutningsvis også understrege, at også lejerne som gruppe vil få en indkomstfremgang som følge af skattereformen. Indførelsen af moms på ejendomsadministration og fast ejendom tilpasser det danske momssystem i forhold til det indre marked, men bidrager samtidig til finansiering af lavere skat på arbejde og overførsler, som også kommer lejerne til gode.

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det spørgeren.

Kl. 18:18

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det. Tak for svaret. Jeg er udmærket godt klar over, at det her emne har været berørt tidligere i dag, men jeg synes ikke, at de svar, som skatteministeren gav på de spørgsmål, er særlig fyldestgørende. Så derfor tillader jeg mig at spørge igen om nogle af de ting.

Skatteministeren har, som det tidligere er nævnt, udtalt sig om, at ændringerne i momsreglerne ikke vil komme til at gælde almindelige danskere. Mener skatteministeren ikke, at det er almindelige danskere, der bor i lejeboliger?

Kl. 18:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det skatteministeren.

Kl. 18:19

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg synes, det bærer præg af, at spørgsmålet var formuleret inden, om jeg så må sige, spørgeren var kommet i Folketingssalen. Det skal man jo ikke kunne udelukke er sket.

Jeg kan sige, at i modsætning til Socialdemokratiet deler jeg ikke danskere op i almindelige og ualmindelige, som hr. Thomas Jensen, boligordføreren for Socialdemokratiet, valgte at gøre her i salen i dag. Alle danskere er almindelige borgere. Sådan er det.

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det spørgeren.

Kl. 18:19

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det. Det er jeg da glad for at høre.

Så undrer det mig lidt, at jeg har nogle beregninger fra KAB, der viser, at der kommer til at være en stigning i huslejen for lejeboliger, som ligger noget over det, som regeringen har beregnet sig frem til. Hvordan forholder ministeren sig så til det?

Kl. 18:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det skatteministeren.

Kl. 18:19

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det forholder jeg mig til på den måde, at jeg ikke kender KAB's beregninger, men jeg synes jo, at fru Malene Søgaard-Andersen skulle stille spørgsmålet skriftligt. Så får spørgeren også et skriftligt svar. Jeg har ikke set de beregninger og kan derfor ikke kommentere dem i Folketingssalen.

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der det sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 18:20

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Så vil jeg da stille et skriftligt spørgsmål om det og vil glæde mig til det skriftlige svar.

Jeg vil bare gerne lige høre skatteministeren, om skatteministeren vil medgive, at lejerne i boligejendomme er med til at betale den her skattereform, som VKO har vedtaget.

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 18:20

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, det vil jeg ikke medgive. Hvis man ser på skattereformen, også for lejerne, så er der samlet set en god økonomi i den, og det er ikke lejerne, der kommer til at betale for skattereformen. Det er meget enkelt.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Så skifter vi hold, hvis jeg må sige det sådan: ny spørger og ny minister. Det er spørgsmål nr. S 33, og det er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:20

det så op til kommunerne at udfylde rammerne med en god og målrettet konkret jobhjælp til de ledige.

Kl. 18:23

Spm. nr. S 324

33) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvor har den borgerlige regering efter ministerens vurdering foretaget den største kovending med hensyn til at ændre sin aktiveringspolitik over for arbejdsløse i erkendelse af, at regeringens egen hidtidige aktiveringspolitik har spillet fallit?

Kl. 18:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo til hr. Eigil Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:20

Eigil Andersen (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvor har den borgerlige regering efter ministerens vurdering foretaget den største kovending med hensyn til at ændre sin aktiveringspolitik over for arbejdsløse i erkendelse af, at regeringens egen hidtidige aktiveringspolitik har spillet fallit?

Kl. 18:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:21

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lad mig først sige, at jeg under ingen omstændigheder er enig i den præmis, hr. Eigil Andersen lægger for dagen, for regeringen går videre ad den vej, som vi først betrædte i 2001, nemlig med »Flere i arbejde«-forliget. Allerede dengang slog vi fast, at meningen og formålet med den aktive beskæftigelsespolitik skal være, at de ledige hurtigst muligt skal tilbage i job. Den vej fortsætter vi ad, og det gør vi, fordi den jobrettede indsats er den rigtige måde at hjælpe ledige tilbage i job på.

Vi er også enige om, at kommunerne er de bedste til at hjælpe de ledige tilbage i job; de er tættest på borgerne, de kender området, de kender de lokale virksomheder, og de kender deres behov. Den jobrettede indsats afspejler sig så også i tallene. Hvert og et af landets 91 jobcentre aktiverer i dag flere via et job med løntilskud eller praktik på en arbejdsplads end for blot et år siden. Men der er desværre også jobcentre, der stadig sender for mange ledige på kurser og ud i projekter uden tilstrækkeligt jobsigte og uden effekt.

Det er ofte den nemmeste løsning for kommunen med kurser og projekter, og lige så ofte er det ikke den løsning, der hjælper de ledige hurtigst tilbage i job. De ledige risikerer simpelt hen at blive fastholdt i en offentlig forsørgelse, og det vil jeg ikke stå model til. Det er ikke i orden at sende ledige på kurser og ud i projekter uden tilstrækkeligt jobfokus. Ledige skal i stedet have en hjælp ude på rigtige arbejdspladser, for den bedste vej tilbage til job er typisk, når man som ledig enten er på en privat eller en offentlig arbejdsplads og er med til at løse opgaver i et kollegialt fællesskab. Vi må samtidig sige, at mulighederne for at få et job via ordinær uddannelse også kan være ganske gode.

Med aftalen, som hr. Eigil Andersen jo refererer til, har vi skabt rammerne og givet en økonomisk gulerod til kommunerne, der giver tilbud ude på virksomheder. Man kan sige det sådan, at vi skruer lidt ned for aktiveringsblusset, men vi skruer op for ambitionerne. Nu er

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen for et spørgsmål.

Kl. 18:23

Eigil Andersen (SF):

Der er mange arbejdsløse, som både har lidt og lider under regeringens elendige aktiveringspolitik, for den er alt for bureaukratisk, den er ikke individuel, og de ledige bliver udsat for mange underlige ting, som også har en ydmygende karakter. Det er jo et system, som er skabt af ministeren og hendes forgænger, hr. Claus Hjort Frederiksen, der nu er finansminister. Det er det elendige system, som har behandlet og behandler arbejdsløse dårligt.

Der kan vi jo nævne de her jobsøgningskurser, hvor man har skullet finde sin indre fugl, man har skullet lære at kaste med æg ned ad en trappe, man har skullet lave tårne af spaghetti og skumfiduser, har skullet analysere Napoleons og Hitlers underskrifter osv. Der har jeg så noteret mig den kovending, at regeringen nu – efter massiv kritik af det her de sidste 2 år – vil have sløjft de her jobsøgningskurser, og den del af det må jeg sige at jeg hilser med tilfredshed. Men hvor har det taget lang tid at komme så langt.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke er enig med mig i, at der er tale om en absolut kovending med hensyn til de her jobsøgningskurser, der ikke skal bruges mere.

Kl. 18:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan jeg forstå, at hr. Eigil Andersen hilser det med tilfredshed, men man må da i hvert fald sige, at hr. Eigil Andersen skjuler sin begejstring helt eventyrligt godt, for det er da slet ikke til at slå et smil af hr. Eigil Andersen. Nu har vi endelig fjernet de her kurser, som hr. Eigil Andersen er imod, og så ender det med, at man næsten får skældud for det her i Folketingssalen. Jeg har da aldrig nogen sinde kendt mage!

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:25

Eigil Andersen (SF):

Jeg roser det som sagt, og hvis et smil kan hjælpe ministeren bedre på vej, så for min skyld meget gerne; jeg kan levere nogle stykker, hvis det skulle være.

Men sagen er, at for de arbejdsløse er det blodig alvor, og det har været særdeles ydmygende, og jeg vil gerne spørge ministeren, om hun er enig med mig i, at den største kovending, som regeringen har foretaget her i erkendelse af, at dens eget system er dårligt, er, at man nu sløjfer de her jobsøgningskurser.

Kl. 18:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man må jo spørge sig selv, hvor hr. Eigil Andersen har været de sidste par år. Vi havde et helt anderledes jobmarked, inden vi gik ind i den internationale finanskrisen, og derfor var beskæftigelsespolitik-

ken også indrettet på den måde, som den var, og derfor var der også mulighed for netop at have de her kurser. Det var nogle andre typer arbejdsløse, der var, inden vi kom ind i den internationale finanskrisse. Nu må man sige, at vi har fået langt flere arbejdsløse – og arbejdsløse, der har andre behov. Det er også derfor, vi ændrer politikken nu.

Så er jeg da i øvrigt glad for, at hr. Eigil Andersen nu mener, at han ligefrem også med et smil kan sige, at han er tilfreds med den ændring, der nu er foretaget.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det det sidste spørgsmål fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:26

Eigil Andersen (SF):

Jeg er tilfreds med, at de her jobsøgningskurser bliver droppet, men jeg må sige, at jeg er meget, meget utilfreds med, at der bliver fjernet over 500 mio. kr. fra de arbejdsløse, for det bliver der jo nu. De penge kunne have været brugt til noget langt bedre.

Men jeg forstår ministerens svar sådan, at ministeren er enig med mig i, at vi her står over for den indtil videre største kovending i regeringens beskæftigelsespolitik, eftersom det er et af de absolutte hovedpunkter, som den borgerlige regering nu sløjfer fra sit program.

Kl. 18:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er jeg jo helt grundlæggende uenig med hr. Eigil Andersen, og derfor er jeg heller ikke enig med hr. Eigil Andersen i de betragtninger, som fremkommer her – faktisk tværtimod. Jeg synes, hr. Eigil Andersen burde bruge noget tid på at tænke igennem, hvilken jobsituation vi var i, før den internationale finanskrisse buldrede ind over landet, hvilken jobsituation vi var i – og er i – under den internationale finanskrisse, og hvilken jobsituation der møder os, når vi kommer over på den anden side af den internationale finanskrisse. Og så ville det dog være en mærkelig regering, der stiltiende kiggede på, at kommunerne bruger pengene på meningsløse kurser, og så ikke fjernede dem.

Oven i købet er det jo sådan, at den form for aktivering, der virker bedst, også er den billigste form for aktivering. Men jeg ved jo godt, at man som socialist har svært ved at se en krone, før der skal bruges to, og det er vel bare det, der afspejler sig i hr. Eigil Andersens fremtoning her i dag.

Kl. 18:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Dermed er dette spørgsmål sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 34. Det er stillet af hr. Eigil Andersen, og det er igen stillet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:28

Spm. nr. S 325

34) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvor lang tid forventer ministeren, der vil gå, inden ministeren også betegner regeringens egen regel om, at arbejdsløse på arbejdsfordeling skal være aktivt jobsøgende, som en rigid regel, ministeren vil afskaffe?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Eigil Andersen (SF):

Hvor lang tid forventer ministeren, der vil gå, inden ministeren også betegner regeringens egen regel om, at arbejdsløse på arbejdsfordeling skal være aktivt jobsøgende, som en rigid regel, som ministeren vil afskaffe?

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har en fornemmelse af, at hr. Eigil Andersen nu taler om den afbureaukratiseringsproces, som jeg har annonceret på beskæftigelsesområdet; i øvrigt også en afbureaukratiseringsproces, som jeg forventer og formoder at hr. Eigil Andersen er enig i skal ske, og derfor er jeg også meget glad for, at hr. Eigil Andersen her prøver på at vise en vis entusiasme på området.

Mange af de forslag, der er kommet ind i min kampagne om afbureaukratisering, har peget på, at kravene om, at man som ledig skal søge job og møde op til samtale og aktivering, er for rigide og ikke tjener noget formål, når man har et konkret job på hånden og skal starte i det inden ret længe. Derfor har jeg meldt ud, at jeg gerne vil friholde disse ledige fra at møde op til samtale og aktivering. Hvor længe de skal friholdes, og om de skal friholdes helt fra at søge job og møde op til samtale og aktivering, er noget af det, jeg nu vil se nærmere på og drøfte med de af Folketingets partier, der indgår i disse forlig. Det gør hr. Eigil Andersens parti ikke, men det gør Socialdemokraterne.

Jeg er for tiden ved at bearbejde de mange, mange forslag, som jeg har fået ind som led i min afbureaukratiseringskampagne. Der er tale om rigtig mange gode forslag, men mange af forslagene peger i vidt forskellige retninger, og derfor skal jeg selvfølgelig også bruge lidt tid på at bearbejde dem og se på, hvordan vi nu får afskaffet mest muligt af det bøv, der jo helt utvivlsomt er i beskæftigelsessystemet. Jeg har en fornemmelse af, hvad hr. Eigil Andersens næste spørgsmål kunne være, og til det kan jeg bare sige, at jeg forventer at komme med et udspil allerede inden jul.

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:30

Eigil Andersen (SF):

Nu har vi i SF deltaget meget aktivt i processen med hensyn til afbureaukratisering og med hensyn til at gøre forholdene langt, langt bedre for arbejdsløse, og når ministeren vil afskaffe reglen om, at hvis man skal tiltræde et job om en måned, skal man ikke sende ansøgninger, er det i virkeligheden en opfyldelse af vores forslag gennem lige så lang tid, som ministeren har været minister. Men hvor det dog tager uendelig lang tid.

Den hidtidige regel om, at man skal sende nogle ansøgninger, og så hvis man skal tiltræde et job om tre uger eller en måned, er den regel, som ministeren har betegnet som rigid – omsider vil jeg sige – og jeg glæder mig over, at vi er kommet så langt. Men kunne det dog ikke gå lidt hurtigere?

Apropos det har vi i SF allerede for halvandet år siden foreslået, at der skulle indføres den regel, at når man er på arbejdsfordeling, altså arbejder 1 uge og er på dagpenge en anden uge, skulle man på tilsvarende måde fritages for at sende ansøgninger. Man har jo sådan set en arbejdsgiver, og man har jo det håb, at virksomheden igen vil komme op at køre, så man kan komme tilbage på fuld tid. Så er der

jo ingen grund til, at man i den situation skal sende jobansøgninger. Det er jo fuldstændig absurd, og mit spørgsmål til ministeren er fortsat: Hvor lang tid forventer ministeren, der vil gå, inden hun på tilsvarende vis ligesom med den første regel, jeg omtalte, når frem til, at også denne regel er alt for rigid og derfor bør afskaffes? Hvor lang tid vil der gå?

Kl. 18:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:31

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, der findes to typer politikere. Der findes den type politikere, der er glade, hver gang de får nogle ting igennem, hver gang de bliver hørt, og hver gang de ligesom synes, at tingene nu peger i den retning, som de selv ønsker. Så findes der den anden type politikere, og det er så helt øjensynligt den type politikere, hr. Eigil Andersen tilhører. Det er dem, som, skal man sige med tungt sind bevæger sig ned i Folketingssalen og siger: Buh, endelig fik vi gennemført nogle af de ting, vi gerne har villet have gennemført et stykke tid, og endelig er regeringen og Socialistisk Folkeparti enige. Men om disse absolut ikke naturens muntre sønner må man bare sige, at hr. Eigil Andersen er dukket op her i dag som en af dem.

Med hensyn til arbejdsfordeling kan jeg bare sige, at der er den helt grundlæggende forskel, at når man er på arbejdsfordeling, er man jo netop ikke sikker på, at man har et job på hånden, når arbejdsfordelingsperioden er slut. Det er jo et helt grundlæggende vilkår, når man er på arbejdsfordeling, og derfor mener jeg heller ikke, vi kan sammenholde disse to områder.

Kl. 18:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:32

Eigil Andersen (SF):

Målt ud fra taletiden må man sige, at en psykologisk analyse af mig tilsyneladende er mere interessant end de arbejdsløses forhold i Danmark. Det mener jeg nok er en noget misvisende prioritering, men det er jo ministeren, der bestemmer, hvad hun vil udtale sig om.

Jeg vil gerne sige, at der ingen grund er til, at de her mennesker, som er på arbejdsfordeling, skal sende en eneste ansøgning, og når vi nævner det, er det, fordi vi har mange ting, vi gerne vil have forbedret for arbejdsløse. Der er et kæmpe behov for, at de kan blive bedret, og vi skal have afskaffet noget bureaukrati. De ansøgninger, som man sender, mens man er på arbejdsfordeling, er jo som sagt unødvendige, fordi man har en arbejdsgiver og arbejder hver anden uge. Der er en masse fuldtidsledige, og dem kunne man jo så passende bede om – hvad man jo også gør – at søge de stillinger, som er ledige. Så derfor har jeg da et håb om, at ministeren også her vil nå frem til, at også denne regel er for firkantet, for rigid, og at den derfor bør afskaffes. Jeg lever i håbet.

Kl. 18:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil skynde mig at sige, at jeg sandelig ikke vil begive mig ud i en psykologisk analyse af hr. Eigil Andersen. Jeg har blot helt tørt konstateret, at hr. Eigil Andersen ikke tilhører en af naturens muntre sønner.

Når det så er sagt, er der jo den helt grundlæggende forskel, at når man er på arbejdsfordeling, er man jo netop ikke sikker på at have et job, når arbejdsfordelingen er slut. Det er derfor, at det er så helt afgørende, at man søger job, imens man er på arbejdsfordeling. For i virkeligheden kunne vi jo komme til at gøre de her mennesker en bjørnetjeneste, for når så f.eks. de 13 ugers arbejdsfordeling var afsluttet, kunne man stå uden job, fordi produktionen så desværre ikke var kommet i gang igen. Det er jo den grundlæggende forskel, der er, men jeg kan høre, at hr. Eigil Andersen er af en helt anden opfattelse, og det skal hr. Eigil Andersen jo naturligvis have lov til at være.

Kl. 18:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Eigil Andersen for det sidste spørgsmål.

Kl. 18:34

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er da meget glædeligt, at jeg har lov til det. Så har vi da i hvert fald fastholdt ytringsfriheden.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at der er masser af områder, hvor tingene som sagt fungerer alt for firkantet og alt for bureaukratisk, og det her er altså et af dem. Jeg vil gerne nævne et andet, som handler om det samtalehysteri, der foregår, og det handler om, at man hver tredje måned skal møde til en samtale både i sin a-kasse og i jobcenteret, og der foregår stort set det samme, og i mange tilfælde foregår der bare det, at der bliver sat et kryds i et skema, og i øvrigt sker der ingenting. Det tilhører også den gruppe af emner, hvorom ministeren plejer at sige, ligesom om de foregående, at der er visse minimumsregler, man skal overholde som arbejdsløs.

Men kan ministeren stille mig i udsigt, at hun også på dette punkt vil sige, at de samtaleregler om dobbeltsamtaler hver tredje måned er for meget af det gode, at det er for rigtigt, og at det vil hun derfor lave om?

Kl. 18:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan stille hr. Eigil Andersen i udsigt, at vi vil fortsætte med en meget aktiv arbejdsmarkedspolitik, at vi ikke vil lade mennesker i stikken, men jeg må jo også bare konstatere efter det her og også efter et samråd tidligere i dag, at der er Socialistisk Folkepartis linje en helt anden. Man har åbenbart ikke samme interesse i at hjælpe de ledige tilbage på arbejdsmarkedet, man vil lade stå til. Jeg kan bare sige, at vi jo helt konsekvent har kunnet se, at den aktive arbejdsmarkedspolitik rent faktisk virker og får arbejdsløse tilbage på arbejdsmarkedet igen. Derfor vil vi naturligvis fortsætte ad den vej, som vi har betrådt lige siden 2001, og det vil der ikke blive ændret på.

Det er sådan, at jeg meget gerne vil fjerne unødigt bureaukratisk bøv l i beskæftigelsessystemet. Jeg glæder mig meget til at komme til at diskutere det med de af Folketingets partier, der indgår i forlig. Det gør hr. Eigil Andersens parti så ikke i særlig vidt omfang, men det gør Socialdemokratiet.

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmålet slut.

Vi går til dagens sidste spørgsmål, og det er et spørgsmål til justitsministeren stillet af hr. Kamal Qureshi.

Kl. 18:37

Spm. nr. S 333

35) Til justitsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvad er ministerens reaktion på, at antallet af anmeldte hadforbrydelser i 2009 med PET's egne ord er »markant højere« end i 2008, jf. rapporten »Kriminelle forhold i 2009 med mulig ekstremistisk baggrund«?

Skriftlig begrundelse

Hadforbrydelser er særligt grove forbrydelser, idet de ikke kun angriber ofret for forbrydelsen, men hele den gruppe som vedkommen de tilhører. Det er derfor vigtigt, at hadforbrydelser efterforskes og føres til doms under hensyn til den skærpente omstændighed, det er, når »gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende«.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 18:37

Kamal Qureshi (SF):

Så skal jeg se, om jeg kan gøre det med lette fjed og ikke med tungt sind. Spørgsmålet er til justitsministeren:

Hvad er ministerens reaktion på, at antallet af anmeldte hadforbrydelser i 2009 med PET's egne ord er »markant højere« end i 2008, jævnfør rapporten »Kriminelle forhold i 2009 med en mulig ekstremistisk baggrund«?

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 18:37

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Selv om spørgeren indleder med at sige, at vi nu skal vise lidt letsind og ikke tungsind, vil jeg alligevel starte besvarelsen med at sige, at det ser jeg sådan set ret bekymret på. Så et vist tungsind er nu alligevel nok værd lige præcis her, fordi jeg synes, det er dybt bekymrende.

Vi har selvfølgelig et klart princip i Danmark om, at man ikke må udsættes for forbrydelser på grund af ens etniske tilhørsforhold, ens tro, ens politiske overbevisning, ens seksuelle orientering osv., og alligevel ser vi altså her, at der er et betydeligt antal forbrydelser, der tilsyneladende er motiveret i ekstremistiske holdninger af den art, og det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt.

Man har jo ført sådanne statistikker siden 2001. Sidste år blev det lavet om, sådan at det ikke kun var forbrydelser med racistisk baggrund, men også med ekstremistisk baggrund – altså et bredere afsæt. Man lavede samtidig om på den måde, hvorpå man indsamler tallene med henblik på at få fat i det mørketal, som man vel nok havde en formodning om der var – altså tal, der ikke kom frem. Det er formentlig det, der har vist sig. Hvis man skal se på grunden til stigningen fra 2008 til 2009, er der jo ingen af os, der kan vide præcis, hvorfor det er sådan, men meget tyder da på, at der egentlig ikke er sket så voldsom en stigning i antallet af den type forbrydelser, men at det nu er blevet afsløret, at der er et meget stort antal forbrydelser – alt for stort – der er motiveret i den slags holdninger. Så jeg tror, at det i høj grad er den bredere tilgang – det er ikke kun racisme, det er ekstremistiske holdninger – der nu er fundament for statistikken, og at den bliver indsamlet på en måde, så vi får flere tal frem.

Så kan det jo også skyldes, at der er flere, der anmelder den slags forbrydelser, fordi man er blevet mere opmærksom på, at det er uacceptabelt, at man begår forbrydelser på baggrund af folks orientering seksuelt, politisk eller folks holdninger på anden måde.

Så jeg synes, det er stærkt bekymrende, og jeg synes, vi alle sammen skal tage det alvorligt.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:39

Kamal Qureshi (SF):

Det glæder mig, at ministeren i hvert fald tager det alvorligt og ser på de her tal med bekymring. Jeg er meget enig i, at det er glædeligt, vi i hvert fald er blevet bedre til at registrere, men jeg er også ret sikker på, at det kan blive endnu bedre. Den måde, det foregår på lige nu, hvor man laver nogle søgninger på nogle forskellige buzzwords, er nok ikke tilstrækkelig. Det er også noget med, at vi skal blive bedre til at sørge for, at betjente, der går ind i de her sager, i det øjeblik de lægger mærke til, at der er tale om en hadforbrydelse, begynder at registrere det som sådan, sådan at man ude i de små politienheder rundt omkring i landet er opmærksom på de her ting og får det registreret bedre.

Det handler jo også om at få opklaret flere sager. Så det kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren lidt om. Er vi blevet bedre til det? Er der noget fremskridt at spore på denne front? Er der flere, som modtager skærpet straf i forhold til straffelovens skærpente omstændighed, når der er tale om hadforbrydelser? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til.

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:41

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil først sige, at vi selvfølgelig kan nå langt med statistikker, med efterforskning, med straf, men det her bunder jo i nogle holdninger, der skal bearbejdes. Jeg tror ikke mindst, at den form for forbrydelse, vi taler om her, skal bekæmpes med forebyggelse, ved at vi bearbejder holdninger, ved at vi udvikler et samfund, hvor der er mere respekt for andre mennesker, mere tolerance over for andre mennesker. Jeg tror i høj grad, at det er det, der skal til for alvor at få bugt med det her.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi jo i straffeloven har – og det er så i § 81, stk. 1, nr. 6, for at være helt nøjagtig – en bestemmelse om, at ved straffastsættelsen skal det bl.a. indgå som en skærpente omstændighed, at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuel orientering eller lignende. Den bestemmelse synes jeg i hvert fald skal benyttes. Jeg har kendskab til en gennemgang af, hvor meget den blev benyttet tilbage i, jeg tror nok, det var 2008, hvor den sådan set kun blev brugt i ti tilfælde. Når vi ser på, hvor mange tilfælde der er registreret i 2009, så siger det mig, at der nok kunne være en større opmærksomhed om netop den bestemmelse i straffeloven.

Nu rejser formanden sig op, så vi fortsætter lige om lidt, fordi min taletid ...

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der bliver lejlighed til yderligere svar, men nu er det spørgeren.

Værsgo.

Kl. 18:42

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Det glæder mig meget, fordi ministerens forgænger, hr. Brian Mikkelsen, jo mente, og jeg citerer en udtalelse fra ham, sidste gang vi havde fuldstændig den samme debat, »at det jo er en glædelig om-

stændighed, at der kun er registreret 10 sager«. Så det glæder mig, at ministeren ser med bekymring på, at der er så få sager, der har ført til domfældelse efter den skærpende omstændighed, når man ser på, at der er 12.000 hadforbrydelser om året – i hvert fald ifølge nogle af de tal, der foreligger. Jeg synes, det er godt, at ministeren tager det alvorligt, at der så kun er ti sager, der fører til en registrering, hvorefter der bliver rejst sigtelse efter denne paragraf.

Derfor synes jeg sådan set godt, jeg vil høre, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at den paragraf bliver brugt hyppigere, fordi vi jo rent faktisk står i en situation, hvor der er rigtig, rigtig mange mennesker, der bliver udsat for en forbrydelse, men hvor forbryderen ikke bliver dømt efter den eksisterende lovgivning på området, fordi sagen ikke bliver efterforsket som en hadforbrydelse fra starten, og derfor mangler der efterforskningsmæssige resultater til at rejse sådan en sag.

Kl. 18:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det, jeg så ikke fik sagt, fordi min svartid var udløbet lige før, var, at det er min hensigt at rette henvendelse til Rigsadvokaten og bede Rigsadvokaten om at sikre sig, at man overalt i anklagemyndigheden er opmærksom på den bestemmelse i straffeloven og også er opmærksom på at anvende den, når der er mulighed for det. Det kræver selvfølgelig, at man kan bevise, at der er den sammenhæng, men jeg synes, at nogle af de eksempler, der er i rapporten fra PET, tydeligt viser, at der må være en række sager, hvor man kan bevise en sådan sammenhæng.

Det er min holdning som justitsminister, at når man kan påvise den sammenhæng, så bør anklagemyndigheden også anvende den bestemmelse for også at demonstrere samfundets klare holdning over for den type forbrydelse, for det er fuldstændig uacceptabelt, og den holdning demonstrerer vi fra samfundets side, ved at anklagemyndigheden anvender bestemmelsen aktivt, når der er mulighed for det, og folk oplever at få en skærpet straf på det grundlag. Så det agter jeg altså at bede Rigsadvokaten om at sikre sig at man er opmærksom på, og så forestiller jeg mig, at vi så, når der foreligger en ny rapport fra PET om et års tid, vil få lejlighed til at evaluere anklagemyndighedens muligheder for at anvende den bestemmelse.

Kl. 18:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der det sidste spørgsmål til spørgeren.

Kl. 18:45

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Det er jeg meget glad for at høre, og den proces vil jeg sådan set følge med i og følge til dørs. Jeg er ret sikker på, at det, der egentlig sker, er, at der simpelt hen ikke er ressourcer nok de enkelte steder til fra starten af at lave en efterforskning, for det er jo typisk sådan, at når forbrydelsen skal i retten, er det nærmest for sent at gå bagud og skaffe de beviser, der er. Det er sådan set noget, man skal gøre fra starten, når man skal spørge vidner, om der var tale om en hadforbrydelse, om der blev sagt noget, som kunne tyde på, at det var en hadforbrydelse. Jeg tror, det ville være godt at ruste politiet til det.

Ud over de kampagner, som ministeren snakkede om, vil jeg også godt spørge ministeren om, hvad han vil sige til, at man fik oprettet en enhed under Rigspolitiet, som vi fra SF's side har foreslået, som netop kunne hive fat i de her sager, i det øjeblik de blev registreret ude omkring i politienhederne, og kunne hjælpe dem med at

efterforske bedre, sådan at de her sager netop kunne blive rejst i retssalene og også kunne føre til domfældelse.

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 18:46

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg forestiller mig, at vi så om et års tid kan evaluere anklagemyndighedens anvendelse af bestemmelsen, efter at jeg har bedt om, at man sikrer sig al opmærksomhed på det. Den evaluering kan jo bl.a. afdække, om der er nogen blokeringer for at anvende den af en eller anden art, om bestemmelsen er klar nok, om det er efterforskningsmæssige forhold, bevisbyrdemæssige forhold, der måske begrænser, eller at man simpelt hen er begyndt at bruge den i videre omfang, fordi man simpelt hen er blevet mere opmærksom på at anvende den. Det kan vi jo få afklaret og så gøre status på det tidspunkt.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige nej. Jeg vil ikke bede rigspolitichefen om at oprette sådan en enhed nu. Nu har vi lige lavet et forlig, et bredt forlig i Folketinget, om politiets økonomi og måden, hvorpå politiet skal drives i de kommende år. Der har vi givet rigspolitichefen langt større frihedsgrader til at anvende ressourcerne fleksibelt for at udnytte ressourcerne bedre. Derfor mener jeg ikke, at vi som lovgivere skal gå ind og diktere rigspolitichefen, hvordan politiet nærmere skal indrettes i forskellige enheder. En sådan enhed er noget, rigspolitichefen selv må skønne om der er anledning til, og hvis det er tilfældet, er det fint. Men som sagt tror jeg, at vi skal afvente, før vi gør mere herfra, den evaluering, som jeg kunne forestille mig finder sted om et års tid.

Kl. 18:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til spørgeren, tak til ministeren.

Hermed er spørgetiden slut, idet de to sidste spørgsmål er udgået til skriftlig besvarelse.

Kl. 18:47

Spm. nr. S 340

36) Til transportministeren af:

Pia Olsen Dyhr (SF):

Mener ministeren, at han har sikret, at Kystbanen kører til tiden og stopper på alle stationer?

Skriftlig begrundelse

Ministeren lovede ved sin tiltrædelse i februar 2010, at nu ville Kystbanen komme til at køre til tiden og stoppe på alle stationer.

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 18:47

Spm. nr. S 341

37) Til transportministeren af:

Pia Olsen Dyhr (SF):

Hvad vil ministeren gøre for at afhjælpe den manglende kapacitet på Kystbanen, herunder sikre mod tog med blot én togstamme?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 18:48

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. november 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:48).
